

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG)
nr 883/2004**

av den 29 april 2004

om samordning av de sociala trygghetssystemen

(Text av betydelse för EES och Schweiz)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lagts fram efter samråd med arbetsmarknadens parter och Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare ⁽¹⁾ ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾ ⁽⁴⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna om samordning av de nationella systemen för social trygghet faller inom ramen för den fria rörligheten för personer och bör bidra till att förbättra människors levnadsstandard och arbetsvillkor.
- (2) I fördraget fastställs inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308 när det gäller att vidta lämpliga åtgärder i fråga om social trygghet för andra personer än arbetstagare.
- (3) Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda eller egenföretagare och deras familjer flyttar inom gemenskapen ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ har vid flera tillfällen ändrats och uppdaterats med beaktande inte bara av utvecklingen på gemenskapsnivå, inklusive domstolens domar, utan även förändringar i lagstiftningen på nationell nivå. Sådana faktorer har medverkat till att göra gemenskapens samordningsregler komplexa och omständliga. Därför är det väsentligt att dessa regler ersätts, moderniseras och förenklas, så att målet fri rörlighet för personer kan uppnås.
- (4) Det är nödvändigt att respektera särdragen i nationell lagstiftning om social trygghet och begränsa sig till att utarbeta ett system för samordning.

⁽¹⁾ EGT C 38, 12.2.1999, s. 10.

⁽²⁾ Uppgifterna om överensstämmelse mellan å ena sidan Luxemburg och å andra sidan Frankrike och Belgien kommer att bli föremål för förnyad teknisk granskning med beaktande av ändringarna i den luxemburgska lagstiftningen.

⁽³⁾ EGT C 75, 15.3.2000, s. 29.

⁽⁴⁾ I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

⁽⁵⁾ Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 januari 2004 (EUT C 79 E, 30.3.2004, s. 15) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 april 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 26 april 2004.

⁽⁶⁾ Endast om den belgiska institutionen har medgett att arbetaren inte är i stånd att arbeta under jorden eller på marknivå.

⁽⁷⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 (EUT L 100, 6.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Uppgifterna om överensstämmelse mellan å ena sidan Luxemburg och å andra sidan Frankrike och Belgien kommer att bli föremål för förnyad teknisk granskning med beaktande av ändringarna i den luxemburgska lagstiftningen.

▼B

- (5) Inom ramen för denna samordning måste likabehandling i förhållande till olika nationella lagstiftningar säkerställas för berörda personer inom gemenskapen.
- (6) Den nära kopplingen mellan lagstiftningen om social trygghet och de avtalsbestämmelser som kompletterar eller ersätter sådan lagstiftning och som genom ett beslut av offentliga myndigheter blivit obligatoriska eller utvidgats kan leda till krav på samma skydd, såvitt avser tillämpningen av dessa bestämmelser, som det skydd som ges enligt denna förordning. Som ett första steg kan erfarenheterna från medlemsstater som har anmält sådana system utvärderas.
- (7) På grund av de stora skillnaderna mellan de nationella lagstiftningarna när det gäller vilka personer som omfattas av de sociala trygghetssystemen, är det att föredra att det fastställs en princip enligt vilken denna förordning skall tillämpas på medborgare i en medlemsstat, statslösa personer och flyktingar som är bosatta på en medlemsstats territorium och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen om social trygghet i en eller flera medlemsstater samt på deras familjemedlemmar och deras efterlevande.
- (8) Den allmänna principen om likabehandling är av särskild betydelse för arbetstagare som inte är bosatta i den medlemsstat där de är anställda, bland annat gränsarbetare.
- (9) Domstolen har vid flera tillfällen yttrat sig om möjligheten till likabehandling av förmåner, inkomster och omständigheter. Denna princip bör uttryckligen antas och utvecklas, samtidigt som innehållet och andan i rättsliga avgöranden efterlevs.
- (10) Principen att behandla vissa omständigheter eller händelser som har inträffat inom en annan medlemsstats territorium som om dessa hade tilldragit sig inom territoriet i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig, bör emellertid inte inkräkta på principen om sammanläggning av sådana försäkrings- eller anställningsperioder, perioder som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning med sådana som har fullgjorts enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning. Perioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning bör därför beaktas endast genom att principen om sammanläggning av perioder tillämpas.
- (11) Likställande av omständigheter eller händelser som inträffar i en medlemsstat kan på intet sätt göra en annan medlemsstat behörig eller dess lagstiftning tillämplig.
- (12) Med tanke på proportionaliteten bör man se till att principen om likställande av omständigheter eller händelser inte leder till följder som inte är berättigade objektivt sett eller till att förmåner av samma slag sammanträffar för samma period.
- (13) Genom samordningsbestämmelserna måste det garanteras att personer som rör sig inom gemenskapen och deras medförsäkrade och efterlevande får bibehålla de rättigheter och förmåner de har eller håller på att förvärva.
- (14) Dessa mål måste uppnås i synnerhet genom sammanläggning av alla perioder som beaktas enligt de olika nationella lagstiftningarna för förvärv och bibehållande av rätten till förmåner och för beräkningen av dessa förmåner, samt genom utgivande av förmåner till de personer som omfattas av denna förordning.
- (15) Personer som rör sig inom gemenskapen måste omfattas av systemet för social trygghet endast i en medlemsstat, för att undvika situationer med flera tillämpliga nationella lagstiftningar och de komplikationer detta kan leda till.
- (16) Inom gemenskapen är det i princip inte berättigat att göra rättigheter som rör social trygghet avhängiga av de berörda personernas

▼B

bosättningsort. I särskilda fall, i synnerhet när det gäller de särskilda förmåner som är knutna till den berörda personens ekonomiska och sociala situation, bör dock bosättningsorten kunna beaktas.

- (17) För att så effektivt som möjligt kunna garantera likabehandling för alla personer som är yrkesverksamma inom en medlemsstats territorium är det lämpligt att fastställa att lagstiftningen i den medlemsstat inom vars territorium den berörda personen förvärvsarbetar eller bedriver verksamhet som egenföretagare i regel skall vara den tillämpliga lagstiftningen.

▼M1

- (17a) När en medlemsstats lagstiftning blir tillämplig på en person enligt avdelning II i denna förordning, bör villkoren för anslutning och rätt till förmåner fastställas genom den behöriga medlemsstatens lagstiftning, varvid gemenskapslagstiftningen bör respekteras.

▼B

- (18) I särskilda situationer som berättigar till att andra kriterier tillämpas måste undantag göras från denna allmänna regel.

▼M1

- (18a) Principen om en enda tillämplig lagstiftning är ytterst viktig och bör stärkas. Detta bör emellertid inte innebära att enbart ett beviljande av en förmån, som sker i enlighet med denna förordning och omfattar betalning av försäkringsavgifter eller försäkringskydd för den förmånsberättigade, medför att lagstiftningen i den medlemsstat vars institution har beviljat förmånen blir den lagstiftning som ska tillämpas på denna person.

▼B

- (19) I vissa fall kan moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner åtnjutas av modern eller fadern och, eftersom för den senare dessa förmåner skiljer sig från föräldraförmåner och kan likställas med förmåner vid moderskap i strikt bemärkelse, på så sätt att de utges under de första månaderna av ett nyfött barns liv, är det lämpligt att moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner regleras tillsammans.
- (20) När det gäller förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner bör försäkrade personer, och deras familjemedlemmar, som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten, ges skydd.
- (21) Bestämmelserna om förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner har utarbetats mot bakgrund av domstolens rättspraxis. Bestämmelserna om tillstånd i förväg har förbättrats med beaktande av domstolens relevanta beslut.
- (22) Den särskilda situation som pensionssökande, pensionstagare och deras familjemedlemmar befinner sig i gör det nödvändigt att införa bestämmelser för sjukförsäkring som är anpassade till denna situation.
- (23) Med beaktande av olikheterna mellan de olika nationella systemen är det lämpligt att medlemsstaterna, när så är möjligt, sörjer för medicinsk behandling för gränsarbetarens familjemedlemmar i den medlemsstat där gränsarbetarna är verksamma.
- (24) Särskilda bestämmelser måste fastställas för att förhindra sammanträffande av sjukvårdsförmåner och kontanta sjukvårdsförmåner när de är av samma typ som de som behandlades av domstolen i målen C-215/99, Jauch, och C-160/96, Molenaar, under förutsättning att förmånerna täcker samma risk.
- (25) När det gäller förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar bör det, för att skyddet skall kunna ges, fastställas regler som omfattar situationen för personer som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

▼B

- (26) När det gäller förmåner vid invaliditet bör det utarbetas ett samordningssystem i vilket hänsyn tas till särskilda förhållanden i nationell lagstiftning, särskilt när det gäller erkännande av invaliditet och dess förvärrande.
- (27) Det är nödvändigt att utarbeta ett system för att bevilja förmåner vid ålderdom och förmåner till efterlevande, då den berörda personen har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater.
- (28) Det är nödvändigt att fastställa ett pensionsbelopp, beräknat i enlighet med den metod som används för sammanläggning och proportionell beräkning och som garanteras genom gemenskapsrätten, när tillämpningen av nationell lagstiftning, inklusive bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning, visar sig mindre gynnsam än beräkning enligt ovannämnda metod.
- (29) För att skydda migrerande arbetstagare och deras efterlevande mot en alltför snäv tillämpning av nationella bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning, är det nödvändigt att införa bestämmelser som strikt reglerar tillämpningen av dessa bestämmelser.
- (30) Såsom domstolen vid upprepade tillfällen har slagit fast kan rådet inte anses behörigt att fastställa bestämmelser som innebär att sammanträffandet av två eller flera pensioner som erhållits i olika medlemsstater begränsas genom en minskning av det pensionsbelopp som enbart förvärvats enligt nationell lagstiftning.
- (31) Enligt domstolen ankommer det på den nationella lagstiftaren att fastställa sådana bestämmelser, med beaktande av att det är gemenskapens lagstiftare som skall fastställa de gränser inom vilka de nationella bestämmelserna om minskning, innehållande eller indragning skall tillämpas.
- (32) För att främja arbetstagares rörlighet är det särskilt lämpligt att göra det lättare att söka arbete i de olika medlemsstaterna. Därför är det nödvändigt att säkerställa en närmare och mer effektiv samordning mellan systemen för arbetslöshetsförsäkring och arbetsförmedling i alla medlemsstater.
- (33) Det är nödvändigt att denna förordnings tillämpningsområde omfattar lagstadgad förtida pension för att på så sätt garantera lika-behandling och möjlighet till export av förmåner knutna till förtida pension, liksom utgivande av familje-, sjuk-, moderskaps- och faderskapsförmåner till berörda personer i enlighet med bestämmelserna i denna förordning. Det är emellertid lämpligt att utesluta regeln om sammanläggning av perioder eftersom lagstadgad förtida pension endast finns i ett mycket begränsat antal medlemsstater.
- (34) Eftersom familjeförmåner har ett mycket stort tillämpningsområde och erbjuder skydd i såväl så kallade klassiska situationer som i andra situationer som är specifika till sin natur, där de senare förmånerna har varit föremål för domstolens domar i de förenade målen C-245/94 och C-312/94, Hoeber och Zachow, och i mål C-275/96, Kuusijärvi, är det nödvändigt att bestämmelser fastställs för samtliga dessa förmåner.
- (35) För att kunna undvika oberättigade sammanträffande av förmåner är det nödvändigt att föreskriva prioriteringsregler när rätt till familjeförmåner föreligger både enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten och enligt lagstiftningen i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta.
- (36) Förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare är förskott som går att återkräva och som är avsedda att kompensera för en förälders underlåtenhet att uppfylla sin rättsliga underhållsskyldighet till sitt eget barn, vilket är en skyldighet som härrör från familjerätten. Därför bör dessa förskott avseende underhållsstöd

▼B

inte betraktas som en direkt förmån ur det samlade stödet till familjer. Med anledning av dessa särdrag bör samordningsreglerna inte tillämpas avseende sådana underhållsstöd.

- (37) Så som domstolen vid flera tillfällen har förklarat, måste bestämmelser som avviker från principen om att socialförsäkringsförmåner kan exporteras tolkas strikt. Detta innebär att de endast kan tillämpas på förmåner som uppfyller särskilda villkor. Därav följer att kapitel 9 i avdelning III i denna förordning endast kan tillämpas på förmåner som är både särskilda och icke-avgiftsfinansierade och förtecknade i bilaga X till denna förordning.
- (38) Det är nödvändigt att inrätta en administrativ kommission bestående av en regeringsföreträdare för varje medlemsstat, som särskilt skall svara för behandlingen av alla administrativa frågor eller tolkningsfrågor som följer av bestämmelserna i denna förordning och främja samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (39) Det har visat sig att utvecklingen och användningen av datoriserad hantering av utbytet av information gör det nödvändigt att, under överinseende av administrativa kommissionen, inrätta en teknisk kommission med särskilt ansvar för informationsbehandling.
- (40) Användningen av datoriserad hantering för utbyte av uppgifter mellan institutionerna nödvändiggör bestämmelser för att säkerställa att de handlingar som utväxlas eller utfärdas på elektronisk väg godtas på samma sätt som handlingar i pappersform. Utbytet bör ske med iakttagande av gemenskapens bestämmelser om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och fri rörlighet för sådana uppgifter.
- (41) För att underlätta tillämpningen av samordningsbestämmelserna är det nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser, i vilka särdragen i nationell lagstiftning beaktas.
- (42) I enlighet med proportionalitetsprincipen och i enlighet med förutsättningen för att kunna utsträcka förordningen till att omfatta alla Europeiska unionens medborgare och i syfte att finna en lösning som tar hänsyn till eventuella restriktioner förknippade med särdragen hos de system som grundar sig på bosättning, torde det vara lämpligt med ett särskilt undantag för Danmark genom en anteckning i bilaga XI, som begränsar rätten till socialpension för den nya kategori av icke-yrkesverksamma personer som denna förordning har utsträckts till. På grund av särdragen i det danska systemet och mot bakgrund av att dessa pensioner får exporteras efter en bosättningsperiod på tio år enligt gällande dansk lagstiftning (lagen om pensioner).
- (43) I enlighet med principen om likabehandling torde det, på grund av särdragen i den finländska lagstiftningen om social trygghet, vara lämpligt med ett särskilt undantag för Finland genom en anteckning i bilaga XI, begränsat till nationella pensioner som grundas på bosättning, i syfte att säkerställa att beloppet för den nationella pensionen inte kan understiga beloppet för den nationella pension som beräknas som om alla försäkringsperioder fullgjorda i en annan medlemsstat hade fullgjorts i Finland.
- (44) Det är nödvändigt att införa en ny förordning för att upphäva förordning (EEG) nr 1408/71. Förordning (EEG) nr 1408/71 måste dock förbli gällande och fortsätta att ha rättsverkan för vissa gemenskapsrättsakter och avtal i vilka gemenskapen är part, för att garantera rättssäkerheten.
- (45) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, nämligen samordnande åtgärder för att garantera att rätten till fri rörlighet för personer kan utövas effektivt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprin-

▼B

cipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

*Artikel 1***Definitioner**

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *arbete som anställd*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- b) *verksamhetsom egenföretagare*: en verksamhet eller en likvärdig situation som betraktas som sådan vid tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i den medlemsstat där denna verksamhet utövas eller denna situation råder.
- c) *försäkrad person*: i fråga om de grenar av trygghetssystemen som omfattas av bestämmelserna i avdelning III, kapitlen 1 och 3, varje person som uppfyller villkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig enligt bestämmelserna i avdelning II för rätt till en förmån, med beaktande av bestämmelserna i denna förordning.
- d) *offentligt anställd*: en person som betraktas som offentligt anställd eller behandlas som sådan av den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.
- e) *särskilt system för offentligt anställda*: trygghetssystem som skiljer sig från det allmänna trygghetssystem som är tillämpligt på anställda i den berörda medlemsstaten och som direkt omfattar alla eller vissa kategorier av offentligt anställda.
- f) *gränsarbetare*: en person ► **C1** som arbetar som anställd eller ◀ bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat men som är bosatt i en annan medlemsstat, dit personen som regel återvänder dagligen eller åtminstone en gång i veckan.
- g) *flykting*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om flyktingars rättsliga ställning, undertecknad i Genève den 28 juli 1951.
- h) *statslös*: skall ha samma innebörd som i artikel 1 i konventionen om statslösa personers rättsliga ställning, undertecknad i New York den 28 september 1954.
- i) *familjemedlem*:
  1. i) en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet i den lagstiftning enligt vilken förmåner utges.
  - ii) i fråga om vårdförmåner enligt avdelning III, kapitel 1 om sjukdom, moderskap och liknande faderskapsförmåner, en person som definieras eller erkänns som familjemedlem eller som betecknas som medlem av hushållet enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt.
  2. Om det i den lagstiftning i en medlemsstat, som är tillämplig enligt punkt 1, inte görs någon skillnad mellan familjemedlemmar och andra personer på vilka den är tillämplig, skall make/-

▼B

maka, minderåriga barn och myndiga barn som är beroende av underhåll betraktas som familjemedlemmar.

3. Om enligt den lagstiftning som är tillämplig enligt punkterna 1 och 2 en person betraktas som familje- eller hushållsmedlem endast om han lever i samma hushåll som den försäkrade personen eller pensionstagaren, skall detta villkor anses uppfyllt när personen i fråga är beroende till sin försörjning av den försäkrade personen eller pensionstagaren.

- j) *bosättning*: den ort där en person är stadigvarande bosatt.
- k) *vistelse*: tillfällig bosättning.
- l) *lagstiftning*: i förhållande till varje medlemsstat, de lagar, författningar och övriga tillämpningsbestämmelser som rör de grenar av social trygghet som avses i artikel 3.1.

Beteckningen omfattar inte andra avtalsbestämmelser än de som är avsedda att genomföra en försäkringsskyldighet som följer av de lagar och bestämmelser som avses i föregående stycke eller som genom myndighetsbeslut har omvandlats till tvingande bestämmelser eller fått utvidgat tillämpningsområde, förutsatt att den berörda staten avger en förklaring om detta och anmäler detta till Europaparlamentets talman och ordföranden för Europeiska unionens råd. Denna förklaring skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

- m) *behörig myndighet*: varje medlemsstats minister, ministrar eller motsvarande myndighet med ansvar för de sociala trygghetssystemen inom hela eller någon del av medlemsstaten.
- n) *administrativa kommissionen*: den kommission som avses i artikel 71.
- o) *tillämpningsförordningen*: den förordning som avses i artikel 89.
- p) *institution*: i förhållande till varje medlemsstat, det organ eller den myndighet som har ansvaret för tillämpningen av hela eller delar av lagstiftningen.
- q) *behörig institution*:
- i) den institution hos vilken den berörda personen är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmåner görs,
  - eller
  - ii) den institution från vilken den berörda personen har eller skulle ha rätt till förmåner, om denne eller en eller flera medlemmar av hans familj var bosatta i den medlemsstat där institutionen finns,
  - eller
  - iii) den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet,
  - eller
  - iv) när det gäller ett system som gäller arbetsgivarens ansvar för de förmåner som avses i artikel 3.1, antingen arbetsgivaren eller försäkringsgivaren i fråga, eller, om sådan saknas, ett organ eller en myndighet som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet.
- r) *institution på bosättningsorten* och *institution på vistelseorten*: den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen är bosatt och den institution som är behörig att utge förmåner på den ort där den berörda personen vistas, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar eller, när ingen sådan institution finns, den institution som utsetts av berörda medlemsstatens behöriga myndighet.

▼B

- s) *behörig medlemsstat*: den behöriga medlemsstat där den behöriga institutionen finns.
- t) *försäkringsperiod*: avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, såsom de definieras eller erkänns som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med försäkringsperioder.
- u) *anställningsperiod* eller *period som egenföretagare*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts, och alla perioder som behandlas som sådana, om de enligt den lagstiftningen erkänns som likvärdiga med anställningsperioder eller perioder som egenföretagare.
- v) *bosättningsperiod*: perioder som definieras eller erkänns som sådana i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller betraktas som fullgjorda.

▼M1

- va) vårdförmåner:
  - i) enligt avdelning III kapitel 1 (förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner): vårdförmåner som tillhandahålls enligt en medlemsstats lagstiftning vilka är avsedda att tillhandahålla, tillgängliggöra, direkt betala eller ersätta kostnaden för sjukvård och sjukvårdsprodukter samt sidotjänster till denna vård; Detta inbegriper förmåner vid långvarigt vårdbehov,
  - ii) enligt avdelning III kapitel 2 (olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar), alla vårdförmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar enligt definitionen i led i ovan vilka tillhandahålls inom ramen för medlemsstaternas system för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

▼B

- w) *pension*: omfattar inte endast pensioner utan även engångsbelopp som kan ersätta pensioner, utbetalningar i form av ersättning för avgifter samt, om inget annat föreskrivs i bestämmelserna i avdelning III, uppräknings- eller tilläggsbidrag.
- x) *förmån vid förtida pensionering*: alla kontantförmåner som inte är förmåner vid arbetslöshet och förtida förmåner vid ålderdom som från och med en bestämd ålder utges till en arbetstagare som har minskat sin yrkesverksamhet, upphört att vara yrkesverksam eller för tillfället inte är yrkesverksam, fram till den ålder då denne kan få ålderspension eller förtida pension, och vilka inte innebär något krav på att ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga staten. En förtida förmån vid ålderdom är en förmån som utges före den ålder som normalt krävs för rätt till pension och som antingen utges även när denna ålder har uppnåtts, eller ersätts med en annan förmån vid ålderdom.
- y) *dödsfallsersättning*: ett engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av de engångsbelopp som avses i w.
- z) *familjeförmån*: alla förmåner och kontantförmåner som är avsedda att kompensera för en familjs utgifter, exklusive förskott avseende underhållsstöd till barns vårdnadshavare samt de särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption som anges i bilaga I.

*Artikel 2***Personkrets**

1. Denna förordning skall tillämpas på alla som är medborgare i en medlemsstat, statslösa och flyktingar som är bosatta i en medlemsstat

▼B

och som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.

2. Denna förordning skall dessutom tillämpas på efterlevande till personer som har omfattats av lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, oavsett dessa personers medborgarskap, om deras efterlevande är medborgare i en medlemsstat eller är statslösa eller flyktingar som är bosatta i en medlemsstat.

*Artikel 3***Sakområden**

1. Denna förordning skall tillämpas på all lagstiftning om de grenar av den sociala tryggheten som rör

- a) förmåner vid sjukdom,
- b) förmåner vid moderskap och likvärdiga förmåner vid faderskap,
- c) förmåner vid invaliditet,
- d) förmåner vid ålderdom,
- e) förmåner till efterlevande,
- f) förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetsjukdom,
- g) dödsfallsersättningar,
- h) förmåner vid arbetslöshet,
- i) förmåner vid förtida pensionering,
- j) familjeförmåner.

2. Om inte annat föreskrivs i bilaga XI skall denna förordning tillämpas på alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de är avgiftsfinansierade eller inte, och system där en arbetsgivares eller en redares skyldigheter regleras.

3. Denna förordning skall också tillämpas på de särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner som omfattas av artikel 70.

4. Bestämmelserna i avdelning III skall dock inte påverka tillämpningen av medlemsstaternas lagstiftning om redares ansvar.

▼M1

5. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) socialhjälp och medicinsk hjälp, eller
- b) förmåner, avseende vilka en medlemsstat påtar sig ansvaret för personskador och lämnar ersättning, exempelvis förmåner till offer för krig och militära aktioner eller deras följder, offer för brott, mord eller terroristdåd, offer för skador som vållats av medlemsstatens tjänstemän under deras tjänsteutövning eller offer som har lidit skada av politiska eller religiösa skäl eller på grund av sin härkomst.

▼B*Artikel 4***Likabehandling**

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall de personer på vilka denna förordning skall tillämpas ha samma rättigheter och skyldigheter enligt en medlemsstats lagstiftning som denna medlemsstats egna medborgare.

▼B*Artikel 5***Likvärdiga förmåner, inkomster, omständigheter eller händelser**

Om inte annat följer av denna förordning och med beaktande av de särskilda tillämpningsbestämmelserna skall följande gälla:

- a) Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning förmånerna från det sociala trygghetssystemet eller andra inkomster har vissa rättsverkningar, skall de relevanta bestämmelserna i den lagstiftningen också tillämpas på motsvarande förmåner som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning, eller på inkomster som förvärvats i en annan medlemsstat.
- b) Om enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning rättsverkningar uppstår genom vissa omständigheter eller händelser, skall den medlemsstaten beakta liknande omständigheter eller händelser som inträffar inom en annan medlemsstats territorium som om dessa hade inträffat inom det egna territoriet.

*Artikel 6***Sammanläggning av perioder**

Om inte annat följer av denna förordning, skall den behöriga institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning

- erhållande, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner,
- tackning genom annan lagstiftning,
- eller
- tillgång till eller undantag från obligatorisk eller frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring,

villkoras av att försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder har fullgjorts, i nödvändig utsträckning beakta perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat som om de vore perioder som fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

*Artikel 7***Upphävande av krav på bosättning**

Om annat inte föreskrivs i denna förordning, skall kontantförmåner enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning eller enligt denna förordning inte minskas, ändras, hållas inne, dras in eller förverkas med anledning av att mottagaren eller dennes familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den där institutionen med ansvar för betalningen är belägen.

*Artikel 8***Förhållande mellan denna förordning och andra samordningsinstrument**

1. Inom sitt tillämpningsområde skall denna förordning ersätta alla konventioner om social trygghet som är tillämpliga mellan medlemsstaterna. Vissa bestämmelser i de konventioner om social trygghet som ingåtts av medlemsstaterna innan denna förordning börjar tillämpas skall dock fortsätta att tillämpas, under förutsättning att de är mer gynnsamma för förmånstagarna eller följer av specifika historiska förhållanden och har tidsbegränsad verkan. Dessa bestämmelser måste föras in i bilaga II för att de skall fortsätta att gälla. Om det av objektiva skäl inte är möjligt att utvidga några av bestämmelserna till att omfatta samtliga personer som förordningen är tillämplig på skall detta anges.

▼B

2. Två eller flera medlemsstater får vid behov ingå konventioner med varandra som bygger på denna förordnings principer och anda.

*Artikel 9***Medlemsstaternas förklaringar om denna förordnings tillämpningsområde**

1. Medlemsstaterna skall till Europeiska gemenskapernas kommission skriftligen anmäla de förklaringar som avses i artikel 1 led 1, den lagstiftning och de system som avses i artikel 3, de konventioner som ingåtts som avses i artikel 8.2 och de minimiförmåner som avses i artikel 58 samt de ändringar i sak som företas senare. I anmälningarna skall anges tidpunkten för ikraftträdandet av lagstiftningen och systemen i fråga eller, när det gäller de förklaringar som avses i artikel 1 led 1, den tidpunkt från och med vilken denna förordning skall tillämpas på de särskilda system som anges i medlemsstaternas förklaringar.

2. Dessa anmälningar skall årligen överlämnas till Europeiska gemenskapernas kommission och offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 10***Förhindrande av sammanträffande av förmåner**

Denna förordning skall inte, om inte annat föreskrivs, kunna åberopas för att erhålla eller bevara en rätt till flera förmåner av samma slag för samma period av obligatorisk försäkring.

AVDELNING II

FASTSTÄLLANDE AV TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING*Artikel 11***Allmänna bestämmelser**

1. De personer som denna förordning tillämpas på skall omfattas av endast en medlemsstats lagstiftning. Denna lagstiftning skall fastställas i enlighet med denna avdelning.
2. Vid tillämpningen av denna avdelning skall de personer som med anledning av sitt arbete som anställd eller sin verksamhet som egenföretagare erhåller en kontantförmån anses utöva denna verksamhet. Detta skall inte gälla ersättning i form av pensioner vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande eller ersättning i form av pension vid olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar och inte heller kontanta sjukvårdsförmåner som är obegränsade i tid.
3. Om inget annat följer av artiklarna 12-16, skall
  - a) en person ► **C1** som arbetar som anställd eller ◀ bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,
  - b) en offentligt anställd omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter denne hör,
  - c) en person som erhåller arbetslöshetsersättning i enlighet med artikel 65 enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt omfattas av den medlemsstatens lagstiftning,
  - d) en person som är inkallad eller återinkallad till militärtjänstgöring eller civil tjänstgöring i en medlemsstat omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten,

▼B

e) en person på vilken a-d inte är tillämpliga omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i denna förordning enligt vilka personen har rätt till förmåner enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

4. Vid tillämpningen av denna avdelning ►**C1** skall arbete som anställd eller verksamhet som egen företagare vilket normalt utförs ombord ◀ på ett havsgående fartyg som för en medlemsstats flagg betraktas som arbete utfört i denna medlemsstat. Dock skall den som är anställd på ett fartyg under en medlemsstats flagg och som får sin lön för denna verksamhet från ett företag eller en person som har sitt säte eller är bosatt i en annan medlemsstat, omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning, om han är bosatt i den staten. Det företag eller den person som betalar lönen skall betraktas som arbetsgivare vid tillämpningen av den lagstiftningen.

*Artikel 12***Särskilda bestämmelser**

►**C1** 1. En person som arbetar som anställd ◀ i en medlemsstat hos en arbetsgivare som normalt bedriver sin verksamhet där skall, när personens arbetsgivare sänder ut denne för att för arbetsgivarens räkning utföra ett arbete i en annan medlemsstat, fortsatt omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att detta arbete inte förväntas vara längre än 24 månader och att personen inte sänds ut för att ersätta någon annan person.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i en medlemsstat och som skall bedriva liknande verksamhet i en annan medlemsstat, skall fortsätta att omfattas av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten, under förutsättning att verksamheten inte förväntas vara längre än 24 månader.

*Artikel 13***Verksamhet i två eller flera medlemsstater**

1. En person som normalt arbetar som anställd i två eller flera medlemsstater skall omfattas av

a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstaten eller om han är anställd av flera företag eller av flera arbetsgivare som har sitt säte eller har sin verksamhet i olika medlemsstater,

eller

b) lagstiftningen i den medlemsstat där det företag eller den arbetsgivare som sysselsätter honom har sitt säte eller har sin verksamhet, om han inte utför en väsentlig del av sitt arbete i den medlemsstat där han är bosatt.

2. En person som normalt bedriver verksamhet som egenföretagare i två eller flera medlemsstater skall omfattas av

a) lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, om han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet i denna medlemsstat,

eller

b) lagstiftningen i den medlemsstat där hans verksamhets huvudsakliga intressen finns, om han inte är bosatt i en av de medlemsstater där han bedriver en väsentlig del av sin verksamhet.

3. En person som normalt arbetar som anställd och bedriver verksamhet som egenföretagare i olika medlemsstater skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat ►**C1** där han arbetar som anställd eller,

▼B

om han arbetar som anställd i två ◀ eller flera medlemsstater, av den lagstiftning som fastställs i enlighet med punkt 1.

4. En person som är offentligt anställd i en medlemsstat och som samtidigt arbetar som anställd och/eller bedriver verksamhet som egenföretagare i en eller flera andra medlemsstater, skall omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat till vilken den förvaltning som sysselsätter honom hör.

5. De personer som avses i punkterna 1-4 skall vid tillämpningen av den lagstiftning som fastställs i enlighet med dessa bestämmelser behandlas som om de arbetar som anställda eller bedriver verksamhet som egenföretagare i den berörda medlemsstaten samt får alla sina inkomster därifrån.

*Artikel 14***Frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring**

1. Artiklarna 11-13 skall inte tillämpas på frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring, utom i de fall då det i en medlemsstat, för någon av de grenar som avses i artikel 3.1, bara finns ett system för frivillig försäkring.

2. När en person enligt lagstiftningen i en medlemsstat omfattas av en obligatorisk försäkring i den medlemsstaten, får denna person inte i en annan medlemsstat omfattas av en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring. I samtliga övriga fall där det för en viss gren går att välja mellan flera system för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring skall den berörda personen endast anslutas till det system denne har valt.

3. När det gäller förmåner vid invaliditet och ålderdom samt förmåner för efterlevande, får dock den berörda personen anslutas till en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring i en medlemsstat, ►C1 även om han är obligatoriskt omfattad av ◀ en annan medlemsstats lagstiftning, om han vid något tillfälle under sitt tidigare yrkesliv har omfattats av lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten på grund av eller till följd av arbete som anställd eller verksamheten som egenföretagare och om sådan dubbel försäkring uttryckligen eller underförstått medges enligt lagstiftningen i den förstnämnda medlemsstaten.

▼M1

4. Om det för anslutning till en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring enligt en medlemsstats lagstiftning ställs krav på bosättning i den medlemsstaten eller på tidigare arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska artikel 5 b endast tillämpas på personer som vid något tillfälle tidigare har omfattats av lagstiftningen i den medlemsstaten med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

▼B*Artikel 15***Europeiska gemenskapernas ►M1 kontraktsanställda ◀**

Europeiska gemenskapernas ►M1 kontraktsanställda ◀ får välja att omfattas av lagstiftningen i den medlemsstat där de är anställda, den medlemsstats lagstiftning av vilken de senast omfattades eller lagstiftningen i den medlemsstat i vilken de är medborgare, när det gäller andra bestämmelser än de som gäller familjeförmåner som beviljas enligt anställningsvillkoren för dessa personer. Denna rätt att välja får bara utnyttjas en gång och gäller från och med den dag då anställningen påbörjas.

▼B*Artikel 16***Undantag från bestämmelserna i artiklarna 11-15**

1. Två eller flera medlemsstater, dessa medlemsstaters behöriga myndigheter eller de organ som utses av dessa myndigheter får komma överens om att föreskriva undantag från bestämmelserna i artiklarna 11-15 till förmån för vissa personer eller persongrupper.
2. En person som uppbär en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som är bosatt i en annan medlemsstat, får på egen begäran undantas från tillämpningen av lagstiftningen i den sistnämnda medlemsstaten, om han inte omfattas av denna lagstiftning ► **C1** med anledning av arbete som anställd eller ◀ verksamhet som egenföretagare.

AVDELNING III

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM OLIKA FÖRMÅNSKATEGORIER*KAPITEL 1**Förmåner vid sjukdom, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner*

Avsnitt 1

Försäkrade personer och deras familjemedlemmar, med undantag av pensionstagare och deras familjemedlemmar*Artikel 17***Bosättning i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten**

En försäkrad person eller dennes familjemedlemmar, som är bosatta i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten, skall i bosättningsmedlemsstaten få de vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på bosättningsorten i enlighet med den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om de vore försäkrade enligt denna lagstiftning.

*Artikel 18***Vistelse i den behöriga medlemsstaten när bosättningen är i en annan medlemsstat – särskilda bestämmelser för gränsarbetares familjemedlemmar**

1. Om inte annat följer av punkt 2 skall den försäkrade personen och dennes familjemedlemmar som avses i artikel 17 även ha rätt till vårdförmåner under vistelse i den behöriga medlemsstaten. Vårdförmånerna skall utges av den behöriga institutionen och på denna institutions bekostnad, i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning som den tillämpar, som om de berörda personerna vore bosatta i den medlemsstaten.

▼M1

2. En gränsarbetares familjemedlemmar ska ha rätt till vårdförmåner under vistelse i den behöriga medlemsstaten.

Om emellertid den behöriga medlemsstaten är förtecknad i bilaga III, ska de av en gränsarbetares familjemedlemmar vilka är bosatta i samma medlemsstat som gränsarbetaren endast ha rätt till vårdförmåner i den behöriga medlemsstaten enligt de i artikel 19.1 fastställda villkoren.

*Artikel 19***Vistelse utanför den behöriga medlemsstaten**

1. Om inte annat följer av punkt 2 skall en försäkrad person och dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten ha rätt till de vårdförmåner som av medicinska skäl blir nödvändiga under vistelsen med beaktande av förmånernas karaktär och vistelsens förväntade längd. Dessa förmåner skall för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på vistelseorten i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar, som om de berörda personerna vore försäkrade enligt denna lagstiftning.

2. Den administrativa kommissionen skall fastställa en förteckning över vårdförmåner som, för att de skall kunna utges under en vistelse i en annan medlemsstat, av praktiska skäl förutsätter en i förväg upprättad överenskommelse mellan den berörda personen och den institution som tillhandahåller vården.

*Artikel 20***Resa i syfte att erhålla vårdförmåner – tillstånd till lämplig behandling utanför bosättningsmedlemsstaten**

1. Om inte annat följer av denna förordning skall en försäkrad person, som reser till en annan medlemsstat för att erhålla vårdförmåner under vistelsen där söka tillstånd från den behöriga institutionen.

2. En försäkrad person som av den behöriga institutionen fått tillstånd att resa till en annan medlemsstat i syfte att där få den vård som är lämplig med hänsyn till hans hälsotillstånd, skall erhålla de vårdförmåner som för den behöriga institutionens räkning utges av institutionen på vistelseorten i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar, som om personen vore försäkrad enligt denna lagstiftning. Tillstånd skall beviljas om den behandling det gäller finns bland de förmåner som tillhandahålls enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda personen är bosatt och denna behandling inte kan ges inom den tid som är medicinskt försvarbar, med hänsyn till personens aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp.

3. Punkterna 1 och 2 skall också tillämpas på en försäkrad persons familjemedlemmar.

4. Om en försäkrad persons familjemedlemmar är bosatta i en annan medlemsstat än den där den försäkrade personen är bosatt, och denna medlemsstat har valt kostnadsersättning på grundval av fasta belopp, skall kostnaderna för sådana vårdförmåner som avses i punkt 2 betalas av institutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort. Vid tillämpningen av punkt 1 skall institutionen på familjemedlemmarnas bosättningsort i detta fall anses vara den behöriga institutionen.

*Artikel 21***Kontantförmåner**

1. En försäkrad person eller dennes familjemedlemmar, som är bosatta eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten, har rätt att erhålla kontantförmåner från den behöriga institutionen enligt den lagstiftning som den tillämpar. Efter överenskommelse mellan den behöriga institutionen och institutionen på bosättnings- eller vistelseorten får dessa förmåner dock utbetalas av institutionen på bosättnings- eller vistelseorten på den behöriga institutionens bekostnad enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall utgå från en genomsnittlig inkomst eller en genomsnittlig avgiftsgrund, skall fastställa den

▼B

genomsnittliga inkomsten eller den genomsnittliga avgiftsgrunden enbart på grundval av faktiskt uppburna inkomster, eller på de avgiftsgrunder som tillämpas under de perioder som fullgjorts enligt den nämnda lagstiftningen.

3. Den behöriga institutionen i en medlemsstat i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av kontantförmåner skall utgå från en standardinkomst skall beakta enbart standardinkomsten eller, i förekommande fall, den genomsnittliga standardinkomst som avser de perioder som fullgjorts enligt denna lagstiftning.

4. Bestämmelserna i punkterna 2 och 3 skall även tillämpas i de fall då det i den lagstiftning som tillämpats av den behöriga institutionen har fastställts en bestämd referensperiod som helt eller delvis motsvarar de perioder som den berörda personen har fullgjort enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater.

*Artikel 22***Pensionssökande**

1. En försäkrad person som när en ansökan om pension inlämnas eller under handläggningen av ansökan förlorar rätten till vårdförmåner enligt lagstiftningen i den senast behöriga medlemsstaten, skall även fortsättningsvis ha rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt, under förutsättning att han uppfyller försäkringsvillkoren i lagstiftningen i den medlemsstat som avses i punkt 2. Rätten till vårdförmåner i bosättningsmedlemsstaten gäller även den pensionssökandes familjemedlemmar.

2. Utgifterna för vårdförmånerna skall betalas av den medlemsstats institution som vid beviljad pension skulle bli behörig enligt artiklarna 23-25.

*Avsnitt 2***Pensionstagare och deras familjemedlemmar***Artikel 23***Rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten**

En person som erhåller en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, varav en är den medlemsstat där denne är bosatt, och som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i denna medlemsstat, skall, tillsammans med sina familjemedlemmar, erhålla sådana vårdförmåner från, och på bekostnad av, institutionen på bosättningsorten som om personen endast vore berättigad till pension enligt lagstiftningen i den medlemsstaten.

*Artikel 24***Ingen rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i bosättningsmedlemsstaten**

1. En person som erhåller pension enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater och som inte har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstat där denne är bosatt, skall ändå få sådana förmåner för egen del och för sina familjemedlemmar om personen skulle vara berättigad till detta enligt lagstiftningen i den medlemsstat, eller i minst en av de medlemsstater, som skulle ha behörighet i fråga om pensionen om personen vore bosatt i den medlemsstaten. Vårdförmåner skall utges på bekostnad av den institution som avses i punkt 2

▼B

av institutionen på bosättningsorten, som om personen vore berättigad till pension och vårdförmåner enligt lagstiftningen i den medlemsstaten.

2. I de fall som avses i punkt 1 skall följande bestämmelser tillämpas för att fastställa vilken institution det åligger att betala kostnaderna för vårdförmånerna:

- a) Om pensionstagaren har rätt till vårdförmåner enligt endast en medlemsstats lagstiftning skall kostnaderna betalas av denna medlemsstats behöriga institution.
- b) Om pensionstagaren har rätt till vårdförmåner enligt två eller flera medlemsstaters lagstiftning, skall kostnaderna betalas av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen i fråga har omfattats av under längst tid. Om tillämpningen av denna regel leder till att flera institutioner är betalningsskyldiga, skall kostnaden betalas av den institution som tillämpar den lagstiftning som pensionstagaren senast har omfattats av.

Artikel 25

Pension enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater än bosättningsmedlemsstaten om rätt till vårdförmåner föreligger i den senare medlemsstaten

Om en person som erhåller pension eller pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater är bosatt i en medlemsstat enligt vars lagstiftning rätten till vårdförmåner inte är beroende av försäkring, eller av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, och ingen pension erhålls från den medlemsstaten, skall kostnaderna för vårdförmåner för den berörda personen och dennes familjemedlemmar betalas av den av medlemsstatens institutioner som i enlighet med artikel 24.2 är behörig med avseende på dennes pensioner, i den utsträckning som pensionstagaren och dennes familjemedlemmar skulle ha haft rätt till dessa vårdförmåner om de vore bosatta i den medlemsstaten.

*Artikel 26***▼C1**

Familjemedlemmar till en pensionstagare, bosatta i en annan medlemsstat än pensionstagaren

▼B

Familjemedlemmar till en person som erhåller en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skall, om de är bosatta i en annan medlemsstat än pensionstagaren, ha rätt till vårdförmåner från institutionen på sin bosättningsort, enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, förutsatt att pensionstagaren har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat. Kostnaderna skall betalas av den behöriga institution som ansvarar för kostnader för vårdförmåner som pensionstagaren erhåller i sin bosättningsmedlemsstat.

Artikel 27

Pensionstagarens eller dennes familjemedlemmars vistelse i en annan medlemsstat än den där de är bosatta – vistelse i den behöriga medlemsstaten – tillstånd till nödvändig behandling utanför bosättningsmedlemsstaten

1. Artikel 19 skall också tillämpas på en person som erhåller en pension eller flera pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, och som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en av de medlemsstater som utger pensionen eller pensionerna, eller på dennes familjemedlemmar när de vistas i en annan medlemsstat än den där de är bosatta.

▼B

2. Artikel 18.1 skall också tillämpas på personer som avses i punkt 1, när de vistas i den medlemsstat där den behöriga institution ligger som är ansvarig för kostnaderna för vårdförmåner som pensionstagaren erhåller i sin bosättningsmedlemsstat och denna medlemsstat har valt detta alternativ och tagits upp i förteckningen i bilaga IV.
3. Artikel 20 skall också tillämpas på en pensionstagare och/eller de av dennes familjemedlemmar som vistas i en annan medlemsstat än den i vilken de är bosatta för att där erhålla den behandling som är lämplig med hänsyn till deras tillstånd.
4. Om inte annat föreskrivs i punkt 5 skall kostnaderna för vårdförmåner enligt punkterna 1–3 betalas av den behöriga institution som ansvarar för kostnader för vårdförmåner som pensionstagaren erhåller i sin bosättningsmedlemsstat.
5. De kostnader för vårdförmåner som avses i punkt 3 skall betalas av institutionen på pensionstagarens eller familjemedlemmarnas bosättningsort, om dessa personer är bosatta i en medlemsstat som valt kostnadsersättning på grundval av fasta belopp. Institutionen på pensionstagarens eller familjemedlemmarnas bosättningsort skall i så fall vid tillämpning av punkt 3 anses vara den behöriga institutionen.

*Artikel 28***Särskilda bestämmelser för pensionstagare som tidigare varit gränsarbetare****▼M1**

1. En gränsarbetare som har gått i pension av ålders- eller invaliditetsskäl har rätt att även i fortsättningen få vårdförmåner vid sjukdom i den medlemsstat där denna senast bedrev verksamhet som anställd eller egenföretagare, i den utsträckning det rör sig om fortsatt behandling som har inletts i denna medlemsstat. Med ”fortsatt behandling” avses fortsatt utredning, diagnostisering och behandling av en sjukdom under hela dess varaktighet.

Det första stycket ska i tillämpliga delar gälla den tidigare gränsarbetarens familjemedlemmar, om den medlemsstat där gränsarbetaren senast var verksam inte förtecknas i bilaga III.

▼B

2. En pensionstagare som under de sista fem åren innan rätt till ålderspension eller invalidpension föreligger i minst två år i egenskap av gränsarbetare arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare skall ha rätt till vårdförmåner i den medlemsstat där han senast i egenskap av gränsarbetare, om denna medlemsstat och den medlemsstat där den behöriga institution är belägen som är ansvarig för kostnaderna för de vårdförmåner som pensionstagaren har rätt till i sin bosättningsmedlemsstat, har valt detta alternativ och båda är förtecknade i bilaga V.
3. Punkt 2 skall också tillämpas på familjemedlemmar till en tidigare gränsarbetare, eller dennes efterlevande, om de, under den tid som avses i punkt 2, hade rätt till vårdförmåner enligt artikel 18.2, även om gränsarbetaren avlidit före pensioneringen, om denne under åtminstone två år av de sista fem åren före sin död i egenskap av gränsarbetare arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare.
4. Punkterna 2 och 3 skall tillämpas tills den berörda personen börjar omfattas av en medlemsstats lagstiftning till följd av anställning eller verksamhet som egenföretagare.
5. Kostnaderna för vårdförmåner enligt punkterna 1-3 skall betalas av den behöriga institution som ansvarar för kostnader för vårdförmåner som pensionstagaren eller dennes efterlevande erhåller i respektive bosättningsmedlemsstat.

▼B*Artikel 29***Kontantförmåner till pensionstagare**

1. Den behöriga institutionen i den medlemsstat där den behöriga institution ligger som ansvarar för kostnader för vårdförmåner som pensionstagaren erhåller i sin bosättningsmedlemsstat, skall betala ut kontantförmåner till en person som får pension eller pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater. Artikel 21 skall också tillämpas.
2. Bestämmelsen i punkt 1 skall också tillämpas på en pensionstagares familjemedlemmar.

*Artikel 30***Avgifter som skall betalas av pensionstagare**

1. Den institution i en medlemsstat som enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar skall göra avdrag från pensionen för att täcka avgifter för att erhålla sjukförmåner, moderskap- och likvärdiga faderskapsförmåner får begära och återkräva sådana avgifter, beräknade i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar endast om en institution i den berörda medlemsstaten skall betala kostnaderna för de förmåner som utges enligt artiklarna 23–26.
2. När, i de fall som anges i artikel 25, inbetalning av avgifter eller liknande betalningar enligt lagstiftningen i den medlemsstat där den berörda pensionstagaren är bosatt utgör en förutsättning för att erhålla sjukvårdsförmåner, moderskaps- och likvärdiga faderskapsförmåner får dessa avgifter inte krävas in på grundval av bosättningen.

Avsnitt 3

Gemensamma bestämmelser*Artikel 31***Allmän bestämmelse**

Artiklarna 23-30 skall inte tillämpas på en pensionstagare eller dennes familjemedlemmar om personen i fråga har rätt till förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare. I ett sådant fall skall den berörda personen vid tillämpningen av detta kapitel omfattas av artiklarna 17-21.

*Artikel 32***Prioritering av rätten till vårdförmåner - särskild bestämmelse om familjemedlemmars rätt till förmåner i bosättningsmedlemsstaten**

1. En självständig rätt till vårdförmåner på grundval av en medlemsstats lagstiftning eller bestämmelserna i detta kapitel skall ha företräde framför en härledd rätt till förmåner för familjemedlemmar. En härledd rätt till vårdförmåner skall dock ha företräde framför en självständig rätt, när den självständiga rätten i bosättningsmedlemsstaten direkt och uteslutande grundar sig på den berörda personens bosättning i den medlemsstaten.
2. Om en försäkrad persons familjemedlemmar är bosatta i en medlemsstat enligt vars lagstiftning rätten till vårdförmåner inte är avhängig av försäkring, arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, skall vårdförmåner utges på bekostnad av den behöriga institutionen i den medlemsstat där de är bosatta, om maken eller den person som vårdar den försäkrade personens barn arbetar som anställd eller bedriver

▼B

verksamhet som egenföretagare i denna medlemsstat eller uppbär pension från den medlemsstaten till följd av anställning eller verksamhet som egenföretagare.

*Artikel 33***Omfattande vårdförmåner**

1. En försäkrad person eller en familjemedlem som har tillerkänts rätt till en protes, ett betydande hjälpmedel eller andra omfattande vårdförmåner av institutionen i en medlemsstat, innan denne blev försäkrad enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen i en annan medlemsstat tillämpar, skall ha rätt till dessa förmåner på den förstnämnda institutionens bekostnad, även om förmånerna tillhandahålls efter det att personen blivit försäkrad enligt den lagstiftning som den andra institutionen tillämpar.
2. Den administrativa kommissionen skall utarbeta en förteckning över de förmåner som omfattas av punkt 1.

*Artikel 34***Sammanträffande av omvårdnadsförmåner**

1. Om en person som erhåller sådana kontantförmåner vid långvarigt vårdbehov som måste behandlas som sjukförmåner och därför utges av den medlemsstat som enligt artikel 21 eller 29 är behörig att utbetala kontantförmåner, samtidigt och enligt detta kapitel har rätt att kräva vårdförmåner för samma ändamål från institutionen där personen är bosatt eller vistas i en annan medlemsstat, och ersättning för kostnaderna för dessa vårdförmåner även skall betalas av en institution i den första medlemsstaten enligt artikel 35, skall den allmänna bestämmelsen om sammanträffande av förmåner i artikel 10 tillämpas, varvid endast följande begränsning skall gälla: Om den berörda personen begär och erhåller vårdförmåner, skall kontantförmånen minskas med beloppet på den vårdförmån som begärs eller kan begäras från den institution i den första medlemsstaten som är skyldig att ersätta kostnaden.
2. Den administrativa kommissionen skall utarbeta en förteckning över de kontantförmåner och vårdförmåner som omfattas av punkt 1.
3. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får komma överens om andra eller kompletterande åtgärder, som dock inte skall vara mindre gynnsamma för de berörda personerna än de principer som fastställs i punkt 1.

*Artikel 35***Återbetalning mellan institutioner**

1. De vårdförmåner som utges av en medlemsstats institution för en annan medlemsstats institutions räkning enligt detta kapitel skall återbetalas i sin helhet.
2. De återbetalningar som avses i punkt 1 skall fastställas och genomföras i enlighet med de förfaranden som anges i tillämpningsförfordningen, antingen sedan de faktiska utgifterna styrkts eller på grundval av fasta belopp för de medlemsstater vars rättsliga eller administrativa strukturer är sådana att användning av ersättning på grundval av faktiska utgifter inte är lämplig.
3. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får föreskriva andra metoder för återbetalning eller avstå från all återbetalning mellan institutioner under dem.

▼B*KAPITEL 2**Förmåner relaterade till olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar**Artikel 36***Rätt till vårdförmåner och kontantförmåner****▼M1**

1. Om inte annat följer av mer fördelaktiga bestämmelser i punkterna 2 och 2a i denna artikel ska artiklarna 17, 18.1, 19.1 och 20.1 också tillämpas på förmåner på grund av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar.

▼B

2. En person som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller har ådragit sig en arbetssjukdom och är bosatt eller vistas i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten skall ha rätt till särskilda vårdförmåner enligt systemet för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, vilka på den behöriga institutionens vägnar skall utges av institutionen på bosättningsorten eller vistelseorten i enlighet med den lagstiftning som denna institution tillämpar, som om den berörda personen vore försäkrad i enlighet med den lagstiftningen.

▼M1

2a. Den behöriga institutionen får inte vägra att bevilja tillståndet enligt artikel 20.1 till en anställd eller egenföretagare som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller ådragit sig en arbetssjukdom och som har rätt till förmåner som ska betalas av den institutionen, om den vård som är lämplig med hänsyn till personens hälsotillstånd inte kan ges i den medlemsstat där personen är bosatt inom den tid som är medicinskt försvarbar med hänsyn till personens aktuella hälsotillstånd och sjukdomens sannolika förlopp.

▼B

3. Artikel 21 skall också tillämpas på förmåner som omfattas av detta kapitel.

*Artikel 37***Kostnader för transport**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning ersättning utgår för kostnaderna för transport av en person som har råkat ut för ett olycksfall i arbetet eller lider av en arbetssjukdom, antingen till bosättningsorten eller till sjukhus, skall betala kostnaderna för transport till motsvarande ort i en annan medlemsstat där personen i fråga är bosatt, under förutsättning att institutionen i förväg lämnar sitt samtycke till en sådan transport och därvid beaktar de skäl som talar för detta. Sådant samtycke skall icke krävas när det gäller gränsarbetare.

2. Den behöriga institutionen i en medlemsstat enligt vars lagstiftning ersättning utgår för kostnaderna för transport till begravningsplatsen, av en person som avlidit till följd av ett olycksfall i arbetet, skall ersätta kostnaderna till motsvarande plats i en annan medlemsstat där personen var bosatt när olycksfallet inträffade, i enlighet med den lagstiftning institutionen tillämpar.

*Artikel 38***Förmåner vid arbetssjukdom när den drabbade personen har varit utsatt för samma risk i flera medlemsstater**

Om en person som har ådragit sig en arbetssjukdom enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater har arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare av sådan art som sannolikt kan förör-

▼B

saka denna sjukdom, skall de förmåner som denne eller dennes efterlevande kan göra anspråk på beviljas uteslutande enligt lagstiftningen i den stat där villkoren senast har uppfyllts.

*Artikel 39***Förvärrande av en arbetssjukdom**

När en arbetssjukdom för vilken en person som lider av sådan sjukdom har fått eller erhåller förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat förvärras, skall följande bestämmelser tillämpas:

- a) Om den berörda personen under den tid som förmånerna uppburits inte enligt lagstiftningen i någon annan medlemsstat har haft anställning eller bedrivit verksamhet som egenföretagare som sannolikt kan förorsaka eller förvärra den berörda sjukdomen, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, med beaktande av försämringen, stå för kostnaderna för förmånerna enligt bestämmelserna i den lagstiftning som institutionen tillämpar.
- b) Om den berörda personen under den tid som förmånerna uppburits har bedrivit sådan verksamhet som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, skall den behöriga institutionen i den förstnämnda medlemsstaten, utan att beakta försämringen, stå för kostnaderna för förmånerna enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Den behöriga institutionen i den andra medlemsstaten skall bevilja den berörda personen ett tillägg med ett belopp som motsvarar skillnaden mellan det förmånsbelopp som utges efter försämringen och det förmånsbelopp som skulle ha utgetts före försämringen enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar, om sjukdomen uppkommit vid en tidpunkt då personen omfattades av lagstiftningen i den medlemsstaten.
- c) De bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av förmåner som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning skall inte kunna åberopas mot en person som uppbär förmåner som utges av institutioner i två medlemsstater i enlighet med b.

*Artikel 40***Bestämmelser för beaktande av särskilda bestämmelser i vissa lagstiftningar**

1. Om det inte finns någon försäkring mot olycksfall i arbetet eller mot arbetssjukdomar i den medlemsstat där den berörda personen är bosatt eller vistas, eller om det finns en sådan försäkring men ingen institution finns som har ansvaret för att utge vårdförmåner, skall dessa förmåner utges av den institution på vistelse- eller bosättningsorten som har ansvaret för att utge vårdförmåner vid sjukdom.
2. Om det inte finns någon försäkring mot olycksfall i arbetet eller mot arbetssjukdomar i den behöriga medlemsstaten skall bestämmelserna i detta kapitel om vårdförmåner ändå tillämpas på en person som är berättigad till sådana förmåner vid sjukdom, moderskap eller likvärdigt faderskap enligt lagstiftningen i den medlemsstaten, när personen råkar ut för ett olycksfall i arbetet eller drabbas av en arbetssjukdom, vid bosättning eller tillfällig vistelse i en annan medlemsstat. Kostnaderna skall betalas av den institution som är behörig för vårdförmånen enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten.
3. Artikel 5 skall tillämpas på den behöriga institutionen i en medlemsstat i fråga om likvärdighet av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdomar som har inträffat eller konstaterats senare enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, vid fastställande av graden av arbetsoförmåga, rätten till förmåner eller förmånernas storlek, under förutsättning att

▼B

- a) ingen ersättning utges för ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom som hade inträffat eller konstaterats tidigare enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar,

och att

- b) ingen ersättning utges för ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom som hade inträffat eller konstaterats senare, enligt den andra medlemsstatens lagstiftning enligt vilken olycksfallet eller arbetssjukdomen hade inträffat eller konstaterats.

*Artikel 41***Återbetalning mellan institutioner**

1. Artikel 35 skall också tillämpas på förmåner som omfattas av detta kapitel, och ersättning skall göras på grundval av de verkliga kostnaderna.

2. Två eller flera medlemsstater, eller deras behöriga myndigheter, får föreskriva andra metoder för återbetalning eller avstå från all återbetalning mellan institutioner under deras jurisdiktion.

*KAPITEL 3****Ersättning vid dödsfall****Artikel 42***Rätt till ersättning när dödsfallet inträffar i eller den förmånsberättigade är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga staten**

1. När en försäkrad person eller en familjemedlem till en sådan person avlider i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten skall dödsfallet anses ha inträffat i den behöriga medlemsstaten.

2. Den behöriga institutionen är skyldig att utge dödsfallsersättning enligt den lagstiftning som den tillämpar, även om den förmånsberättigade personen är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten.

3. Punkterna 1 och 2 skall också tillämpas om dödsfallet har inträffat på grund av ett olycksfall i arbetet eller en arbetssjukdom.

*Artikel 43***Utgivande av förmåner vid pensionstagarens död**

1. Om en pensionstagare, som hade rätt till pension eller pensioner enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater, avlider när han är bosatt i en annan medlemsstat än den där den institution finns, som är ansvarig för kostnaderna för vårdförmånerna som utges enligt artiklarna 24 och 25, skall de dödsfallsersättningar som utges enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar utges på dess egen bekostnad som om pensionstagaren vid dödsfallet hade varit bosatt i den medlemsstat där den institutionen finns.

2. Punkt 1 skall också tillämpas på pensionstagarens familjemedlemmar.

▼B*KAPITEL 4**Förmåner vid invaliditet**Artikel 44***Personer som endast omfattas av typ A-lagstiftning**

1. Vid tillämpningen av detta kapitel avses med ”typ A-lagstiftning” varje lagstiftning enligt vilken invaliditetsförmånernas storlek är oberoende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd och som uttryckligen har inkluderats i bilaga VI av den behöriga medlemsstaten, och med ”typ B-lagstiftning” avses varje annan lagstiftning.
2. En person som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, och som uteslutande har fullgjort försäkrings- eller bosättningsperioder enligt typ A-lagstiftning, skall vara berättigad till förmåner endast från institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning var tillämplig då den arbetsförmåga som ledde till invaliditet uppstod, i förekommande fall med beaktande av artikel 45, och skall uppbära dessa förmåner i enlighet med den lagstiftningen.
3. En person som inte har rätt till förmåner enligt punkt 2 skall uppbära de förmåner som han fortfarande har rätt till enligt en annan medlemsstats lagstiftning, i förekommande fall med beaktande av artikel 45.
4. Om den lagstiftning som avses i punkt 2 eller 3 innehåller bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning av invaliditetsförmåner vid sammanträffande med annan inkomst eller med förmåner av annat slag i den mening som avses i artikel 53.2, skall även artiklarna 53.3 och 55.3 tillämpas.

*Artikel 45***Särskilda bestämmelser om sammanläggning**

Den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning kräver fullgörande av försäkrings- eller bosättningsperioder för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner skall när det är nödvändigt även tillämpa artikel 51.1 i tillämpliga delar.

*Artikel 46***Personer som omfattas av antingen endast typ B-lagstiftning eller av både typ A- och typ B-lagstiftning**

1. En person som i en följd eller växelvis har omfattats av två eller flera medlemsstaters lagstiftning, av vilka åtminstone en inte är typ A-lagstiftning, skall vara berättigad till förmåner enligt kapitel 5, vilket skall tillämpas i tillämpliga delar med beaktande av punkt 3.
2. Om den berörda personen tidigare har omfattats av typ B-lagstiftning och drabbas av arbetsförmåga som leder till invaliditet medan han omfattas av typ A-lagstiftning, skall han dock uppbära förmåner i enlighet med artikel 44, förutsatt att
  - han uteslutande uppfyller villkoren i den lagstiftningen eller i annan lagstiftning av samma typ, i förekommande fall med beaktande av artikel 45, men utan att behöva återropa försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt typ B-lagstiftning,
  - och
  - han inte gör några anspråk på förmåner vid ålderdom, med beaktande av artikel 50.1.

▼B

3. Ett beslut som har fattats av en medlemsstats institution om en sökandes invaliditetsgrad skall vara bindande för andra medlemsstaters institutioner, under förutsättning att överensstämmelse mellan dessa medlemsstaters lagstiftningar om villkoren för graden av invaliditet bekräftas i bilaga VII.

*Artikel 47***Förvärrad invaliditet**

1. I fall då den invaliditet förvärras för vilken en person uppbär förmåner enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning skall, med beaktande av försämringen, följande gälla:

- a) Förmånerna skall utges i enlighet med kapitel 5 i tillämpliga delar.
- b) Om den berörda personen har omfattats av två eller flera typ A-lagstiftningar och sedan han började uppbära förmåner inte har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning, skall förmånen utges i enlighet med artikel 44.2.

2. Om förmånens eller förmånernas totala belopp enligt punkt 1 understiger det förmånsbelopp som den berörda personen uppbär på bekostnad av den institution som tidigare svarade för utbetalningen, skall denna institution ge personen ett tillägg som motsvarar skillnaden mellan de två beloppen.

3. Om den berörda personen inte har rätt till förmåner på bekostnad av en annan medlemsstats institution, skall den behöriga institutionen i den tidigare behöriga medlemsstaten, med beaktande av förvärringen och i förekommande fall av bestämmelserna i artikel 45, utge förmånerna i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar.

*Artikel 48***Omvandling av invaliditetsförmåner till förmåner vid ålderdom**

1. Invaliditetsförmåner skall i förekommande fall omvandlas till förmåner vid ålderdom enligt villkoren i den eller de lagstiftningar enligt vilka de utges och i enlighet med kapitel 5.

2. Om en person som uppbär invaliditetsförmåner med stöd av artikel 50 kan göra anspråk på förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera andra medlemsstater, skall varje institution som ansvarar för utgivande av invaliditetsförmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat fortsätta att till personen utge de invaliditetsförmåner som han har rätt till enligt den lagstiftning som den tillämpar, till dess att punkt 1 blir tillämplig på institutionen eller, i övriga fall, så länge som personen uppfyller villkoren för sådana förmåner.

3. Om invaliditetsförmåner som utges enligt en medlemsstats lagstiftning i enlighet med artikel 44, omvandlas till förmåner vid ålderdom och den berörda personen ännu inte uppfyller villkoren enligt en eller flera medlemsstaters lagstiftning för att uppbära dessa förmåner, skall personen i fråga uppbära invaliditetsförmåner från den eller de medlemsstaterna från och med dagen för omvandlingen.

Dessa invaliditetsförmåner skall utges i enlighet med kapitel 5 som om detta kapitel hade varit tillämpligt vid den tidpunkt då den arbetsoförmåga som ledde till invaliditet inträffade, till dess att personen i fråga uppfyller kvalifikationsvillkoren för rätt till förmåner vid ålderdom enligt den berörda nationella lagstiftningen eller, om sådan omvandling inte föreskrivs, så länge som denne har rätt till invaliditetsförmåner enligt den eller de senare lagstiftningarna.

4. De invaliditetsförmåner som utges enligt artikel 44 skall omräknas i enlighet med kapitel 5, så snart som förmånstagaren uppfyller kvalifikationsvillkoren för invaliditetsförmåner enligt en typ B-lagstiftning,

▼B

eller så snart som förmånstagaren uppbär förmåner vid ålderdom enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

*Artikel 49***Särskilda bestämmelser för offentligt anställda**

Artiklarna 6, 44, 46, 47, 48 och artikel 60.2 och 60.3 skall i tillämpliga delar tillämpas på personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda.

*KAPITEL 5**Ålders- och efterlevandepensioner**Artikel 50***Allmänna bestämmelser**

1. Alla behöriga institutioner skall fastställa rätten till förmåner med beaktande av alla de medlemsstaters lagstiftningar som den berörda personen har omfattats av när en ansökan om förmåner lämnas in, om inte personen i fråga uttryckligen begär att utgivandet av förmåner vid ålderdom enligt lagstiftningen i en eller flera medlemsstater skjuts upp.
2. Om den berörda personen vid en viss tidpunkt inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren enligt alla de medlemsstaters lagstiftning som denne har omfattats av, skall de institutioner som tillämpar lagstiftning vars villkor har uppfyllts, vid beräkningen i enlighet med artikel 52.1 a eller 52.1 b, inte beakta de perioder som fullgjorts enligt de lagstiftningar vars villkor inte har uppfyllts, eller inte längre uppfylls, om detta medför ett lägre förmånsbelopp.
3. Punkt 2 skall också tillämpas när den berörda personen uttryckligen begär att utgivandet av förmåner vid ålderdom skall skjutas upp.
4. En ny beräkning skall automatiskt göras allteftersom villkoren i övriga lagstiftningar uppfylls, eller när en person begär en förmån vid ålderdom som uppskjutits i enlighet med punkt 1, om inte de perioder som har fullgjorts enligt de andra lagstiftningarna redan har beaktats i enlighet med punkt 2 eller 3.

*Artikel 51***Särskilda bestämmelser om sammanläggning av perioder**

1. Om en medlemsstats lagstiftning för utgivande av vissa förmåner kräver att försäkringsperioder endast skall ha fullgjorts i ett särskilt arbete som anställd eller särskild verksamhet som egenföretagare eller i en anställning som omfattas av ett särskilt system för anställda eller egenföretagare, skall denna medlemsstats behöriga institution beakta perioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning endast om de har fullgjorts enligt ett motsvarande system eller, om ett sådant saknas, i samma anställning eller, i förekommande fall, i samma arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare.

Om den berörda personen, sedan de fullgjorda perioderna har beaktats, inte uppfyller villkoren för uppbärande av förmåner enligt ett särskilt system, skall dessa perioder beaktas vid utgivande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän, under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system.

2. De försäkringsperioder som har fullgjorts enligt ett särskilt system i en medlemsstat skall beaktas för utgivande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som i

▼B

förekommande fall gäller för arbetare eller tjänstemän i en annan medlemsstat under förutsättning att personen har varit försäkrad enligt ett av dessa system, även om dessa perioder redan har beaktats i den senare medlemsstaten enligt ett särskilt system.

▼M1

3. Om en medlemsstat i sin lagstiftning eller i ett särskilt system för förvärv, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner kräver att personen är försäkrad vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade, ska detta villkor anses vara uppfyllt, om personen tidigare varit försäkrad enligt den medlemsstatens lagstiftning eller särskilda system och vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade är försäkrad enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat för samma risk eller, om så inte är fallet, ett förmånsbelopp ska betalas ut enligt en annan medlemsstats lagstiftning för samma risk. Det senare villkoret ska emellertid anses vara uppfyllt i de fall som avses i artikel 57.

▼B*Artikel 52***Beviljande av förmåner**

1. Den behöriga institutionen skall beräkna det förmånsbelopp som skall utbetalas
  - a) enligt den lagstiftning som den tillämpar, endast om villkoren för rätt till förmåner uteslutande har uppfyllts enligt nationell lagstiftning (oberoende förmån),
  - b) genom att beräkna ett teoretiskt belopp och därefter ett faktiskt belopp (pro-rata beräknad förmån) enligt följande:
    - i) Det teoretiska förmånsbeloppet är lika med den förmån som den berörda personen skulle kunna göra anspråk på, om alla de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i de andra medlemsstaterna hade fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar vid den tidpunkt då förmånen beviljas. Om förmånsbeloppet enligt denna lagstiftning inte är avhängigt av de fullgjorda periodernas längd, skall detta belopp betraktas som teoretiskt belopp.
    - ii) Den behöriga institutionen skall därefter fastställa den pro-rata beräknade förmånens faktiska belopp genom att på det teoretiska beloppet tillämpa kvoten mellan längden på de perioder som har fullgjorts innan försäkringsfallet inträffar enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar och den totala längden på de perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i alla berörda medlemsstater innan försäkringsfallet inträffar.
2. Den behöriga institutionen skall, i förekommande fall, på det belopp som beräknas enligt punkterna 1 a och 1 b tillämpa alla de bestämmelser om minskning, innehållande eller indragning som föreskrivs i den lagstiftning som den tillämpar, inom de gränser som anges i artiklarna 53-55.
3. Den berörda personen skall ha rätt att erhålla det högsta av de belopp som har beräknats i enlighet med punkterna 1 a och 1 b från den behöriga institutionen i varje medlemsstat.

▼M1

4. När beräkningen enligt punkt 1 a i en medlemsstat alltid leder till att den oberoende förmånen uppgår till samma belopp som eller till ett högre belopp än den pro rata-förmån som beräknas enligt punkt 1 b, ska den behöriga institutionen avstå från att göra pro rata-beräkningen under förutsättning att
  - i) en sådan situation anges i del 1 i bilaga VIII,

▼M1

- ii) ingen lagstiftning innehållande bestämmelser om sammanläggning av förmåner enligt artiklarna 54 och 55 är tillämplig, såvida inte villkoren i artikel 55.2 är uppfyllda, och
  - iii) artikel 57 inte är tillämplig på perioder som fullgjorts enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat under de särskilda omständigheterna i det fallet.
5. Utan hinder av punkterna 1, 2 och 3 ska pro rata-beräkningen inte gälla sådana system som utger förmåner där tidsperioder saknar relevans för beräkningen, under förutsättning att dessa system är förtecknade i del 2 i bilaga VIII. I sådana fall ska den berörda personen ha rätt till den förmån som beräknas i enlighet med den berörda medlemsstatens lagstiftning.

▼B*Artikel 53***Bestämmelser om förhindrande av sammanträffande av förmåner**

1. Sammanträffande av förmåner vid invaliditet, ålderdom och till efterlevande som beräknas eller utges på grundval av försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts av samma person skall betraktas som sammanträffande av förmåner av samma slag.
2. Sammanträffande förmåner som inte kan betraktas som förmåner av samma slag enligt punkt 1 skall betraktas som sammanträffande av förmåner av annat slag.
3. Följande bestämmelser skall gälla vid tillämpning av bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner enligt lagstiftningen i en medlemsstat, om en förmån vid invaliditet, ålderdom eller till efterlevande sammanfaller med en förmån av samma slag eller med en förmån av annat slag, eller med annan inkomst:
  - a) Den behöriga institutionen skall beakta de förmåner eller inkomster som förvärvats i en annan medlemsstat endast om den lagstiftning som institutionen tillämpar innehåller regler om att förmåner eller inkomster som har förvärvats utomlands skall beaktas.
  - b) Den behöriga institutionen skall beakta det förmånsbelopp som skall betalas ut av en annan medlemsstat före avdrag för skatter, socialförsäkringsavgifter och andra individuella premier eller avdrag, såvida det inte i den lagstiftning som den tillämpar föreskrivs att regler för att förhindra sammanträffande efter sådana avdrag skall tillämpas, enligt villkoren och förfarandena i tillämpningsförfordningen.
  - c) Den behöriga institutionen skall inte beakta beloppen för de förmåner som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning på grundval av frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring.
  - d) Om endast en medlemsstat tillämpar bestämmelser för förhindrande av sammanträffande av förmåner med anledning av att den berörda personen uppstår förmåner av samma eller annat slag enligt lagstiftningen i andra medlemsstater eller inkomst som har förvärvats i andra medlemsstater, får den förmån som skall betalas ut minskas endast med ett sådant förmånsbelopp eller med en sådan inkomst.

*Artikel 54***Sammanträffande av förmåner av samma slag**

1. När förmåner av samma slag enligt lagstiftningen i två eller flera medlemsstater sammanträffas skall bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning inte tillämpas på en pro-rata beräknad förmån.

▼B

2. Bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande av förmåner skall tillämpas på en oberoende förmån endast om förmånen är
- a) en förmån vars storlek inte är beroende av försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd,
eller
  - b) en förmån vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som anses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag, som sammanfaller med
    - i) en förmån av samma typ, såvida inte en överenskommelse har ingåtts mellan två eller flera medlemsstater om att endast beakta samma tillgodoräknade period en gång,
eller
    - ii) en förmån som avses i a.

De förmåner och överenskommelser som avses i a och b anges i bilaga IX.

*Artikel 55***Sammanträffande av förmåner av annat slag**

1. Om det är en förutsättning för uppbärandet av förmåner av annat slag eller annan inkomst att de bestämmelser om förhindrande av sammanträffande som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning skall tillämpas på
  - a) två eller flera oberoende förmåner, skall de behöriga institutionerna dela beloppen för förmånen eller förmånerna eller den andra inkomsten så som de har beaktats med det antal förmåner som omfattas av dessa bestämmelser;

emellertid kan tillämpningen av denna punkt inte beröva den berörda personen dennes ställning som pensionstagare vid tillämpningen av övriga kapitel i denna avdelning enligt villkoren och förfarandena i tillämpningsförfordningen,
  - b) en eller flera pro-rata beräknade förmåner, skall de behöriga institutionerna beakta förmånen eller förmånerna eller den andra inkomsten och alla de faktorer som föreskrivs för tillämpning av bestämmelserna om förhindrande av sammanträffande på grundval av kvoten mellan de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fastställts för beräkningen enligt artikel 52.1 b ii,
  - c) en eller flera oberoende förmåner och en eller flera pro-rata beräknade förmåner, skall de behöriga institutionerna också tillämpa a när det gäller oberoende förmåner och b när det gäller pro-rata beräknade förmåner.
2. Den behöriga institutionen skall inte tillämpa den föreskrivna delningen av de oberoende förmånerna, om det i den lagstiftning som institutionen tillämpar föreskrivs att hänsyn skall tas till förmåner av annat slag och/eller annan inkomst samt alla andra faktorer för beräkning av en del av beloppet, vilket skall fastställas på grundval av förhållandet mellan försäkrings- och/eller bosättningsperioder enligt artikel 52.1 b ii.
3. Punkterna 1 och 2 skall också tillämpas, om det i lagstiftningen i en eller flera medlemsstater föreskrivs att rätt till en förmån inte kan förvärfvas, om personen i fråga uppbär en förmån av annat slag som utbetalas enligt en annan medlemsstats lagstiftning eller uppbär annan inkomst.

▼B*Artikel 56***Tilläggsbestämmelser för beräkning av förmåner**

1. Vid beräkningen av det teoretiska och det pro-rata belopp som avses i artikel 52.1 b skall följande bestämmelser tillämpas:

- a) Om den totala längden på de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som fullgjorts innan försäkringsfallet inträffade enligt alla berörda medlemsstaters lagstiftning överstiger den maximiperiod som krävs enligt lagstiftningen i en av dessa medlemsstater för rätt till hel förmån, skall den behöriga institutionen i den medlemsstaten beakta denna maximiperiod i stället för de fullgjorda periodernas totala längd. Denna beräkningsmetod skall inte leda till att institutionen tvingas betala ut en förmån med högre belopp än det som har fastställts för oducerad förmån i den lagstiftning som den tillämpar. Denna bestämmelse skall inte tillämpas på förmåner vilkas belopp inte är beroende av försäkringsperiodernas längd.
- b) Förfarandet för beaktande av perioder som sammanfaller fastställs i tillämpningsförfordningen.
- c) Om det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att beräkningen av förmåner skall grundas på intäkter, avgifter, avgiftsgrunder, ökning, inkomster, andra belopp eller en kombination av fler än en av dessa (genomsnittliga, proportionella, schablonmässiga eller fiktiva belopp), skall den behöriga institutionen
  - i) fastställa beräkningsgrunden på grundval av endast de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar,
  - ii) för att fastställa det belopp som skall beräknas på grundval av de försäkrings- och/eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning, använda sig av samma faktorer som fastställts eller konstaterats när det gäller de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar,

► **M1** om nödvändigt ◀ i enlighet med förfarandena i bilaga XI för den berörda medlemsstaten;

▼M1

- d) Om led c inte är tillämpligt, eftersom det i en medlemsstats lagstiftning föreskrivs att förmånen ska beräknas utifrån andra faktorer än försäkrings- eller bosättningsperioder som inte har något tidsmässigt samband, ska den behöriga institutionen, med avseende på varje försäkrings- eller bosättningsperiod som fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, beakta det ackumulerade kapitalbeloppet, det kapital som anses ha ackumulerats eller varje annan faktor för beräkningen enligt den lagstiftning som institutionen administrerar delad med motsvarande antal periodenheter i det berörda pensions-systemet.

▼B

- 2. Bestämmelserna i en medlemsstats lagstiftning om indexering av de faktorer som skall beaktas vid beräkningen av förmåner skall i förekommande fall tillämpas på de faktorer som skall beaktas av denna medlemsstats behöriga institution enligt bestämmelserna i punkt 1 med avseende på försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt andra medlemsstaters lagstiftning.

*Artikel 57***Försäkrings- eller bosättningsperioder kortare än ett år**

- 1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 52.1 b skall institutionen i en medlemsstat inte vara skyldig att utge förmåner med avseende på

▼B

perioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som den tillämpar och som skall beaktas då försäkringsfallet inträffar

— om längden av dessa perioder understiger ett år,

och

— om någon rätt till förmån inte har förvärvats enligt denna lagstiftning, om endast dessa perioder beaktas.

Vid tillämpningen av denna artikel skall med ”perioder” avses alla de försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder eller perioder som egenföretagare som antingen berättigar till eller direkt ökar den berörda förmånen.

2. Den behöriga institutionen i var och en av de berörda medlemsstaterna skall beakta de perioder som avses i punkt 1 vid tillämpningen av artikel 52.1 b i.

3. Om tillämpningen av punkt 1 skulle leda till att alla institutioner i de berörda medlemsstaterna befrias från sina skyldigheter, skall förmåner utges uteslutande enligt lagstiftningen i den sista av de medlemsstater vars villkor är uppfyllda, som om alla de försäkrings- och bosättningsperioder som har fullgjorts och beaktats i enlighet med bestämmelserna i artikel 6 och artikel 51.1 och 51.2 hade fullgjorts enligt den medlemsstatens lagstiftning.

▼M1

4. Denna artikel ska inte tillämpas på de system som är förtecknade i del 2 i bilaga VIII.

▼B*Artikel 58***Beviljande av ett tillägg**

1. En förmånstagare på vilken detta kapitel är tillämpligt får, i den medlemsstat där denne är bosatt och enligt vars lagstiftning en förmån utges till honom, inte tilldelas ett lägre förmånsbelopp än det minimibelopp som har fastställts enligt denna lagstiftning för en försäkrings- eller bosättningsperiod som motsvarar alla de försäkringsperioder som enligt detta kapitel har beaktats för utbetalningen.

2. Den behöriga institutionen i den medlemsstaten skall under hela den tid personen är bosatt inom statens territorium betala ut ett tillägg till denne motsvarande skillnaden mellan det totala förmånsbelopp som skall utbetalas enligt detta kapitel och minimibeloppet.

*Artikel 59***Ny beräkning och uppräknings av förmåner**

1. Om metoden för att fastställa eller bestämmelserna för att beräkna förmåner ändras enligt en medlemsstats lagstiftning, eller om den berörda personens privatsituation ändras på ett så avgörande sätt att det enligt den lagstiftningen skulle leda till en justering av förmånens storlek, skall dock en ny beräkning göras i enlighet med artikel 52.

2. Om förmånerna från den berörda medlemsstaten däremot ändras med ett procentuellt eller fast belopp till följd av ökade levnadskostnader, ändrad inkomstnivå eller andra grunder för ändring, skall denna procentsats eller detta fasta belopp tillämpas direkt på de förmåner som fastställs i enlighet med artikel 52, utan att någon ny beräkning behöver göras.

Artikel 60

Särskilda bestämmelser för offentligt anställda

1. Artiklarna 6 och 50, artikel 51.3 samt artiklarna 52-59 skall tillämpas i tillämpliga delar för personer som omfattas av ett särskilt system för offentligt anställda.

2. Om en behörig medlemsstats lagstiftning för förvärv, förlust, bibehållande eller återfående av rätt till förmåner enligt ett särskilt system för offentligt anställda kräver att alla försäkringsperioderna har fullgjorts enligt ett eller flera särskilda system för offentligt anställda i den medlemsstaten eller betraktats som likvärdiga med sådana perioder enligt den medlemsstats lagstiftning, skall den behöriga institutionen i den staten emellertid endast beakta de perioder som kan erkännas enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar.

Om den berörda personen, sedan sådana fullgjorda perioder har beaktats, inte uppfyller villkoren för uppbärande av dessa förmåner, skall dessa perioder beaktas vid utgivande av förmåner enligt det allmänna systemet eller, om ett sådant saknas, enligt det system som gäller för arbetare eller tjänstemän, beroende på vad som är tillämpligt.

3. Om förmåner enligt ett särskilt system för offentligt anställda enligt en medlemsstats lagstiftning beräknas på grundval av den senaste lönen eller de senaste lönerna under en referensperiod, skall denna stats behöriga institution vid beräkningen enbart beakta dessa löner, vederbörligen omvärderade, under den eller de perioder då den berörda personen omfattades av den lagstiftningen.

KAPITEL 6

Arbetslöshetsförmåner

Artikel 61

Särskilda bestämmelser för sammanläggning av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning förvärv, bibehållande, återfående eller varaktighet av rätt till förmåner grundas på antingen fullgjorda försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall i nödvändig utsträckning beakta de försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt varje annan medlemsstats lagstiftning, som om de hade fullgjorts enligt den lagstiftning institutionen tillämpar.

Om emellertid rätten till förmåner enligt den tillämpliga lagstiftningen grundas på fullgjorda försäkringsperioder, skall de anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning endast beaktas i de fall då de skulle ha betraktats som försäkringsperioder om de hade fullgjorts i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen.

2. Utom i de fall som avses i artikel 65.5 a skall punkt 1 i denna artikel tillämpas endast om den berörda personen senast i enlighet med den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs, har fullgjort

— försäkringsperioder, om det i lagstiftningen krävs försäkringsperioder,

— anställningsperioder, om det i lagstiftningen krävs anställningsperioder,

eller

▼B

- perioder av verksamhet som egenföretagare, om det i lagstiftningen krävs perioder av verksamhet som egenföretagare.

*Artikel 62***Beräkning av förmåner**

1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, i vars lagstiftning det föreskrivs att beräkningen av förmånerna utgår från den tidigare lönen eller yrkesinkomstens storlek, skall endast beakta den lön eller yrkesinkomst som personen hade vid sitt senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare vilken omfattades av denna lagstiftning.
2. Punkt 1 skall också tillämpas om det i den av den behöriga institutionen tillämpade lagstiftningen föreskrivs en viss referensperiod för fastställande av den lön som ligger till grund för beräkning av förmåner och om, under hela eller en del av denna period, den berörda personen har omfattats av en annan medlemsstats lagstiftning.
3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 skall institutionen på bosättningsorten, när det gäller ►**M1** arbetslösa personer ◀ som omfattas av artikel 65.5 a, i enlighet med tillämpningsförfordningen ta hänsyn till den lön eller yrkesinkomst som den berörda personen har mottagit i den medlemsstat vars lagstiftning denne omfattades av under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare.

*Artikel 63***Särskilda bestämmelser för undantag från regeln om bosättning**

För detta kapitelns syfte skall artikel 7 tillämpas endast i de fall som föreskrivs i artiklarna 64 och 65 och inom där angivna gränser.

*Artikel 64***Arbetslösa som reser till en annan medlemsstat**

1. En person som är helt arbetslös och som uppfyller de villkor som ställs i den behöriga medlemsstatens lagstiftning för rätt till förmåner och som reser till en annan medlemsstat för att söka arbete där, skall bibehålla rätten till kontanta arbetslöshetsförmåner på de villkor och med de begränsningar som anges i det följande:
  - a) Före avresan skall den arbetslösa personen ha varit registrerad som arbetssökande och stått till arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten under minst fyra veckor efter det att han blev arbetslös. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna kan dock ge honom tillstånd till avresa innan denna tidsfrist har löpt ut.
  - b) Den arbetslösa personen måste registrera sig som arbetssökande vid arbetsförmedlingen i den medlemsstat till vilken personen reser, underkasta sig den kontroll som utförs där samt iaktta villkoren enligt den medlemsstatens lagstiftning. Detta villkor skall anses uppfyllt för perioden före registreringen om den berörda personen registrerar sig inom sju dagar från och med den dag då personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat personen lämnade. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får i undantagsfall förlänga denna tidsfrist.
  - c) Rätten till förmåner skall bibehållas under en period om tre månader från och med den dag då den arbetslösa personen upphörde att stå till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat personen lämnade, under förutsättning att den sammanlagda tiden för utgivande av förmåner inte överstiger den tid under vilken personen har rätt till förmåner enligt den medlemsstatens lagstiftning. De behöriga arbets-

▼B

förmedlingarna eller de behöriga institutionerna får förlänga perioden med tre månader till högst sex månader.

d) Förmånerna skall utges av den behöriga institutionen i enlighet med den lagstiftning institutionen tillämpar och på dess egen bekostnad.

2. Om personen återvänder till den behöriga medlemsstaten vid eller före utgången av den period under vilken personen har rätt till förmåner enligt punkt 1 c, skall personen fortfarande ha rätt till förmåner enligt den medlemsstatens lagstiftning. Personen förlorar all rätt till förmåner enligt lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten om denne inte återvänder dit vid eller före utgången av nämnda period, om inte bestämmelserna i den lagstiftningen är mer gynnsamma. De behöriga arbetsförmedlingarna eller institutionerna får i undantagsfall medge att den berörda personen återvänder vid ett senare datum utan att förlora sin rätt.

3. Såvida inte den behöriga medlemsstatens lagstiftning är mer gynnsam skall den längsta totala period som rätten till förmåner bibehålls mellan två anställningsperioder enligt punkt 1 vara tre månader. De behöriga arbetsförmedlingarna eller de behöriga institutionerna får förlänga den perioden upp till högst sex månader.

4. Formerna för informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd mellan institutioner och organ i den behöriga medlemsstaten och i den medlemsstat till vilken en person reser för att söka arbete skall fastställas i tillämpningsförfordningen.

Artikel 65

Arbetslösa som var bosatta i en annan medlemsstat än i den behöriga staten

1. En person som är delvis eller periodvis arbetslös och som under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten skall ställa sig till arbetsgivarens eller arbetsförmedlingens förfogande i den behöriga medlemsstaten. Personen skall erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten som om personen vore bosatt i denna stat. Förmånerna skall utges av institutionen i den behöriga medlemsstaten.

2. En helt arbetslös person som under sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare var bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga medlemsstaten och som fortsätter att vara bosatt i den medlemsstaten eller återvänder till denna, skall ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat där han är bosatt. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64 får en helt arbetslös person som en kompletterande åtgärd ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat där han hade sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare.

En arbetslös person som inte är gränsarbetare som inte återvänder till bosättningsmedlemsstaten skall ställa sig till arbetsförmedlingens förfogande i den medlemsstat vars lagstiftning han senast omfattades av.

3. Den arbetslösa person som avses i punkt 2 första meningen skall registrera sig som arbetssökande vid den behöriga arbetsförmedlingen i den medlemsstat där han är bosatt, underkasta sig det kontrollförfarande som organiseras där och rätta sig efter de villkor som fastställs i denna medlemsstats lagstiftning. Om personen väljer att även registrera sig som arbetssökande i den medlemsstat där han hade sin senaste anställning eller period av verksamhet som egenföretagare skall han uppfylla de skyldigheter som är tillämpliga i den medlemsstaten.

4. Tillämpningen av punkt 2 andra meningen och av punkt 3 andra meningen samt arrangemangen för informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd mellan institutioner och organ i bosättningsmedlems-

▼B

staten och den medlemsstat där personen senast var sysselsatt skall fastställas i tillämpningsförfordningen.

5. a) Den arbetslösa person som avses i punkt 2 första och andra meningarna skall erhålla förmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där han är bosatt som om han hade omfattats av den lagstiftningen under sitt senaste arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare. Förmånerna skall utges av institutionen på bosättningsorten.
  - b) En arbetstagare som inte är gränsarbetare och som har beviljats förmåner på bekostnad av den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av skall dock vid återkomsten till bosättningsmedlemsstaten till att börja med erhålla förmåner i enlighet med artikel 64, varvid förmånerna enligt led a inte skall utgå under den period personen erhåller förmåner enligt den lagstiftning som han senast omfattades av.
6. De förmåner som utges av institutionen på bosättningsorten enligt punkt 5 skall fortsatt bekostas av denna. Den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av skall dock med förbehåll för punkt 7 ersätta den behöriga institutionen på bosättningsorten med hela det förmånsbelopp som utgetts av den senare institutionen under de första tre månaderna. Ersättningsbeloppet under denna period får inte överstiga ersättningsbeloppet vid arbetslöshet enligt den behöriga medlemsstatens lagstiftning. I det fall som avses i punkt 5 b skall den period under vilken förmånerna utges enligt artikel 64 dras av från den period som avses i andra meningen i denna punkt. Förfarandena för ersättning skall fastställas i tillämpningsförfordningen.
7. Den ersättningsperiod som anges i punkt 6 skall emellertid förlängas till fem månader när den berörda personen under de föregående 24 månaderna har fullgjort anställningsperioder eller perioder som egenföretagare på minst 12 månader i den medlemsstat vars lagstiftning personen senast omfattades av när sådana perioder skulle ge rätt till arbetslöshetsförmåner.
8. För syftet med punkterna 6 och 7 får två eller flera medlemsstater eller deras behöriga myndigheter föreskriva om andra sätt för ersättning eller avstå från all ersättning mellan institutioner under deras jurisdiktion.

*KAPITEL 7**Förtida pension**Artikel 66***Förmåner**

Om det för rätt till förtida pension enligt den tillämpliga lagstiftningen krävs fullgjorda försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall artikel 6 inte tillämpas.

*KAPITEL 8**Familjeförmåner**Artikel 67***Familjemedlemmar bosatta i en annan medlemsstat**

Personer skall ha rätt till familjeförmåner i enlighet med lagstiftningen i den behöriga medlemsstaten även för sina familjemedlemmar som är

▼B

bosatta i en annan medlemsstat som om de vore bosatta i den förra medlemsstaten. Pensionstagare skall dock ha rätt till familjeförmåner i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som är behörig beträffande deras pensioner.

*Artikel 68***Prioritetsregler vid sammanträffande**

1. Om rätt till förmåner under samma period och för samma familjemedlemmar föreligger enligt flera medlemsstaters lagstiftning skall följande prioritetsregler tillämpas:

- a) I de fall då flera medlemsstater är skyldiga att utge förmåner på olika grunder skall prioritetsordningen vara följande: i första hand rättigheter som förvärvats på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, därefter rättigheter som förvärvats på grund av uttag av pension och slutligen rättigheter som förvärvats på grund av bosättning.
- b) I de fall då flera medlemsstater är skyldiga att utge förmåner på samma grunder skall prioritetsordningen fastställas enligt följande tilläggskriterier:
  - i) Om det gäller rättigheter som förvärvats på grund av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare: barnens bostadsort, förutsatt att sådan verksamhet föreligger där, och i andra hand – i förekommande fall – det högsta belopp av förmånerna som föreskrivs i berörda lagstiftningar. I det sistnämnda fallet skall kostnaden för förmåner fördelas efter kriterier som fastställs i tillämpningsförfordningen.
  - ii) Om det gäller rättigheter som förvärvats på grund av uttag av pension: barnens bostadsort, förutsatt att en pension skall utges enligt dess lagstiftning, och i andra hand – i förekommande fall – den längsta försäkringsperioden eller bosättningsperioden som fullgjorts i enlighet med berörda lagstiftningar.
  - iii) Om det gäller rättigheter som förvärvats på grund av bosättning: barnens bostadsort.

2. Vid sammanträffande av rätt till förmåner skall familjeförmåner beviljas i enlighet med den lagstiftning som anses ha företräde enligt punkt 1. Rätten till familjeförmåner med stöd av annan eller andra berörda lagstiftningar skall innehållas upp till det belopp som föreskrivs i den förra statens lagstiftning och i förekommande fall utges i form av ett tilläggsbelopp för den del som överstiger detta belopp. Ett sådant tilläggsbelopp behöver dock inte utges för barn som är bosatta i en annan medlemsstat, om rätten till förmånen i fråga endast grundar sig på bosättning.

3. Om en ansökan om familjeförmåner enligt artikel 67 inges till den behöriga institutionen i en medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig men inte har prioritet i enlighet med punkterna 1 och 2 i denna artikel

- a) skall institutionen utan dröjsmål vidarebefordra ansökan till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt prioritetsordningen, informera den berörda personen och, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i tillämpningsförfordningen om preliminärt utgivande av förmåner, vid behov tillhandahålla det fyllnadsbelopp som anges i punkt 2,
- b) skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat vars lagstiftning är tillämplig enligt prioritetsordningen behandla ansökan som om den hade lämnats in direkt till denna, och den tidpunkt vid vilken denna ansökan ingavs till den första institutionen skall anses vara tidpunkten för dennas fordran gentemot den institution som har företräde.

▼M1*Artikel 68a***Utgivande av förmåner**

Om den person till vilken familjeförmånerna ska utbetalas inte använder dessa förmåner till familjemedlemmarnas försörjning, ska den behöriga institutionen, på begäran av och genom institutionen på familjemedlemmarnas bostadsort eller den institution eller det organ som är utsett därtill av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där familjemedlemmarna är bosatta, utbetala de förmånerna med befriande verkan med avseende på institutionens rättsliga skyldigheter till den fysiska eller juridiska person som faktiskt försörjer familjemedlemmarna.

▼B*Artikel 69***Tillägsbestämmelser**

1. Om enligt den lagstiftning som avses i artiklarna 67 och 68 det inte finns någon rätt till beviljande av extra eller särskilda familjeförmåner till barn som mist en eller båda föräldrarna, skall sådana förmåner utbetalas automatiskt och som komplement till andra familjeförmåner som förvärvats i enlighet med den ovannämnda lagstiftningen, genom lagstiftningen i den medlemsstat som den avlidna arbetstagaren har omfattats av under längst tid, under förutsättning att den rätten har förvärvats med stöd av den lagstiftningen. Om sådan rätt inte har förvärvats med stöd av denna lagstiftning, skall villkoren för att få sådana förmåner enligt andra medlemsstaters lagstiftning utredas och förmånerna beviljas i fallande ordning allt efter längden av de försäkrings- eller bosättningsperioder som har fullbordats enligt dessa medlemsstaters lagstiftning.
2. De förmåner som utbetalas i form av pensioner eller tillägg till pensioner skall utges och beräknas i enlighet med kapitel 5.

*KAPITEL 9****Särskilda icke-avgiftsfinansierade kontantförmåner****Artikel 70***Allmän bestämmelse**

1. Denna artikel skall tillämpas på de särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner som utges enligt sådan lagstiftning som genom de personer som omfattas, mål och/eller villkor för berättigande har drag av både den lagstiftning om social trygghet som avses i artikel 3.1 och av socialt stöd.
2. Vid tillämpningen av detta kapitel avses med ”särskilda icke avgiftsfinansierade kontantförmåner” sådana förmåner
  - a) som är avsedda att
    - i) vara tillägg, ersättning eller komplettering för täckande av de risker som omfattas av de socialförsäkringsgrenar som anges i artikel 3.1 och som garanterar de personer som berörs en minimiinkomst med avseende på de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten,
    - eller
    - ii) uteslutande ge särskilt skydd för funktionshindrade, vilket är nära förbundet med personens sociala förhållanden i den berörda medlemsstaten,

och

▼B

b) där finansieringen enbart härrör från obligatorisk beskattning avsedd att täcka allmänna offentliga utgifter och villkoren för att tillhandahålla och beräkna förmånerna inte är beroende av någon avgift från förmånstagarens sida; förmåner som utges som tillägg till en avgiftsfinansierad förmån skall emellertid inte anses vara avgiftsfinansierade förmåner endast av detta skäl,

och

c) som förtecknas i bilaga X.

3. Artikel 7 och övriga kapitel i denna avdelning skall inte tillämpas på de förmåner som anges i punkt 2 i denna artikel.

4. Förmånerna i punkt 2 skall uppbäras uteslutande i den medlemsstat där de berörda personerna är bosatta och i enlighet med dess lagstiftning. Förmånerna skall utges och bekostas av institutionen på boplatssorten.

AVDELNING IV

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN OCH RÅDGIVANDE KOMMITTÉN

Artikel 71

Administrativa kommissionens sammansättning och arbetsätt

1. Administrativa kommission för samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan kallad "administrativa kommissionen", som är knuten till Europeiska gemenskapernas kommission, skall bestå av en regeringsföreträdare för varje medlemsstat och vid behov biträdas av sakkunniga rådgivare. En företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission skall delta i administrativa kommissionens arbete som rådgivare.

2. Administrativa kommissionens arbetsordning skall fastställas genom överenskommelse mellan dess ledamöter.

Beslut om de tolkningsfrågor som avses i artikel 72 a skall antas i enlighet med de omröstningsregler som fastställs i fördraget och skall offentliggöras på erforderligt sätt.

3. Europeiska gemenskapernas kommission skall förse administrativa kommissionen med sekretariatstjänster.

Artikel 72

Administrativa kommissionens uppgifter

Administrativa kommissionen skall ha till uppgift att

a) behandla alla administrativa frågor och tolkningsfrågor som följer av bestämmelserna i denna förordning, tillämpningsförordningen eller av varje överenskommelse eller uppgörelse inom ramen för dessa förordningar, utan att det påverkar den rätt som myndigheter, institutioner och berörda personer har att utnyttja de förfaranden och domstolar som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning, denna förordning eller fördraget,

b) underlätta enhetlig tillämpning av gemenskapslagstiftningen, bland annat genom att främja utbyte av erfarenheter och god förvaltningspraxis,

c) främja och utveckla samarbetet mellan medlemsstaterna och deras institutioner i frågor som rör social trygghet, bl.a. för att kunna beakta särskilda behov som vissa kategorier har, och, när det gäller

▼B

samordningen av den sociala tryggheten, underlätta genomförandet av åtgärder inom det gränsöverskridande samarbetet,

- d) i största möjliga mån främja användningen av ny teknik för att underlätta den fria rörligheten för personer, särskilt genom att modernisera de förfaranden som krävs för informationsutbyte och genom att anpassa informationsflödet mellan institutionerna till elektroniskt utbyte, med beaktande av informationsbehandlingens utveckling i varje medlemsstat; administrativa kommissionen skall anta regler för en gemensam struktur för informationsbehandlingstjänsterna, särskilt när det gäller säkerhet och användning av standarder, samt fastställa närmare bestämmelser om hur den gemensamma delen av dessa tjänster skall fungera,
- e) fullgöra alla andra uppgifter inom sitt behörighetsområde enligt denna förordning och tillämpningsförordningen, eller enligt varje överenskommelse eller uppgörelse inom ramen för dessa förordningar,
- f) lämna förslag till Europeiska gemenskapernas kommission i fråga om samordningen av de sociala trygghetssystemen i syfte att modernisera och förbättra gemenskapens regelverk genom att utarbeta ytterligare förordningar eller andra instrument enligt fördraget,
- g) fastställa vilka faktorer som måste beaktas vid upprättandet av räkenskaperna för de kostnader som åligger medlemsstaternas institutioner enligt denna förordning och upprätta årsräkenskaper mellan dessa institutioner på grundval av en rapport från den revisionskommitté som avses i artikel 74.

*Artikel 73***Tekniska kommissionen för informationsbehandling**

1. En teknisk kommission för informationsbehandling, nedan kallad ”Tekniska kommissionen”, skall knytas till administrativa kommissionen. Tekniska kommissionen skall för administrativa kommissionen lägga fram förslag om normer för en gemensam förvaltningsstruktur för elektronisk informationsbehandling, särskilt när det gäller säkerhet och användning av standarderna. Tekniska kommissionen skall utarbeta rapporter och avge motiverade yttranden innan administrativa kommissionen fattar beslut enligt artikel 72d. Administrativa kommissionen skall fastställa Tekniska kommissionens arbetsätt och sammansättning.

2. Tekniska kommissionen skall för detta ändamål

- a) samla in relevant teknisk dokumentation samt genomföra de undersökningar och utföra det arbete som krävs för att den skall kunna fullgöra sina uppgifter,
- b) lägga fram rapporter och avge motiverade yttranden som avses i punkt 1 för administrativa kommissionen,
- c) genomföra alla andra uppgifter och undersökningar rörande ärenden som administrativa kommissionen hänskjuter till den,
- d) sörja för ledning av gemenskapens pilotprojekt när det gäller användningen av elektroniska informationsbehandlingstjänster och, såvitt avser gemenskapens del, operativsystemen för användningen av dessa tjänster.

*Artikel 74***Revisionskommittén**

1. En revisionskommitté skall knytas till administrativa kommissionen. Dess sammansättning och arbetsätt skall fastställas av administrativa kommissionen.

▼B

Revisionskommittén har till uppgift att

- a) kontrollera den metod som används för att fastställa och beräkna de årliga genomsnittliga kostnader som presenteras av medlemsstaterna,
- b) samla in de uppgifter som krävs och göra de beräkningar som är nödvändiga för att fastställa varje medlemsstats årliga fordringar,
- c) regelbundet rapportera till administrativa kommissionen om resultaten av tillämpningen av denna förordning och tillämpningsförordningen, särskilt i ekonomiskt hänseende,
- d) lämna de uppgifter och rapporter som krävs för administrativa kommissionens beslut enligt artikel 72 g,
- e) lägga fram relevanta förslag till administrativa kommissionen, inklusive sådana som rör denna förordning, mot bakgrund av a, b och c,
- f) utföra allt arbete, alla undersökningar och uppdrag rörande ärenden som administrativa kommissionen hänskjuter till den.

*Artikel 75***Rådgivande kommittén för samordning av de sociala trygghetssystemen**

1. Härmed inrättas en rådgivande kommitté för samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan kallad ”rådgivande kommittén”. Från varje medlemsstat skall följande företrädare ingå:

- a) En regeringsföreträdare.
- b) En företrädare för arbetstagarorganisationerna.
- c) En företrädare för arbetsgivarorganisationerna.

För var och en av dessa kategorier skall också en suppleant per medlemsstat utses.

De ordinarie ledamöterna och suppleanterna i rådgivande kommittén skall utses av rådet. Ordförande för rådgivande kommittén skall vara en företrädare för Europeiska gemenskapernas kommission. Rådgivande kommittén skall själv utarbeta sin arbetsordning.

2. Rådgivande kommittén skall, på begäran av Europeiska gemenskapernas kommission, administrativa kommissionen eller på eget initiativ, ha behörighet att

- a) utreda allmänna frågor eller principfrågor samt granska problem i samband med tillämpningen av gemenskapsbestämmelser om samordningen av sociala trygghetssystem, särskilt med avseende på vissa personkategorier,
- b) utarbeta yttranden i sådana frågor till administrativa kommissionen samt förslag till översyn av de nämnda bestämmelserna.

AVDELNING V

DIVERSE BESTÄMMELSER*Artikel 76***Samarbete**

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall lämna alla uppgifter till varandra om

- a) åtgärder som vidtas för att tillämpa denna förordning,
- b) ändringar i lagstiftningen som kan påverka tillämpningen av denna förordning.

▼B

2. Vid tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaternas myndigheter och institutioner bistå varandra som om de tillämpade sin egen lagstiftning. Den administrativa hjälp som dessa myndigheter och institutioner tillhandahåller varandra skall i princip vara kostnadsfri. Administrativa kommissionen skall dock fastställa vilken sorts kostnader som skall ersättas och begränsningar för dessa, utöver vilka ersättning skall utbetalas.

3. Vid tillämpningen av denna förordning får medlemsstaternas myndigheter och institutioner ta direkt kontakt med varandra och med de personer som berörs eller deras ställföreträdare.

4. De institutioner och personer som omfattas av denna förordning skall vara skyldiga att informera varandra och samarbeta för att säkerställa en korrekt tillämpning av denna förordning.

Institutionerna skall enligt principen om god förvaltning svara på alla förfrågningar inom rimlig tid och skall i detta sammanhang till berörda personer lämna all information som är nödvändig för att de skall kunna hävda de rättigheter de ges genom denna förordning.

De berörda personerna skall vara skyldiga att så snart som möjligt informera den behöriga medlemsstatens institutioner och institutionerna i bosättningsmedlemsstaten om alla förändringar i sin personliga situation eller familjesituation som kan påverka deras rätt till förmåner enligt denna förordning.

5. Om den informationsskyldighet som avses i punkt 4 tredje stycket inte respekteras, får proportionerliga åtgärder vidtas i enlighet med nationell lagstiftning. Dessa åtgärder skall dock vara likvärdiga med de åtgärder som tillämpas i liknande situationer enligt den inhemska rättsordningen och skall inte göra det praktiskt omöjligt eller alltför svårt att utöva de rättigheter som de berörda personerna ges genom denna förordning.

6. Vid problem med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning som kan få till följd att rättigheterna för en person som omfattas av förordningen ifrågasätts, skall institutionen i den behöriga medlemsstaten eller institutionen i bosättningsmedlemsstaten kontakta den eller de institutioner i den eller de medlemsstater som berörs. Om ingen lösning kan hittas inom rimlig tid får de berörda myndigheterna begära att administrativa kommissionen ingriper.

7. En medlemsstats myndigheter, institutioner och domstolar får inte avvisa ansökningar eller andra handlingar som lämnas in på grund av att de är avfattade på någon annan medlemsstats officiella språk som är erkänt som officiellt språk inom gemenskapens institutioner i enlighet med artikel 290 i fördraget.

*Artikel 77***Skydd av personuppgifter**

1. När en medlemsstats behöriga myndigheter eller institutioner överlämnar information som rör personuppgifter till myndigheter eller institutioner i en annan medlemsstat enligt denna förordning eller enligt tillämpningsförordningen, skall detta överlämnande omfattas av lagstiftningen om dataskydd i den medlemsstat som lämnar uppgifterna. Alla meddelanden från myndigheter eller institutioner i den mottagande medlemsstaten samt lagring, ändring och förstörande av uppgifter som tillhandahållits av den medlemsstaten skall omfattas av den mottagande medlemsstatens lagstiftning om dataskydd.

2. De uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning och tillämpningsförordningen skall överlämnas av en medlemsstat till en annan medlemsstat i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandlingen av och fri rörlighet för personuppgifter.

Artikel 78

Elektronisk informationsbehandling

1. Medlemsstaterna skall successivt börja använda ny teknik för att utbyta, ge tillgång till och behandla de uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning och tillämpningsförordningen. Europeiska gemenskapernas kommission skall stödja verksamhet av gemensamt intresse så snart som medlemsstaterna har infört dessa tjänster för elektronisk informationsbehandling.
2. Varje medlemsstat skall ansvara för hanteringen av sin egen del av den elektroniska informationsbehandlingen i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av och fri rörlighet för personuppgifter.
3. Ett elektroniskt dokument som sänts eller utfärdats av en institution enligt bestämmelserna i denna förordning och tillämpningsförordningen får inte avvisas av någon myndighet eller institution i en annan medlemsstat på grund av att det har mottagits på elektronisk väg, när den mottagande institutionen väl har meddelat att den kan ta emot elektroniska dokument. Återgivande och registrering av sådana dokument skall betraktas som ett korrekt och exakt återgivande av originalhandlingen eller av den information handlingen gäller, om inte motsatsen kan styrkas.
4. Ett elektroniskt dokument skall betraktas som giltigt om det daterade system i vilket dokumentet är registrerat är utrustat med nödvändiga säkerhetsfunktioner för att förhindra att dokumentet ändras eller sprids eller otillåten tillgång till detsamma. Den registrerade informationen skall när som helst kunna återges i direkt läsbar form. När ett elektroniskt dokument överförs från en socialförsäkringsinstitution till en annan skall lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas i enlighet med gemenskapsbestämmelserna om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av och fri rörlighet för personuppgifter.

Artikel 79

Finansiering av insatser på området social trygghet

Inom ramen för denna förordning och tillämpningsförordningen får Europeiska gemenskapernas kommission helt eller delvis finansiera

- a) insatser för att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaternas myndigheter och institutioner med ansvar för social trygghet, särskilt elektroniskt informationsutbyte,
- b) övrig verksamhet vars syfte är att på lämpligast möjliga sätt tillhandahålla information till de personer som omfattas av denna förordning och deras företrädare om de rättigheter och skyldigheter som följer av denna förordning.

Artikel 80

Befrielse från skatter och avgifter

1. Befrielse från eller nedsättning av de skatter, stämpelavgifter, notariats- eller registreringsavgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning för intyg eller handlingar som skall uppvisas med tillämpning av lagstiftningen i den medlemsstaten, skall även gälla liknande handlingar som skall uppvisas med tillämpning av en annan medlemsstats lagstiftning eller enligt denna förordning.
2. Alla utlåtanden, handlingar och intyg som skall uppvisas med tillämpning av denna förordning skall undantas från krav på bestyrkande av diplomatiska eller konsulära myndigheter.

Artikel 81

Ansökningar, förklaringar eller överklaganden

En ansökan, förklaring eller ett överklagande som enligt en medlemsstats lagstiftning skulle ha lämnats in till en myndighet, institution eller domstol i den medlemsstaten inom en viss tid, skall anses ha inkommit i rätt tid om handlingen inom samma tidsrymd lämnas in till motsvarande myndighet, institution eller domstol i en annan medlemsstat. I sådana fall skall den myndighet, institution eller domstol som tar emot ansökan, förklaringen eller överklagandet utan dröjsmål överlämna handlingen till den behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen i den förstnämnda medlemsstaten, antingen direkt eller genom de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som berörs. Den dag då ansökan, förklaringen eller överklagandet lämnades in till myndigheten, institutionen eller domstolen i den andra medlemsstaten skall betraktas som ankomstdag hos den behöriga myndigheten, institutionen eller domstolen.

Artikel 82

Läkarundersökningar

De läkarundersökningar som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning får på den behöriga institutionens begäran utföras i en annan medlemsstat av institutionen på den ort där personen som ansöker om eller uppbär förmåner vistas eller är bosatt, enligt de villkor som föreskrivs i tillämpningsförfordningen eller som de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna kommer överens om.

Artikel 83

Tillämpning av lagstiftningen

Särskilda bestämmelser för tillämpningen av vissa medlemsstaters lagstiftning anges i bilaga XI.

Artikel 84

Uppbörd av avgifter och återkrav av förmåner

1. Uppbörd av avgifter som skall betalas till en institution i en medlemsstat samt återkrav av icke berättigade förmåner som utgetts av en institution i en medlemsstat, får göras i en annan medlemsstat i enlighet med de förfaranden och med de garantier och förmånsrätter som gäller för uppbörd av avgifter och för återkrav av icke berättigade förmåner som utgetts av motsvarande institution i den sistnämnda medlemsstaten.
2. Verkställbara beslut från domstolar och förvaltningsmyndigheter om uppbörd av avgifter, räntor och alla andra kostnader eller om återkrav av icke berättigade förmåner som utgetts enligt lagstiftningen i en medlemsstat skall på begäran av den behöriga institutionen erkännas och verkställas i en annan medlemsstat, inom ramen för och i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning eller i enlighet med andra förfaranden som är tillämpliga på liknande beslut i nämnda stat. Sådana beslut skall förklaras vara verkställbara i den medlemsstaten om detta krävs enligt lagstiftningen eller andra förfaranden som tillämpas i denna medlemsstat.
3. Vid indrivning, konkurs- och förlikningsförfaranden skall de fordringar en medlemsstats institution har i en annan medlemsstat omfattas av samma förmånsrätter som gäller för fordringar av samma slag i den sistnämnda medlemsstaten enligt dess lagstiftning.
4. Förfarandena för tillämpning av denna artikel, inklusive vilka kostnader som skall ersättas, skall regleras genom tillämpningsförfordningen

▼B

eller, vid behov och som en kompletterande åtgärd, genom överenskommelser mellan medlemsstaterna.

*Artikel 85***Institutioners rättigheter**

1. Om en person uppbär förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som inträffat i en annan medlemsstat, skall följande bestämmelser gälla för rättsförhållandet mellan den institution som svarar för förmånerna och tredje man som är skyldig att ersätta skadan:

- a) Om den institution som är ansvarig för att utge förmåner enligt den lagstiftning den tillämpar, har övertagit den rätt att kräva ersättning som förmånstagaren har gentemot tredje man, skall varje medlemsstat erkänna detta övertagande.
- b) Om den institution som är ansvarig för att utge förmåner har en direkt rätt gentemot tredje man, skall varje medlemsstat erkänna denna rätt.

2. Om en person uppbär förmåner enligt en medlemsstats lagstiftning för en skada till följd av en händelse som inträffat i en annan medlemsstat, skall de bestämmelser i denna lagstiftning som reglerar när arbetsgivare eller deras arbetstagare skall undantas från civilrättsligt ansvar, tillämpas på denna person eller den behöriga institutionen.

Punkt 1 skall även tillämpas på de krav som den institution som är ansvarig för att utge förmåner har gentemot arbetsgivare eller deras arbetstagare, om de inte är undantagna från ansvar.

3. Om i enlighet med artikel 35.3 och/eller artikel 41.2 två eller flera medlemsstater eller deras behöriga myndigheter har ingått avtal om att avstå från ersättning mellan de institutioner som omfattas av deras behörighet, eller, i det fall då ersättningen är oberoende av det förmånsbelopp som verkligen utbetalats, skall följande bestämmelser gälla om rätt som uppstår gentemot en ersättningsskyldig tredje man:

- a) Om institutionen i vistelse- eller bosättningsmedlemsstaten beviljar en person förmåner för en skada som har inträffat inom dess territorium, skall denna institution i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftning institutionen tillämpar, utöva rätten att överta den skadelidandes rättigheter eller göra gällande en direkt rätt gentemot den tredje man som är skyldig att ersätta skadan.
- b) Vid tillämpningen av a skall
  - i) den person som uppbär förmåner betraktas som försäkrad vid institutionen på vistelse- eller bosättningsorten,
  - och
  - ii) den institutionen betraktas som den institution som ansvarar för förmånerna.
- c) Punkterna 1 och 2 skall fortsatt tillämpas på de förmåner som inte omfattas av avtalet om att avstå från ersättning eller en ersättning som är oberoende av de förmånsbelopp som verkligen utbetalats.

*Artikel 86***Bilaterala avtal**

När det gäller förbindelserna mellan Luxemburg, å ena sidan, och Frankrike, Tyskland och Belgien, å andra sidan, kommer tillämpningen och varaktigheten av den period som avses i artikel 65.7 att fastställas i bilaterala avtal.

▼B

AVDELNING VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 87***Övergångsbestämmelser**

1. Ingen rätt skall förvärfvas enligt denna förordning för tiden före den dag då den börjar tillämpas.
2. Alla försäkringsperioder och i förekommande fall alla anställningsperioder, perioder av verksamhet som egenföretagare eller bosättningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning före den dag då denna förordning börjar tillämpas i den berörda medlemsstaten, skall beaktas vid fastställandet av rättigheter enligt denna förordning.
3. Om inget annat följer av punkt 1 skall en rättighet enligt denna förordning förvärfvas även om rätten hänför sig till ett försäkringsfall som inträffade före den dag då den började tillämpas i den berörda medlemsstaten.
4. Varje förmån som inte har beviljats eller som har innehållits på grund av den berörda personens medborgarskap eller bosättningsort, skall på dennes begäran beviljas eller på nytt utges från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas i den berörda medlemsstaten, under förutsättning att de rättigheter som tidigare har utgivits inte har medfört utbetalning av ett engångsbelopp.
5. Rättigheter för en person som erhållit pension före den dag då denna förordning börjar tillämpas i en medlemsstat, får på begäran av den berörda personen omprövas med beaktande av denna förordning.
6. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in inom två år från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas i en berörd medlemsstat, skall de rättigheter som förvärfvas enligt denna förordning ha verkan från och med den dagen, utan att någon medlemsstats lagstiftning som rör förverkande eller begränsning av rättigheter skall kunna tillämpas på den berörda personen.
7. Om den begäran som avses i punkterna 4 eller 5 lämnas in mer än två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas i den berörda medlemsstaten, skall de rättigheter som inte har förverkats eller upphört att gälla anses vara förvärvade med verkan från och med den dag då begäran lämnades in, om inte förmånligare bestämmelser gäller enligt någon medlemsstats lagstiftning.

▼MI

8. Om en person enligt denna förordning omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat än den som fastställs i enlighet med avdelning II i förordning (EEG) nr 1408/71, ska den lagstiftningen fortsätta tillämpas när den rådande situationen förblir oförändrad och under alla omständigheter under högst tio år från den dag då denna förordning ska börja tillämpas, om inte personen i fråga ansöker om att omfattas av den lagstiftning som ska tillämpas enligt den här förordningen. Ansökan ska inlämnas inom tre månader från och med den dag då den här förordningen ska börja tillämpas till den behöriga institutionen i den medlemsstat vars lagstiftning ska tillämpas enligt den här förordningen, om den berörda personen omfattas av lagstiftningen i den medlemsstaten från och med den dag då denna förordning ska börja tillämpas. Om ansökan görs efter denna tidsfrist, ska bytet av tillämplig lagstiftning ske från och med den första dagen i den månad som följer.

▼B

9. Bestämmelserna i artikel 55 i denna förordning skall uteslutande tillämpas på pensioner som inte omfattas av bestämmelserna i artikel 46c i förordning (EEG) nr 1408/71 den dag då den här förordningen börjar tillämpas.

▼B

10. Bestämmelserna i artikel 65.2 andra meningen och artikel 65.3 andra meningen skall börja tillämpas i Luxemburg senast två år efter det datum då denna förordning börjar tillämpas.

▼M1

10a. De uppgifter i bilaga III som gäller Estland, Spanien, Italien, Litauen, Ungern och Nederländerna ska upphöra att gälla fyra år efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas.

10b. Den förteckning som ingår i bilaga III ska ses över senast den 31 oktober 2014 på grundval av en rapport från den administrativa kommissionen. Den rapporten ska innehålla en konsekvensbedömning avseende betydelsen, frekvensen, omfattningen och kostnaderna, både i absoluta och relativa tal, när det gäller tillämpningen av bestämmelserna i bilaga III. Den rapporten ska även inbegripa de möjliga följderna av att upphäva dessa bestämmelser för de medlemsstater som fortfarande förtecknas i nämnda bilaga efter det datum som avses i punkt 10a. Mot bakgrund av denna rapport ska kommissionen besluta huruvida den ska lägga fram ett förslag om en revidering av förteckningen, i princip i syfte att upphäva förteckningen om det inte enligt rapporten från den administrativa kommissionen finns tvingande skäl för att inte göra det.

▼B

11. Medlemsstaterna skall se till att erforderlig information lämnas om de ändringar i rättigheter och skyldigheter som införs genom denna förordning och tillämpningsförordningen.

*Artikel 88***Uppdatering av bilagorna**

Bilagorna till denna förordning skall uppdateras regelbundet.

*Artikel 89***Tillämpningsförordning**

I ytterligare en förordning skall tillämpningsföreskrifter fastställas för denna förordning.

*Artikel 90***Upphävande**

1. Förordning (EEG) nr 1408/71 skall upphöra att gälla den dag då denna förordning börjar tillämpas.

Emellertid skall förordning (EEG) nr 1408/71 fortsätta att gälla och skall ha kvar sin rättsverkan med avseende på

- a) rådets förordning (EG) nr 859/2003 av den 14 maj 2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser⁽¹⁾ ⁽²⁾, så länge som den förordningen inte har upphävts eller ändrats,
- b) rådets förordning (EEG) nr 1661/85 av den 13 juni 1985 om teknisk anpassning av gemenskapens regler om social trygghet för migre-

⁽¹⁾ EUT L 124, 20.5.2003, s. 1.

⁽²⁾ Uppgifterna om överensstämmelse mellan å ena sidan Luxemburg och å andra sidan Frankrike och Belgien kommer att bli föremål för förnyad teknisk granskning med beaktande av ändringarna i den luxemburgska lagstiftningen.

▼B

rande arbetare avseende Grönland ⁽¹⁾ ⁽²⁾, så länge som den förordningen inte har upphävts eller ändrats,

- c) avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ⁽³⁾ och avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer ⁽⁴⁾ och andra avtal som innehåller en hänvisning till förordning (EEG) nr 1408/71, så länge som dessa avtal inte har ändrats med hänsyn till denna förordning.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 1408/71 i rådets direktiv 98/49/EG av den 29 juni 1998 om skydd av kompletterande pensionsrättigheter för anställda och egenföretagare som flyttar inom gemenskapen ⁽⁵⁾ skall tolkas som hänvisningar till den här förordningen.

*Artikel 91***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 160, 20.6.1985, s. 7.

⁽²⁾ I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

⁽³⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 114, 30.4.2002, s. 6. Avtalet senast ändrat genom beslut nr 2/2003 av Gemensamma Kommittén EU-Schweiz (EUT L 187, 26.7.2003, s. 55).

⁽⁵⁾ EGT L 209, 25.7.1998, s. 46.

▼ B*BILAGA I***BIDRAGSFÖRSKOTT, SÄRSKILDA BIDRAG VID BARNNS FÖDELSE
OCH VID ADOPTION**

(Artikel 1 z)

I) **Bidragförskott****▼ M1**

BELGIEN

▼ B

Bidragförskott som avses i lagen av den 21 februari 2003 om inrättande av en avdelning för underhållskrav inom SPF Finances

▼ M1

BULGARIEN

Underhållsbidrag som utbetalas av staten enligt artikel 92 i familjelagen

DANMARK

▼ B

Bidragförskott för barn enligt lagen om förmåner för barn

Bidragförskott för barn befast genom lag nr 765 av den 11 september 2002

▼ M1

TYSKLAND

▼ B

Bidragförskott enligt den tyska lagen om bidragförskott (Unterhaltsvorschussgesetz) av den 23 juli 1979

▼ M1

ESTLAND

Underhållsbidrag enligt lagen om underhållsbidrag av den 21 februari 2007

SPANIEN

Förskott på underhållsbidrag enligt Kungligt dekret 1618/2007 av den 7 december 2007

FRANKRIKE

▼ B

Familjebidrag som betalas till ett barn vars ena förälder eller båda föräldrar underlåter eller är oförmögna att fullgöra sina underhållsskyldigheter eller att betala underhållsbidrag som har fastställts genom ett domstolsbeslut

▼ M1

LITAUEN

Betalningar från barnens underhållsfond enligt lagen om barnens underhållsfond

LUXEMBURG

Bidragförskott och indrivning av underhållsbidrag i den mening som avses i lagen av den 26 juli 1980

ÖSTERRIKE

▼ B

Bidragförskott enligt lagen om bidragförskott för barn (Unterhaltsvorschussgesetz 1985-UVG)

▼ M1

POLEN

Förmåner från underhållsfonden enligt lagen om bistånd till personer som har rätt till underhåll

▼ M1

PORTUGAL

▼ B

Bidragsförskott (lag nr 75/98 av den 19 november om underhållsgaranti för underåriga)

▼ M1

SLOVENIEN

Underhållsbidragsersättning enligt lagen om Republiken Sloveniens offentliga garanti- och underhållsbidragsfond av den 25 juli 2006

SLOVAKIEN

Underhållsbidragsersättning enligt lag nr 452/2004 Coll. om underhållsbidragsersättning, ändrad genom senare lagstiftning

FINLAND

▼ B

Underhållsbidrag enligt lagen om underhållstrygghet (671/1998)

▼ M1

SVERIGE

▼ B

Underhållsbidrag enligt lagen om underhållsstöd (1996:1030)

II) Särskilda bidrag vid barns födelse och vid adoption

▼ M1

BELGIEN

▼ B

Bidrag vid barns födelse och vid adoption

▼ M1

BULGARIEN

Moderskapsbidrag (engångsbelopp) (lagen om familjebidrag för barn)

TJECKIEN

Bidrag vid barns födelse

ESTLAND

a) Bidrag vid barns födelse

b) Adoptionsbidrag

SPANIEN

Engångsbidrag vid barns födelse eller adoption

FRANKRIKE

▼ B

Bidrag vid barns födelse eller vid adoption inom ramen för ”prestation d'accueil du jeune enfant” (PAJE) ► M1 , utom när de betalas ut till en person som fortfarande omfattas av fransk lagstiftning enligt artikel 12 eller artikel 16 ◀

▼ M1

LETTLAND

a) Bidrag vid barns födelse

b) Adoptionsbidrag

LITAUEN

Bidrag vid barns födelse (engångsbelopp)

LUXEMBURG

▼ B

Bidrag före barns födelse

Bidrag vid barns födelse

▼ **M1**

UNGERN

Moderskapsbidrag

POLEN

Engångsbidrag vid barns födelse (lagen om familjeförmåner)

RUMÄNIEN

a) Bidrag vid barns födelse

b) Babyutstyrsel för nyfödda

SLOVENIEN

Bidrag vid barns födelse

SLOVAKIEN

a) Bidrag vid barns födelse

b) Tillägg till bidrag vid barns födelse

FINLAND

▼ **B**

Moderskapsförpackning, engångsbidrag vid moderskap och bistånd i form av ett engångsbelopp som kompensation för kostnaderna för internationell adoption enligt lagen om moderskapsunderstöd

▼ **M1***BILAGA II***BESTÄMMELSER I KONVENTIONER SOM SKA FORTSÄTTA ATT GÄLLA OCH, I FÖREKOMMANDE FALL, BEGRÄNSAS TILL DE PERSONER SOM OMFATTAS AV DESSA**

(artikel 8.1)

Allmänna kommentarer

Det ska noteras att bestämmelserna i bilaterala konventioner som inte faller inom denna förordnings tillämpningsområde och som fortfarande är i kraft mellan medlemsstater inte förtecknas i denna bilaga. Detta inkluderar skyldigheter mellan medlemsstater som uppkommer ur konventioner som till exempel innehåller bestämmelser om försäkringsperioder som fullgjorts i ett tredjeland.

Bestämmelser i socialförsäkringskonventioner som ska fortsätta att gälla:

BELGIEN–TYSKLAND

Artiklarna 3 och 4 i slutprotokollet av den 7 december 1957 till den allmänna konventionen av samma datum, i enlighet med tilläggsprotokollet av den 10 november 1960 (beräkning av försäkringsperioder som fullgjorts i vissa gränsområden före, under och efter andra världskriget).

BELGIEN–LUXEMBURG

Konvention av den 24 mars 1994 om social trygghet för gränarbetare (i samband med den kompletterande ersättningen med standardbelopp).

BULGARIEN–TYSKLAND

Artikel 28.1 b i konventionen om social trygghet av den 17 december 1997 (bibehållande av konventioner ingångna mellan Bulgarien och f.d. Tyska demokratiska republiken för personer som fick pension redan före 1996).

BULGARIEN–ÖSTERRIKE

Artikel 38.3 i konventionen om social trygghet av den 14 april 2005 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den konventionen.

BULGARIEN–SLOVENIEN

Artikel 32.2 i konventionen om social trygghet av den 18 december 1957 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 31 december 1957).

TJECKIEN–TYSKLAND

Artikel 39.1 b och c i konventionen om social trygghet av den 27 juli 2001 (bibehållande av konventionen ingången mellan f.d. Tjeckoslovakien och f.d. Tyska demokratiska republiken för personer som fick pension redan före 1996, beräkning av försäkringsperioder fullgjorda i en av de avtalsslutande staterna för personer som fick pension för dessa perioder redan före den 1 september 2002 från den andra avtalsslutande staten, medan försäkringstagaren var bosatt inom dess territorium).

TJECKIEN–CYPERN

Artikel 32.4 i konventionen om social trygghet av den 19 januari 1999 (om fastställande av behörighet för beräkning av perioder av arbete som anställd som fullgjorts i enlighet med den relevanta konventionen från 1976); den bestämmelsen ska endast tillämpas på personer som omfattas av den.

TJECKIEN–LUXEMBURG

Artikel 52.8 i konventionen om social trygghet av den 17 november 2000 (beräkning av pensionsförsäkringsperioder för politiska flyktingar).

TJECKIEN–ÖSTERRIKE

Artikel 32.3 i konventionen om social trygghet av den 20 juli 1999 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961); den bestämmelsen ska endast tillämpas på personer som omfattas av den.

TJECKIEN–SLOVAKIEN

Artiklarna 12, 20 och 33 i konventionen om social trygghet av den 29 oktober 1992 (i artikel 12 fastställs behörigheten för utbetalning av överlevande anhörigas förmåner; i artikel 20 fastställs behörigheten för beräkning av försäkringsperioder

▼ M1

som fullgjorts fram till dagen för den tjeckiska och den slovakiska federala republikens upplösning; i artikel 33 fastställs behörigheten för utbetalning av pensioner som beviljats före dagen för den tjeckiska och den slovakiska federala republikens upplösning).

DANMARK–FINLAND

Artikel 7 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003 (avser ersättning för merutgifter för hemresa till bosättningslandet på grund av sjukdom vid vistelse i ett annat nordiskt land).

DANMARK–SVERIGE

Artikel 7 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003 (avser ersättning för merutgifter för hemresa till bosättningslandet på grund av sjukdom vid vistelse i ett annat nordiskt land).

TYSKLAND–SPANIEN

Artikel 45.2 i konventionen om social trygghet av den 4 december 1973 (representation genom diplomatiska och konsulära myndigheter).

TYSKLAND–FRANKRIKE

- a) Tilläggsavtal nr 4 av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum, i enlighet med kompletterande avtal nr 2 av den 18 juni 1955 (beräkning av försäkringsperioder som fullgjorts mellan den 1 juli 1940 och den 30 juni 1950).
- b) Avdelning I i kompletterande avtal nr 2 (beräkning av försäkringsperioder som fullgjorts före den 8 maj 1945).
- c) Punkterna 6, 7 och 8 i det allmänna protokollet av den 10 juli 1950 till den allmänna konventionen av samma datum (administrativa överenskommelser).
- d) Avdelningarna II, III och IV i avtalet av den 20 december 1963 (social trygghet i Saarland).

TYSKLAND–LUXEMBURG

Artiklarna 4, 5, 6 och 7 i konventionen av den 11 juli 1959 (beräkning av försäkringsperioder som fullgjorts mellan september 1940 och juni 1946).

TYSKLAND–UNGERN

Artikel 40.1 b i konventionen om social trygghet av den 2 maj 1998 (bibehållande av konventionen ingången mellan f.d. Tyska demokratiska republiken och Ungern för personer som redan fick pension före 1996).

TYSKLAND–NEDERLÄNDERNA

Artiklarna 2 och 3 i tilläggsavtal nr 4 av den 21 december 1956 till konventionen av den 29 mars 1951 (om reglering av de rättigheter som förvärvades av nederländska arbetare enligt det tyska socialförsäkringssystemet mellan den 13 maj 1940 och den 1 september 1945).

TYSKLAND–ÖSTERRIKE

- a) Artiklarna 1.5 och 8 i konventionen om arbetslöshetsförsäkring av den 19 juli 1978 och artikel 10 i slutprotokollet till denna konvention (enligt vilken den tidigare anställningsstaten beviljar arbetslöshetsersättning till gränsarbetare) ska fortsätta att gälla för personer som var gränsarbetare den 1 januari 2005 eller tidigare och som blir arbetslösa före den 1 januari 2011.
- b) Artikel 14.2 g, 14.2 h, 14.2 i och 14.2 j i konventionen om social trygghet av den 4 oktober 1995 (om behörighetsfördelningen mellan de båda länderna i fråga om tidigare försäkringsärenden och fullgjorda försäkringsperioder), tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

TYSKLAND–POLEN

- a) Konvention av den 9 oktober 1975 om bestämmelser om ålderdom och arbetsskador, i enlighet med de villkor och det tillämpningsområde som fastställs i artikel 27.2–4 i konventionen om social trygghet av den 8 december 1990 (bibehållande av rättslig status, på grundval av 1975 års konvention, av personer som bosatte sig inom Tysklands eller Polens territorium före den 1 januari 1991 och som fortfarande är bosatta där).
- b) Artiklarna 27.5 och 28.2 i konventionen om social trygghet av den 8 december 1990 (bibehållen rätt till pension utbetald på grundval av 1957 års konven-

▼ **M1**

tion ingången mellan f.d. Tyska demokratiska republiken och Polen, beräkning av försäkringsperioder fullgjorda av polska anställda i enlighet med 1988 års konvention ingången mellan f.d. Tyska demokratiska republiken och Polen).

TYSKLAND–RUMÄNIEN

Artikel 28.1 b i konventionen om social trygghet av den 8 april 2005 (bibehållande av konvention ingången mellan f.d. Tyska demokratiska republiken och Rumänien för personer som fick pension redan före 1996).

TYSKLAND–SLOVENIEN

Artikel 42 i konventionen om social trygghet av den 24 september 1997 (reglering av rättigheter förvärvade före den 1 januari 1956 under den andra avtalslutande statens socialförsäkringssystem); tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

TYSKLAND–SLOVAKIEN

Artikel 29.1 andra och tredje stycket i avtalet av den 12 september 2002 (bibehållande av konventionen mellan f.d. Tjeckoslovakien och f.d. Tyska demokratiska republiken för personer som redan fick pension före 1996; beräkning av försäkringsperioder fullgjorda i en av de avtalslutande staterna för personer som fick pension för dessa perioder redan före den 1 december 2003 från den andra avtalslutande staten, medan försäkringstagaren var bosatt inom dess territorium).

TYSKLAND–FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Artikel 7.5 och 7.6 i konventionen om social trygghet av den 20 april 1960 (lagstiftning som tillämpas på civila försvarsanställda).
- b) Artikel 5.5 och 5.6 i konventionen om arbetslöshetsersättning av den 20 april 1960 (lagstiftning som tillämpas på civila försvarsanställda).

IRLAND–FÖRENADE KUNGARIKET

Artikel 19.2 i avtalet av den 14 december 2004 om social trygghet (som avser överföring och beräkning av vissa tillägg för funktionshinder).

SPANIEN–PORTUGAL

Artikel 22 i den allmänna konventionen av den 11 juni 1969 (export av arbetslöshetsförmåner). Dessa uppgifter gäller i två år från den dag då denna förordning ska börja tillämpas.

ITALIEN–SLOVENIEN

- a) Avtal om reglering av ömsesidiga skyldigheter inom socialförsäkringen med hänvisning till punkt 7 i bilaga XIV till fredsfördraget, ingånget genom notväxling den 5 februari 1959 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 18 december 1954). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av det avtalet.
- b) Artikel 45.3 i konventionen om social trygghet av den 7 juli 1997 avseende f.d. zon B i fristaten Trieste (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 5 oktober 1956). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den konventionen.

LUXEMBURG–PORTUGAL

Avtal av den 10 mars 1997 (om erkännande av beslut av institutioner i en avtalslutande part beträffande invaliditetsstatus för personer som ansöker om pensioner från institutioner i den andra avtalslutande parten).

LUXEMBURG–SLOVAKIEN

Artikel 50.5 i konventionen om social trygghet av den 23 maj 2002 (beräkning av pensionsförsäkringsperioder för politiska flyktingar).

UNGERN–ÖSTERRIKE

Artikel 36.3 i konventionen om social trygghet av den 31 mars 1999 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

UNGERN–SLOVENIEN

Artikel 31 i konventionen om social trygghet av den 7 oktober 1957 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 29 maj 1956). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

▼ M1

UNGERN–SLOVAKIEN

Artikel 34.1 i konventionen om social trygghet av den 30 januari 1959 (artikel 34.1 i den konventionen anger att försäkringsperioder som godkänts före den dag då den konventionen undertecknades är försäkringsperioder som tillhör den avtalsslutande stat inom vars territorium den försäkrade personen var bosatt). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

ÖSTERRIKE–POLEN

Artikel 33.3 i konventionen om social trygghet av den 7 september 1998 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

ÖSTERRIKE–RUMÄNIEN

Artikel 37.3 i avtalet om social trygghet av den 28 oktober 2005 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

ÖSTERRIKE–SLOVENIEN

Artikel 37 i konventionen om social trygghet av den 10 mars 1997 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 1 januari 1956). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

ÖSTERRIKE–SLOVAKIEN

Artikel 34.3 i konventionen om social trygghet av den 21 december 2001 (beräkning av försäkringsperioder fullgjorda före den 27 november 1961). Tillämpningen av den bestämmelsen är fortfarande begränsad till de personer som omfattas av den.

FINLAND–SVERIGE

Artikel 7 i den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003 (avser ersättning för merutgifter för hemresa till bosättningslandet på grund av sjukdom vid vistelse i ett annat nordiskt land).

▼ M1

BILAGA III

**BEGRÄNSNINGAR AV VÅRDFÖRMÅNER FÖR GRÄNSARBETARES
FAMILJEMEDLEMMAR**

(som avses i artikel 18.2)

DANMARK

ESTLAND (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

IRLAND

SPANIEN (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

ITALIEN (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

LITAUEN (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

UNGERN (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

NEDERLÄNDERNA (dessa uppgifter kommer att gälla under den period som avses i artikel 87.10.a)

FINLAND

SVERIGE

FÖRENADE KUNGARIKET

▼ B

BILAGA IV

**YTTERLIGARE RÄTTIGHETER FÖR PENSIONSTAGARE SOM
ÅTERVÄNDER TILL DEN BEHÖRIGA MEDLEMSSTATEN**

(Artikel 27.2)

BELGIEN

▼ M1

BULGARIEN

TJECKIEN

▼ B

TYSKLAND

GREKLAND

SPANIEN

FRANKRIKE

▼ M1

CYPERN

_____

▼ B

LUXEMBURG

▼ M1

UNGERN

NEDERLÄNDERNA

▼ B

ÖSTERRIKE

▼ M1

POLEN

SLOVENIEN

▼ B

SVERIGE

▼B

BILAGA V

**YTTERLIGARE RÄTTIGHETER FÖR TIDIGARE GRÄNSARBETARE
SOM ÅTERVÄNDER TILL DEN MEDLEMSSTAT DÄR DE TIDIGARE
ARBETADE SOM ANSTÄLLDA ELLER BEDREV VERKSAMHET SOM
EGENFÖRETAGARE (ENDAST TILLÄMPLIGT OM DEN
MEDLEMSSTAT DÄR DEN BEHÖRIGA INSTITUTION ÄR BELÄGEN
SOM ÄR ANSVARIG FÖR KOSTNADERNA FÖR DE
VÅRDFÖRMÅNER SOM PENSIONSTAGAREN HAR RÄTT TILL I SIN
BOSÄTTNINGSMEDLEMSSTAT OCKSÅ ÄR UPPTAGEN I
FÖRTECKNINGEN)**

(Artikel 28.2)

BELGIEN

TYSKLAND

SPANIEN

FRANKRIKE

LUXEMBURG

ÖSTERRIKE

PORTUGAL

▼B*BILAGA VI***FASTSTÄLLANDE AV TYP A-LAGSTIFTNING SOM BÖR OMFATTAS
AV DEN SÄRSKILDA SAMORDNINGEN**

(Artikel 44.1)

▼M1

TJECKIEN

Full invaliditetspension för personer som hade en invaliditetsgrad på 100 % före 18 års ålder och som inte varit försäkrade under den tid som krävs (avsnitt 42 i lagen om pensionsförsäkring nr 155/1995 Coll.)

ESTLAND

- a) Invaliditetspensioner som beviljats före den 1 april 2000 enligt lagen om statliga understöd och som bibehållits enligt lagen om statlig pensionsförsäkring
- b) Statliga pensioner vid invaliditet enligt lagen om statlig pensionsförsäkring
- c) Invaliditetspensioner som beviljas enligt lagen om anställning vid försvaret, lagen om anställning vid polisväsendet, lagen om åklagarmyndigheten, lagen om domares ställning, lagen om löner, pensioner och annan social trygghet för Riigikogus ledamöter samt lagen om officiella förmåner för republikens president

IRLAND

Del 2 kapitel 17 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet

GREKLAND

▼B

Lagstiftning som avser försäkringssystemet för jordbruket (OGA) enligt lag nr 4169/1961

▼M1

LETTLAND

Invaliditetspensioner (tredje gruppen) enligt artikel 16.1.2 i lagen om statlig pension av den 1 januari 1996

FINLAND

Folkpension till den som har ett medfött handikapp eller som blir handikappad i unga år (lagen om genomförande av lagen om folkpension, 568/2007)

Invaliditetspensioner fastställda i enlighet med övergångsregler och beviljade före den 1 januari 1994 (lagen om genomförande av lagen om folkpension, 569/2007)

SVERIGE

▼B

Inkomstgrundad sjukersättning och aktivitetsersättning (lag 1962:381, ändrad genom lag 2001:489)

▼M1

FÖRENADE KUNGARIKET

▼B

a) Storbritannien

Avsnitt 30A.5 samt avnitten 40, 41 och 68 i 1992 års lag om avgifter och förmåner.

b) Nordirland

Avsnitt 30A.5 samt avnitten 40, 41 och 68 i 1992 års lag om avgifter och förmåner (Nordirland).

BILAGA VII

ÖVERENSSTÄMMELSE MELLAN MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNING OM VILLKOREN FÖR GRADEN AV INVALIDITET

(Artikel 46.3 i förordningen)

BELGIEN

Medlemsstat	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av belgiska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger			Ossom
		Allmänt system	System för gravarbetare	System för sjömän	
		Allmän invaliditet	Arbetsinvaliditet		
FRANKRIKE	1. Allmänt system:				
	– Grupp III (ständig tillsyn)	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Grupp II	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Grupp I	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för jordbrukare:				
	– Total allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– 2/3 allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Ständig tillsyn	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	3. System för gravarbetare:				
	– Partiell allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Ständig tillsyn	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Arbetsinvaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	4. System för sjömän:				
– Allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	
– Ständig tillsyn	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av belgiska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger				
		Allmänt system	System för gruvarbetare		System för sjömän	Ossom
			Allmän invaliditet	Arbetsinvaliditet		
	– Arbetsinvaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
ITALIEN	1. Allmänt system: – Invaliditet – arbetare – Invaliditet – tjänstemän	Inte överensstämmelse Inte överensstämmelse	Överensstämmelse Överensstämmelse	Överensstämmelse Överensstämmelse	Överensstämmelse Överensstämmelse	Inte överensstämmelse Inte överensstämmelse
	2. System för sjömän: – Arbetsoförmåga för arbete till sjöss	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse

(1) EGT C 38, 12.2.1999, s. 10.

Medlemsstater		System som tillämpas av franska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger											
		Allmänt system			System för jordbrukare			System för gruvarbetare			System för sjömän		
System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden		Grupp I	Grupp II	Grupp III	2/3 invaliditet	Total invaliditet	Ständig tillsyn	2/3 allmän invaliditet	Ständig tillsyn	Arbetsinvaliditet	2/3 allmän invaliditet	Total arbetsinvaliditet	Ständig tillsyn
2. System för sjömän – Arbetsförmåga för arbete till sjöss		Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
_____													

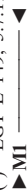
(1) EGT C 75, 15.3.2000, s. 29.

(2) I den mån den invaliditet som den belgiska institutionen erkänner är allmän invaliditet.

(3) Europaparlamentets yttrande av den 3 september 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 26 januari 2004 (EUT C 79 E, 30.3.2004, s. 15) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 20 april 2004 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 26 april 2004.

(4) Endast om den belgiska institutionen har medgett att arbetaren inte är i stånd att arbeta under jorden eller på marknivå.

(5) EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 631/2004 (EUT L 100, 6.4.2004, s. 1).

ITALIEN

Medlemsstater	System som tillämpas av medlemsstaters institutioner som har fattat beslut om invaliditetsgraden	System som tillämpas av italienska institutioner för vilka beslutet är bindande då överensstämmelse föreligger			
		Allmänt system		System för sjömän - Arbetsförmåga för arbete till sjöss	
		Arbetare	Tjänstemän		
BELGIEN	1. Allmänt system	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för gruvarbetare				
	– Partiell allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Arbetsinvaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	3. System för sjömän	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
FRANKRIKE	1. Allmänt system				
	– Grupp III (ständig tillsyn)	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Grupp II	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Grupp I	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	2. System för jordbrukare				
	– Total allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Partiell allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Ständig tillsyn	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	3. System för gruvarbetare				
	– Partiell allmän invaliditet	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Ständig tillsyn	Överensstämmelse	Överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Arbetsinvaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	4. System för sjömän				
	– Partiell allmän invaliditet	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Ständig tillsyn	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse	Inte överensstämmelse
	– Arbetsinvaliditet				

▼ **M1***BILAGA VIII***FALL NÄR PRO RATA-BERÄKNINGEN INTE SKA GÖRAS ELLER
INTE SKA TILLÄMPAS**

(artikel 52.4 och 52.5)

Del 1: Fall där pro rata-beräkningen inte ska göras enligt artikel 52.4

DANMARK

Alla ansökningar om pensioner som avses i lagen om social pension, utom de pensioner som nämns i bilaga IX.

IRLAND

Alla ansökningar om statlig pension (transfererad), statlig pension (avgiftsfinansierad) samt pension till efterlevande make (avgiftsfinansierad).

CYPERN

Alla ansökningar om ålders- och invaliditetspension samt pension till efterlevande make.

LETTLAND

- a) Alla ansökningar om invaliditetspension (lag om statlig pension av den 1 januari 1996).
- b) Alla ansökningar om efterlevandepension (lag om statlig pension av den 1 januari 1996, lag om statligt finansierad pension av den 1 juli 2001).

LITAUEN

Alla ansökningar om efterlevandepension från den statliga socialförsäkringen på grundval av basbeloppet för efterlevandepension (lag om pension från den statliga socialförsäkringen).

NEDERLÄNDERNA

Alla ansökningar om ålderspension enligt lagen om allmän åldersförsäkring (AOW).

ÖSTERRIKE

- a) Alla ansökningar om förmåner enligt lagen av den 9 september 1955 om allmän socialförsäkring – ASVG, lagen av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för egenföretagare verksamma inom handeln – GSVG, lagen av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för jordbrukare – BSVG och lagen av den 30 november 1978 om socialförsäkring för egenföretagare inom de fria yrkena – FSVG.
- b) Alla ansökningar om invaliditetspension grundad på ett pensionskonto enligt lagen om allmän pension – (APG) av den 18 november 2004.
- c) Alla ansökningar om efterlevandepension grundad på ett pensionskonto enligt lagen om allmän pension (APG) av den 18 november 2004, såvida förmånerna inte ska ökas efter beaktande av tillkommande försäkringsmånader enligt artikel 7.2 i lagen om allmän pension (APG).
- d) Alla ansökningar om invaliditets- och efterlevandepension från österrikiska Landesärztekammern grundad på grundgaranti (grundförmåner och eventuella kompletterande förmåner, eller grundpension)
- e) Alla ansökningar om permanent stöd vid yrkesinvaliditet och efterlevandestöd från den österrikiska veterinärkammarens pensionsfond.
- f) Alla ansökningar om förmåner i samband med pension vid yrkesinvaliditet, änke- och barnpension i enlighet med stadgarna för de österrikiska advokatsamfundens institutioner för social omsorg, del A.

POLEN

Alla ansökningar om invaliditets- och ålderspension enligt det fastställda förmånssystemet, samt om efterlevandepension.

PORTUGAL

Alla ansökningar om invaliditets-, ålders- eller efterlevandepension, utom när det sammanlagda antalet fullgjorda försäkringsperioder enligt lagstiftningen i mer än en medlemsstat uppgår till minst 21 kalenderår, de nationella försäkringsperio-

▼ M1

derna uppgår till högst 20 år och beräkningen görs enligt artikel 11 i lagdekret nr 35/2002 av den 19 februari.

SLOVAKIEN

- a) Alla ansökningar om efterlevandepension (pension till efterlevande make samt pension till efterlevande barn) beräknad i enlighet med den före den 1 januari 2004 gällande lagstiftningen, vars belopp härrör från pension som tidigare har betalats till den avlidne/avlidna.
- b) Alla ansökningar om pension beräknad i enlighet med lag nr 461/2003 Coll. om social trygghet i gällande lydelse.

SVERIGE

Alla ansökningar om garantipension i form av ålderspension (lag 1998:702) och ålderspension i form av tilläggspension (lag 1998:674).

FÖRENADE KUNGARIKET

Alla ansökningar om ålderspension, änkepension och efterlevandeförmåner, med undantag för sådana där under ett beskattningsår som börjar den 6 april 1975 eller senare

- i) den berörda parten har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder enligt Förenade kungarikets och en annan medlemsstats lagstiftning, och ett (eller flera) av beskattningsåren inte betraktas som ett kvalificerande år enligt Förenade kungarikets lagstiftning,
- ii) de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning som gäller i Förenade kungariket för perioder före den 5 juli 1948 skulle beaktas vid tillämpningen av artikel 52.1 b i förordningen genom tillämpning av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder enligt en annan medlemsstats lagstiftning.

Alla ansökningar om ytterligare pension enligt avsnitt 44 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act) 1992 och avsnitt 44 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner för Nordirland (Social Security Contributions and Benefits Act (Northern Ireland)) 1992.

Del 2: Fall där artikel 52.5 tillämpas

BULGARIEN

Ålderspension från obligatorisk tilläggspensionsförsäkring, enligt del II avdelning II i socialförsäkringslagen.

ESTLAND

Obligatoriskt finansierat system för ålderspension.

FRANKRIKE

Allmänna eller kompletterande system i vilka förmånerna vid ålderdom beräknas på grundval av pensionspoäng.

LETTLAND

Ålderspension (lag om statlig pension av den 1 januari 1996, lag om statligt finansierad pension av den 1 juli 2001).

UNGERN

Pension på grundval av medlemskap i privata pensionsfonder.

ÖSTERRIKE

- a) Ålderspension grundad på ett pensionskonto enligt lagen om allmän pension (APG) av den 18 november 2004.
- b) Obligatoriska bidrag enligt artikel 41 i lagen av den 28 december 2001 - BGBl I nr 154 - om österrikiska farmaceuters allmänna lönefond (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).
- c) Ålders- och förtidspension från de österrikiska Landesärztekammern med grundbelopp (grundförmåner och eventuella kompletterande förmåner, eller grundpension) samt alla pensionsförmåner från de österrikiska Landesärztekammern med tilläggsbelopp (tilläggspension eller individuell pension).
- d) Åldersstöd från den österrikiska veterinärkammarens pensionsfond.

▼ M1

- e) Förmåner enligt stadgarna för de österrikiska advokatsamfundens institutioner för social omsorg, delarna A och B, med undantag för ansökningar om förmåner från invaliditets-, änke- och barnpensioner enligt stadgarna för de österrikiska advokatsamfundens institutioner för social omsorg, del A.
- f) Förmåner från den federala arkitekt- och ingenjörskonsultkammarens institutioner för social omsorg enligt lagen om den österrikiska civilingenjörskammaren (Ziviltechnikerkammergesetz) från 1993 och stadgarna för dessa institutioner, med undantag för förmåner på grund av yrkesskada och förmåner till efterlevande grundade på dessa förmåner.
- g) Förmåner i enlighet med den federala revisors- och skatterådgivarkammarens stadga för välfärdsinstitutioner i enlighet med Österrikes lag om yrkesverksamma revisorer och skatterådgivare (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLEN

Ålderspensioner enligt det fastställda avgiftssystemet.

SLOVENIEN

Pension från obligatorisk tilläggs pensionsförsäkring.

SLOVAKIEN

Obligatoriskt ålderspensionssparande.

SVERIGE

Inkomstgrundad pension och premiepension (lag 1998:674).

FÖRENADE KUNGARIKET

Progressiva pensionsförmåner (graduated retirement benefits), som betalas ut enligt avsnitten 36 och 37 i lagen om allmän försäkring (National Insurance Act) 1965 och avsnitten 35 och 36 i lagen om allmän försäkring för Nordirland (National Insurance Act (Northern Ireland)) 1966.

▼B*BILAGA IX***FÖRMÅNER OCH ÖVERENSKOMMELSER PÅ VILKA ARTIKEL 54
FÅR TILLÄMPAS****I. Förmåner som avses i artikel 54.2 a i förordningen, vars storlek är oberoende av de fullgjorda försäkrings- eller bosättningsperiodernas längd****▼M1**

BELGIEN

▼B

Förmåner inom det allmänna invaliditetssystemet, det särskilda invaliditetssystemet för gruvarbetare och det särskilda systemet för sjömän i handelsflottan

Förmåner inom försäkringen mot arbetsförmåga för egenföretagare

Invaliditetsförmåner inom systemet för social trygghet utanför Europa och invaliditetssystemet för f.d. anställda i Belgiska Kongo och Rwanda-Urundi

▼M1

DANMARK

▼B

Full dansk åldersrelaterad folkpension som förvärvats efter tio års bosättning av personer som har beviljats pension senast den 1 oktober 1989

▼M1

IRLAND

Invaliditetspension av typ A

GREKLAND

▼B

Förmåner enligt bestämmelserna i lag nr 4169/1961 om försäkringssystemet för jordbruket (OGA)

▼M1

SPANIEN

▼B

Efterlevandepensioner som beviljas inom det allmänna systemet och inom de särskilda systemen, med undantag för det särskilda systemet för offentligt anställda

▼M1

FRANKRIKE

▼B

Invaliditetspension enligt det allmänna systemet för social trygghet eller enligt systemet för arbetare inom jordbruket

Invaliditetspension till efterlevande make enligt det allmänna systemet för social trygghet eller enligt systemet för arbetare inom jordbruket, när den beräknas på grundval av den avlidne makens invaliditetspension som fastställts i enlighet med artikel 52.1 a

▼M1

LETTLAND

Invaliditetspensioner (tredje gruppen) enligt artikel 16.1.2 i lagen om statlig pension av den 1 januari 1996

NEDERLÄNDERNA

▼B

Lagen av den 18 februari 1966 om invaliditetsförsäkring för anställda, med senare ändringar (WAO)

Lagen av den 24 april 1997 om invaliditetsförsäkring för egenföretagare, med senare ändringar (WAZ)

▼ B

Lagen av den 21 december 1995 om allmän försäkring för efterlevande underhållsberättigade personer (ANW)

▼ M1

Lagen av den 10 november 2005 om arbete och inkomst enligt arbetsförmåga (WIA)

FINLAND

Folkpension till den som har ett medfött handikapp eller som blir handikappad i unga år (lagen om genomförande av lagen om folkpension, 568/2007)

Folkpension och efterlevandepension fastställd i enlighet med övergångsbestämmelser och beviljad före den 1 januari 1994 (lagen om genomförande av lagen om folkpension, 569/2007)

Barnförhöjning (barnpensionstillägg) vid beräkningen av oberoende förmån i enlighet med folkpensionslagen (lagen om genomförande av folkpension, 568/2007)

SVERIGE

Svensk inkomstrelaterad sjukersättning och aktivitetsersättning (lag 1962:381).

Svensk garantipension och garantiersättning som ersatt sådan oavkortad svensk folkpension som utgavs enligt den lagstiftning om folkpension som var tillämplig före den 1 januari 1993 och oavkortad folkpension som utgavs enligt övergångsbestämmelserna till den lagstiftning som gäller från detta datum.

▼ B

II. Förmåner som avses i artikel 54.2 b i förordningen, vars storlek bestäms på grundval av en tillgodoräknad period som anses vara fullgjord mellan den dag då försäkringsfallet inträffade och en senare dag

▼ M1

TYSKLAND

▼ B

Invaliditets- och efterlevandepensioner som beviljas med hänsyn till en tilläggsperiod

Ålderspension som beviljas med hänsyn till en redan fullgjord tilläggsperiod

▼ M1

SPANIEN

▼ B

Avgångspension eller pension vid bestående arbetsförmåga (invaliditet) enligt det särskilda systemet för offentligt anställda vilken beviljas enligt avdelning I i den konsoliderade texten till lagen om statliga pensionstagare, om mottagaren vid den tidpunkt då försäkringsfallet inträffade var verksam som offentligt anställd eller behandlades som sådan, samt efterlevandepensioner (till maka/make, barn och föräldrar) som beviljas enligt avdelning I i den konsoliderade texten till lagen om statliga pensionstagare, om personen vid den tidpunkt då dödsfallet inträffade var verksam som offentligt anställd eller behandlades som sådan

▼ M1

ITALIEN

▼ B

Italiensk pension vid fullständig arbetsförmåga (inabilità)

▼ M1

LETTLAND

Efterlevandepension beräknad på grundval av antagna försäkringsperioder (artikel 23.8 i lagen om statlig pension av den 1 januari 1996)

LITAUEN

- a) Pension vid arbetsförmåga som betalas ut enligt lagen om statliga socialförsäkringspensioner
- b) Statlig efterlevandepension och barnpension beräknad på grundval av den avlidnes pension vid arbetsförmåga enligt lagen om statliga socialförsäkringspensioner

▼ M1

LUXEMBURG

▼ B

Invaliditets- och efterlevandepensioner

▼ M1

SLOVAKIEN

- a) Slovakisk invaliditetspension och efterlevandepension som härleds från denna
- b) Invaliditetspension för en person som blev invalidiserad som barn och som alltid anses ha fullgjort den försäkringsperiod som krävs (artiklarna 70.2, 72.3, 73.3 och 73.4 i lag nr 461/2003 om socialförsäkringar, i dess ändrade lydelse)

FINLAND

▼ B

Tjänstepension som beviljas med hänsyn till framtida perioder i enlighet med nationell lagstiftning

▼ M1

SVERIGE

▼ B► C1 Sjukersättning och aktivitetsersättning ◀ i form av garantiersättning (lag 1962:381)

Efterlevandepension som beräknas på grundval av tillgodoräknade försäkringsperioder (lagarna 2000:461 och 2000:462)

Ålderspension i form av garantipension som beräknas på grundval av tidigare tillgodoräknade perioder (lag 1998:702).

III. Överenskommelser som avses i artikel 54.2 b i i förordningen, som syftar till att undvika att samma tillgodoräknade period beaktas två eller flera gånger

Överenskommelsen om social trygghet av den 28 april 1997 mellan Republiken Finland och Förbundsrepubliken Tyskland

Överenskommelsen om social trygghet av den 10 november 2000 mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg

▼ M1

Nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003

▼ M1*BILAGA X***SÄRSKILDA ICKE AVGIFTSFINANSIERADE KONTANTA FÖRMÅNER**

(artikel 70.2 c)

BELGIEN

- a) Förmån vid inkomstbortfall (lag av den 27 februari 1987).
- b) Garantiinkomst för äldre (lag av den 22 mars 2001).

BULGARIEN

Social ålderspension (artikel 89 i socialförsäkringslagen).

TJECKIEN

Socialbidrag (lag nr 117/1995 Sb. om statligt socialstöd).

DANMARK

Bostadsstöd för pensionärer (lagen om individuellt bostadsstöd, konsoliderad genom lag nr 204 av den 29 mars 1995).

TYSKLAND

- a) Minimiinkomst för äldre och för personer med nedsatt intjänandeförmåga enligt kapitel 4 i volym XII i lagen om social trygghet – Sozialgesetzbuch.
- b) Förmåner som ska täcka levnadsomkostnader enligt grundgarantin för arbets-sökande, såvida inte kraven när det gäller dessa förmåner är uppfyllda för rätt till ett tillfälligt tillägg efter det att arbetslöshetsförmåner har utgetts (artikel 24.1 i volym II i lagen om social trygghet – Sozialgesetzbuch).

ESTLAND

- a) Bidrag till vuxna med funktionshinder (lagen om sociala förmåner för funktionshindrade av den 27 januari 1999).
- b) Statligt arbetslöshetsunderstöd (lagen om arbetsmarknadstjänster och arbetsmarknadsstöd av den 29 september 2005).

IRLAND

- a) Bidrag till arbetssökande (del 3 kapitel 2 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet).
- b) Statlig (icke avgiftsfinansierad) pension (del 3 kapitel 4 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet).
- c) Efterlevandepension (icke avgiftsfinansierad) (del 3 kapitel 6 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet).
- d) Bidrag till funktionshindrade (del 3 kapitel 10 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet).
- e) Färdbidrag (avsnitt 61 i 1970 års hälso- och sjukvårdslag).
- f) Pension för synskadade (del 3 kapitel 5 i 2005 års konsoliderade lag om social trygghet).

GREKLAND

Särskilda förmåner för äldre (lag 1296/82).

SPANIEN

- a) Minimiinkomstgaranti (lag nr 13/82 av den 7 april 1982).
- b) Kontantförmåner till äldre och arbetsoförmögna personer (Kungligt dekret nr 2620/81 av den 24 juli 1981).
- c) i) Icke avgiftsfinansierade invaliditets- och ålderspensioner enligt artikel 38.1 i den konsoliderade texten till den allmänna lagen om social trygghet, godkänd genom Kungligt lagstiftningsdekret nr 1/1994 av den 20 juni 1994, och
  - ii) de förmåner som kompletterar pensionerna ovan, i enlighet med de autonoma gemenskapernas lagstiftning, där sådana tillägg garanterar en minimiinkomst med hänsyn tagen till den ekonomiska och sociala situationen i de berörda autonoma regionerna.

▼ M1

d) Färdbidrag för ökad rörlighet (lag nr 13/1982 av den 7 april 1982).

FRANKRIKE

a) Tilläggsbidrag från

- i) den särskilda invaliditetsfonden, och
- ii) solidaritetsfonden för äldre med avseende på förvärvade rättigheter (lag av den 30 juni 1956, kodifierad i volym VIII i lagen om social trygghet).

b) Bidrag till vuxna funktionshindrade (lag av den 30 juni 1975, kodifierad i volym VIII i lagen om social trygghet).

c) Särskilt bidrag (lag av den 10 juli 1952, kodifierad i volym VIII i lagen om social trygghet) med avseende på förvärvade rättigheter.

d) Solidaritetsbidrag till äldre (förordning av den 24 juni 2004, kodifierad i volym VIII i lagen om social trygghet) från den 1 januari 2006.

ITALIEN

a) Socialpension för obemedlade personer (lag nr 153 av den 30 april 1969).

b) Pensioner och bidrag för funktionshindrade eller arbetsoförmögna civilpersoner (lag nr 118 av den 30 mars 1971, nr 18 av den 11 februari 1980 och nr 508 av den 23 november 1988).

c) Pensioner och bidrag för döva och stumma (lag nr 381 av den 26 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).

d) Pensioner och bidrag för synskadade civilpersoner (lag nr 382 av den 27 maj 1970 och nr 508 av den 23 november 1988).

e) Förmåner som tillägg till minimipensioner (lag nr 218 av den 4 april 1952, nr 638 av den 11 november 1983 och nr 407 av den 29 december 1990).

f) Kompletterande förmåner för funktionshindrade (lag nr 222 av den 12 juni 1984).

g) Socialbidrag (lag nr 335 av den 8 augusti 1995).

h) Förhöjt socialbidrag (artikel 1.1 och 1.12 i lag nr 544 av den 29 december 1988, i dess ändrade lydelse).

CYPERN

a) Socialpension (lagen om socialpension från 1995 (lag 25(I)/95), i dess ändrade lydelse).

b) Bidrag till gravt rörelsehindrade (regeringsbeslut nr 38210 av den 16 oktober 1992, nr 41370 av den 1 augusti 1994, nr 46183 av den 11 juni 1997 och 53675 av den 16 maj 2001).

c) Särskilt bidrag för synskadade (lagen om särskilda bidrag från 1996 (lag 77(I)/96), i dess ändrade lydelse).

LETTLAND

a) Statliga socialförsäkringsförmåner (lagen om statliga sociala förmåner av den 1 januari 2003).

b) Färdbidrag för funktionshindrade med begränsad rörlighet (lagen om statliga sociala förmåner av den 1 januari 2003).

LITAUEN

a) Socialpension (artikel 5 i 2005 års lag om statliga sociala förmåner).

b) Särskilt understöd (artikel 15 i lagen från 2005 om statliga sociala förmåner).

c) Färdbidrag för funktionshindrade med begränsad rörlighet (artikel 7 i lagen om resebidrag från 2000).

LUXEMBURG

Inkomst för gravt funktionshindrade (artikel 1.2 i lag av den 12 september 2003), med undantag för personer som erkänts som funktionshindrade arbetstagare och som är anställda på den öppna arbetsmarknaden eller i skyddat arbete.

▼ M1

UNGERN

- a) Invaliditetslivränta (regeringsdekret nr 83/1987 (XII 27) om invaliditetslivränta).
- b) Icke avgiftsfinansierade förmåner för äldre (lag III från 1993 om socialförvaltning och sociala förmåner).
- c) Färdbidrag (regeringsdekret nr 164/1995 (XII 27) om färdbidrag för gravt funktionshindrade).

MALTA

- a) Inkomststöd (avsnitt 73 i lagen om social trygghet (kapitel 318) 1987).
- b) Ålderspension (lagen om social trygghet (kapitel 318) 1987).

NEDERLÄNDERNA

- a) Lagen om bistånd vid arbetsoförmåga för unga funktionshindrade av den 24 april 1997 (Wajong).
- b) Lagen om tilläggsförmåner av den 6 november 1986 (TW).

ÖSTERRIKE

Tilläggsersättning (federal lag av den 9 september 1955 om allmän socialförsäkring - ASVG, federal lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för personer verksamma inom handeln - GSVG och federal lag av den 11 oktober 1978 om socialförsäkring för jordbrukare - BSVG).

POLEN

Socialpension (lag av den 27 juni 2003 om socialpension).

PORTUGAL

- a) Icke avgiftsfinansierad statlig ålders- och invaliditetspension (lagdekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).
- b) Icke avgiftsfinansierad änkepension (förordning nr 52/81 av den 11 november 1981).
- c) Solidaritetstillägg för äldre (lagdekret nr 232/2005 av den 29 december 2005, ändrad genom lagdekret nr 236/2006 av den 11 december 2006).

SLOVENIEN

- a) Statlig pension (lagen om pensions- och invaliditetsförsäkring av den 23 december 1999).
- b) Inkomststöd för pensionärer (lagen om pensions- och invaliditetsförsäkring av den 23 december 1999).
- c) Underhållsbidrag (lag om pensions- och invaliditetsförsäkring av den 23 december 1999).

SLOVAKIEN

- a) Justering beviljad före den 1 januari 2004 av pensioner som enda inkomstkälla.
- b) Socialpension som beviljades före den 1 januari 2004.

FINLAND

- a) Bostadsbidrag för pensionstagare (lagen om bostadsbidrag för pensionstagare 571/2007).
- b) Arbetsmarknadsstöd (lagen om utkomstskydd för arbetslösa 1290/2002).
- c) Särskilt stöd till invandrare (lagen om särskilt stöd till invandrare 1192/2002).

SVERIGE

- a) Bostadstillägg till pensionärer (lag 2001:761).
- b) Äldreförsörjningsstöd (lag 2001:853).

FÖRENADE KUNGARIKET

- a) Statligt pensionstillägg (2002 års lag om statligt pensionstillägg och 2002 års lag om statligt pensionstillägg - Nordirland).

▼ M1

- b) Inkomstbaserade bidrag till arbetssökande (1995 års lag om arbetssökande och 1995 års förordning om arbetssökande – Nordirland).
- c) Inkomststöd (1992 års lag om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner och 1992 års lag om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner – Nordirland).
- d) Färdbidrag för funktionshindrade (1992 års lag om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner och 1992 års lag om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner – Nordirland).

BILAGA XI

**SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM TILLÄMPNINGEN AV
MEDLEMSSTATERNAS LAGSTIFTNINGAR**

(Artiklarna 51.3, 56.1 och 83)

BULGARIEN

Artikel 33.1 i den bulgariska sjukförsäkringslagen ska tillämpas på alla personer för vilka Bulgarien är behörig medlemsstat enligt avdelning III kapitel 1 i denna förordning.

TJECKIEN

För definitionen av familjemedlemmar i enlighet med artikel 1 i omfattar ”make/maka” även registrerade partner enligt definitionen i tjeckisk lag nr 115/2006 Coll. om registrerat partnerskap.

DANMARK

1. a) Vid beräkningen av pensionen enligt lagen om social pension (lov om social pension) ska perioder av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt dansk lagstiftning av en gränsarbetare eller en arbetstagare som rest till Danmark för att utföra ett säsongsbetonat arbete betraktas som bosättningsperioder i Danmark fullgjorda av den efterlevande maken, förutsatt att den efterlevande maken under dessa perioder var gift med ovannämnda person och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och att den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium. Vid tillämpningen av detta led avses med säsongsbetonat arbete sådant arbete som på grund av årstidernas växlingar automatiskt återkommer varje år.
- b) Vid beräkningen av pensionen enligt lagen om social pension (lov om social pension) ska perioder av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare som fullgjorts enligt dansk lagstiftning före den 1 januari 1984 av en person på vilken punkt 1 a inte ska tillämpas betraktas som bosättningsperioder i Danmark fullgjorda av den efterlevande maken, förutsatt att den efterlevande maken under dessa perioder var gift med personen och de inte var separerade eller levde faktiskt åtskilda på grund av osämja och att den efterlevande maken under dessa perioder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium.
- c) Perioder som medräknas enligt leden a och b ska inte beaktas om de sammanfaller med perioder som medräknas vid beräkningen av pension som ska betalas till den berörda personen enligt lagstiftningen om obligatorisk försäkring i en annan medlemsstat eller med de perioder för vilka personen uppbar pension enligt sådan lagstiftning. Sådana perioder ska dock beaktas om det årliga beloppet för denna pension är lägre än halva grundbeloppet för den sociala pensionen.
2. a) Utan hinder av bestämmelserna i artikel 6 i denna förordning ska personer som inte har arbetat som anställda i någon medlemsstat ha rätt till dansk social pension bara om de har varit stadigvarande bosatta i Danmark under minst tre år, med beaktande av de åldersgränser som gäller enligt dansk lagstiftning. Om inget annat följer av artikel 4 i denna förordning, ska artikel 7 inte tillämpas på en dansk social pension som sådana personer har rätt till.
- b) De bestämmelser som anges ovan ska inte gälla rätt till dansk social pension för familjemedlemmar till personer som är eller har varit anställda i Danmark eller för studerande och deras familjemedlemmar.
3. Den tillfälliga förmånen för arbetslösa personer som har antagits till systemet med flexibelt arbete (ledighedsydelse) enligt lag nr 455 av den 10 juni 1997 ska omfattas av avdelning III kapitel 6 i denna förordning. Arbetslösa personer som reser till en annan medlemsstat ska omfattas av artiklarna 64 och 65 när denna medlemsstat har liknande sysselsättningsåtgärder för samma kategori av personer.
4. Om en person som får dansk social pension också har rätt till efterlevandepension från en annan medlemsstat, ska dessa pensioner, vid tillämpningen av dansk lagstiftning, betraktas som förmåner av samma slag i den mening som avses i artikel 53.1 i denna förordning, förutsatt att den person vars försäkrings- eller bosättningsperioder ligger till grund för beräkningen av efterlevandepensionen också har rätt till dansk social pension.

▼ M1

TYSKLAND

1. Utan hinder av artikel 5 a i denna förordning och artikel 5.4.1 i bok VI av socialförsäkringsbalken (Sozialgesetzbuch VI), får en person som uppbär full ålderspension enligt någon annan medlemsstats lagstiftning ansöka om obligatorisk försäkring enligt det tyska pensionsförsäkringssystemet.
2. Utan hinder av artikel 5 a i denna förordning och artikel 7.1 och 7.3 i bok VI av socialförsäkringsbalken (Sozialgesetzbuch VI), får en person som är obligatoriskt försäkrad i en annan medlemsstat eller uppbär ålderspension enligt en annan medlemsstats lagstiftning ansluta sig till den frivilliga försäkringen i Tyskland.
3. När kontantförmåner enligt § 47.1 i bok V av socialförsäkringsbalken, § 47.1 i bok VII av socialförsäkringsbalken och § 200.2 i riks-försäkringsordningen (Reichsversicherungsordnung) beviljas försäkrade personer som är bosatta i en annan medlemsstat, beräknas enligt det tyska försäkringssystemet nettolönen, som ligger till grund för beräkningen av förmånerna, som om den försäkrade personen vore bosatt i Tyskland, såvida inte den försäkrade personen begär en beräkning på grundval av den nettolön som han faktiskt uppbär.
4. Medborgare i andra medlemsstater som har sin bosättningsort eller stadigvarande hemvist utanför Tyskland och som uppfyller de allmänna villkoren för det tyska pensionsförsäkringssystemet får göra frivilliga inbetalningar endast om de vid något tidigare tillfälle har varit frivilligt eller obligatoriskt försäkrade enligt det tyska pensionsförsäkringssystemet. Detta gäller även statslösa personer och flyktingar som har sin bosättningsort eller stadigvarande hemvist i en annan medlemsstat.
5. Den schablonberäknade tillgodoräknandeperioden (pauschale Anrechnungszeit) enligt artikel 253 i bok VI av socialförsäkringsbalken (Sozialgesetzbuch VI) ska fastställas enbart på grundval av perioder i Tyskland.
6. I de fall då den tyska pensionslagstiftning som gällde den 31 december 1991 är tillämplig på omräkningen av en pension ska enbart den tyska lagstiftningen tillämpas för tillgodoräkandet av ersättningsperioder (Ersatzzeiten).
7. Den tyska lagstiftningen om arbetsplatsolyckor och arbetssjukdomar som kompenseras enligt lagen om utländska pensioner och om förmåner för försäkringsperioder som kan tillgodoräknas enligt lagen om utländska pensioner på de territorier som anges i punkt 1.2.3 i lagen om frågor som rör fördrivna personer och flyktingar (Bundesvertriebenengesetz) fortsätter att gälla inom denna förordnings tillämpningsområde utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 i lagen om utländska pensioner (Fremdrentengesetz).
8. För beräkningen av det teoretiska belopp som avses i artikel 52.1 b i i denna förordning i pensionssystemen för de fria yrkena ska den behöriga institutionen, med avseende på varje försäkringsår som fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, utgå från den genomsnittliga årliga pensionsrätt som förvärvats under medlemskapet i behöriga institutioner genom betalning av avgifter.

ESTLAND

Vid beräkningen av föräldraförmåner ska anställningsperioder i andra medlemsstater än Estland anses vara grundade på samma genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats under de anställningsperioder i Estland med vilka de läggs samman. Om personen under referensåret endast har varit anställd i en annan medlemsstat ska beräkningen av förmånerna anses vara grundad på det genomsnittliga socialavgiftsbelopp som betalats i Estland mellan referensåret och moderskapsledigheten.

IRLAND

1. Vid beräkningen av en försäkrad persons föreskrivna antagna veckoinkomster för beviljandet av förmåner vid sjukdom eller arbetslöshet enligt irländsk lagstiftning ska, utan hinder av artiklarna 21.2 och 62, ett belopp som är lika med den genomsnittliga veckolönen för anställda under det föreskrivna året tillgodoräknas den försäkrade personen för varje vecka med arbete som anställd enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat under det föreskrivna året.
2. I de fall då artikel 46 i denna förordning är tillämplig ska Irland, om den berörda personen är arbetsoförmögen med invaliditet som följd och omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat, vid tillämpningen av avdelning 118.1 a i den konsoliderade lagen om social trygghet (Social Welfare Consolidation Act, 2005), beakta varje period under vilken, med hänsyn till

▼ M1

den invaliditet som följde på arbetsförmågan, personen skulle ha ansetts vara arbetsförmögen enligt irländsk lagstiftning.

GREKLAND

1. Lag nr 1469/84 om frivillig anslutning till pensionsförsäkringssystemet för grekiska medborgare och utländska medborgare av grekisk härkomst är tillämplig på medborgare i andra medlemsstater, statslösa personer eller flyktingar, om de berörda personerna, utan hänsyn till deras bosättnings- eller vistelseort, vid något tidigare tillfälle har varit obligatoriskt eller frivilligt anslutna till det grekiska pensionsförsäkringssystemet.
2. Utan hinder av artikel 5 a i denna förordning och artikel 34 i lag nr 1140/1981 får en person som uppbär pension på grund av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom enligt en annan medlemsstats lagstiftning begära att bli obligatoriskt försäkrad enligt den lagstiftning som tillämpas genom försäkringssystemet för jordbruket (OGA) i den utsträckning som personen bedriver en verksamhet som omfattas av den lagstiftningens tillämpningsområde.

SPANIEN

1. Vid tillämpningen av artikel 52.1 b i i denna förordning ska de år som arbetstagaren saknar för att uppnå den pensionsålder eller obligatoriska pensionsålder som föreskrivs i artikel 31.4 i den konsoliderade versionen av lagen om statliga pensioner (Ley de Clases Pasivas del Estado) beaktas som faktisk statlig tjänstgöring endast om den förmånsberättigade vid den tidpunkt då det försäkringsfall för vilket invaliditets- eller efterlevandepension betalas ut omfattades av Spaniens särskilda system för offentligt anställda, de väpnade styrkorna eller utförde en verksamhet som assimilerats i det systemet eller om den förmånsberättigade vid tidpunkten för det försäkringsfall för vilket pensionerna betalas ut utförde en verksamhet som skulle ha erfordrat att den berörda personen omfattades av staten särskilda system för offentligt anställda, de väpnade styrkorna eller domarkåren, om verksamheten hade ägt rum i Spanien.
2. a) Den teoretiska spanska förmånen i enlighet med artikel 56.1 c i denna förordning ska beräknas på grundval av personens faktiska avgifter under åren närmast före betalningen av den sista avgiften till den spanska socialförsäkringen. Om försäkrings- och/eller bosättningsperioder enligt någon annan medlemsstats lagstiftning måste beaktas vid beräkningen av grundbeloppet för pensionen, ska det avgiftsunderlag i Spanien som tidsmässigt ligger närmast referensperioderna användas för de ovannämnda perioderna, med beaktande av utvecklingen av konsumentprisindex.
- b) Det beräknade pensionsbeloppet ska höjas med beloppet på de höjningar och uppräknings som beräknats för varje efterföljande år för pensioner av samma slag.
3. Perioder som fullgjorts i andra medlemsstater och som måste beräknas inom det särskilda systemet för offentligt anställda, de väpnade styrkorna och domstolsförvaltningen, ska vid tillämpningen av artikel 56 i denna förordning behandlas på samma sätt som de perioder som ligger närmast den tid som fullgjorts som offentligt anställd i Spanien.
4. De åldersgrundade tilläggsbelopp som avses i den andra övergångsbestämmelsen i den allmänna lagen om social trygghet ska tillämpas på alla förmånstagare enligt förordningen som har avgifter i sitt namn enligt spansk lagstiftning före den 1 januari 1967. Det ska inte vara möjligt att genom tillämpning av artikel 5 i denna förordning behandla försäkringsperioder som har tillgodoräknats i en annan medlemsstat före ovannämnda datum som likvärdiga med avgifter som betalats i Spanien, endast för föreliggande syften. Det datum som motsvarar den 1 januari 1967 ska vara den 1 augusti 1970 för det särskilda systemet för sjöfolk och den 1 april 1969 för det särskilda sociala trygghetssystemet för kolindustrin.

FRANKRIKE

1. Medborgare i andra medlemsstater som har sin bosättningsort eller stadigvarande hemvist utanför Frankrike och som uppfyller de allmänna villkoren för det franska pensionsförsäkringssystemet får göra frivilliga inbetalningar till detta endast om de vid något tidigare tillfälle har varit frivilligt eller obligatoriskt försäkrade enligt det franska pensionsförsäkringssystemet. Detta gäller även statslösa personer och flyktingar som har sin bosättningsort eller stadigvarande hemvist i en annan medlemsstat.

▼ M1

2. För personer som får vårdförmåner i Frankrike enligt artiklarna 17, 24 eller 26 i denna förordning och som är bosatta i de franska departementen Haut-Rhin, Bas-Rhin eller Moselle, ska de vårdförmåner som utges för en annan medlemsstats institutions räkning, vilken ska stå för kostnaderna för dessa, omfatta förmåner som utges både genom den allmänna sjukförsäkringen och genom den obligatoriska kompletterande lokala sjukförsäkringen i Alsace-Moselle.
3. Vid tillämpningen av avdelning III kapitel 5 i denna förordning ska den franska lagstiftning som är tillämplig på en person som arbetar eller tidigare har arbetat som anställd eller som bedriver eller tidigare har bedrivit verksamhet som egenföretagare omfatta både det eller de allmänna system för ålderspension och det eller de kompletterande pensionssystem som personen omfattades av.

CYPERN

Vid tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 6, 51 och 61 i denna förordning ska, för varje period från och med den 6 oktober 1980, en försäkringsperiod på en vecka enligt cypriotisk lagstiftning fastställas, genom att man delar den totala försäkringsgrundande inkomsten under den aktuella perioden med den lägsta försäkringsgrundande inkomst per vecka som fastställts för det aktuella avgiftsåret, förutsatt att det antal veckor som beräknas på detta sätt inte överstiger antalet kalenderveckor under den aktuella perioden.

MALTA

Särskilda bestämmelser för offentligt anställda

- a) Personer anställda i enlighet med lagen om Maltas väpnade styrkor (kapitel 220 i Maltas lagstiftning, polislagen (kapitel 164 i Maltas lagstiftning) och fängelselagen (kapitel 260 i Maltas lagstiftning) ska behandlas som offentligt anställda endast vad avser tillämpningen av artiklarna 49 och 60 i denna förordning.
- b) Pensioner som betalas i enlighet med de ovan nämnda lagarna och i enlighet med pensionsförordningen (kapitel 93 i Maltas lagstiftning) ska, endast för tillämpningen av artikel 1 e i förordningen, betraktas som "särskilda system för offentligt anställda".

NEDERLÄNDERNA

1. Sjukvårdsförsäkring

- a) När det gäller rätt till vårdförmåner enligt nederländsk lagstiftning, ska personer som har rätt till vårdförmåner vid tillämpningen av avdelning III kapiteln 1 och 2 i förordningen avse
  - i) personer som enligt artikel 2 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) är skyldiga att teckna en sjukförsäkring, och
  - ii) familjemedlemmar till aktiv militär personal bosatta i en annan medlemsstat och personer som är bosatta i en annan medlemsstat och som enligt förordningen har rätt till sjukvård i sin bosättningsstat på Nederländernas bekostnad, om de inte redan omfattas av led i.
- b) De personer som avses i punkt 1 a i måste enligt bestämmelserna i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) teckna en sjukförsäkring och de personer som avses i punkt 1 a ii måste registrera sig hos sjukvårdsförsäkringsstyrelsen (College voor zorgverzekering).
- c) Bestämmelserna om betalning av avgifter enligt lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) och den allmänna lagen om särskilda sjukvårdskostnader (Algemene wet bijzondere ziektekosten) ska tillämpas på de personer som avses i led a och deras familjemedlemmar. Familjemedlemmarnas avgifter ska betalas av den person från vilken rätten till sjukvård härrör, med undantag av familjemedlemmar till militär personal bosatta i en annan medlemsstat, vilka ska betala direkt.
- d) Bestämmelserna om sen anmälan till en försäkring enligt lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet) ska, för de personer som avses i punkt 1 a ii, även gälla vid sen registrering hos sjukvårdsförsäkringsstyrelsen (College voor zorgverzekering).
- e) Personer som har rätt till vårdförmåner enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat än Nederländerna och är bosatta eller tillfälligt vistas i Nederländerna ska ha rätt till vårdförmåner enligt de försäkringsvillkor som institutionerna på bosättnings- eller vistelseorten erbjuder försäkrade i Nederländerna, med beaktande av artikel 11.1, 11.2 och 11.3 och artikel 19.1 i lagen om sjukvårdsförsäkring (Zorgverzekeringswet), och till de vårdför-

▼ M1

måner som föreskrivs enligt den allmänna lagen om särskilda sjukvårdskostnader (Algemene wet bijzondere ziektekosten).

- f) Vid tillämpningen av artiklarna 23–30 i denna förordning ska följande förmåner (förutom de pensioner som omfattas av avdelning III kapitlen 4 och 5 i denna förordning) betraktas som pension enligt nederländsk lagstiftning:

- Pension som beviljas enligt lagen av den 6 januari 1966 om pension till offentligt anställda och deras efterlevande (Algemene burgerlijke pensioenwet).
- Pension som beviljas enligt lagen av den 6 oktober 1966 om pension till militär personal och deras efterlevande (Algemene militaire pensioenwet).
- Förmåner vid arbetsförmåga enligt lagen av den 7 juni 1972 om förmåner vid arbetsförmåga till militär personal (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen).
- Pension som beviljas enligt lagen av den 15 februari 1967 om pension till anställda vid de nederländska järnvägarna och till deras efterlevande (Spoorwegpensioenwet).
- Pension som beviljas enligt anställningsvillkoren vid de nederländska järnvägarna (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen).
- Förmåner som beviljas personer som går i pension innan de uppnår pensionsåldern 65 år enligt ett pensionssystem som ska tillförsäkra tidigare anställda en inkomst under deras ålderdom eller förmåner som utges då någon lämnar arbetsmarknaden i förtid enligt ett av staten inrättat system eller genom ett kollektivavtal för personer från och med 55 års ålder.
- Förmåner som beviljas militär personal och offentligt anställda vid övertalighet, överårighet och förtidspensionering.

- g) Vid tillämpningen av avdelning III kapitlen 1 och 2 i denna förordning ska den ersättning som enligt det nederländska systemet kan utges då sjukvården endast utnyttjats i begränsad omfattning betraktas som sjukvårdsförmåner.

2. Tillämpning av den nederländska lagen om allmän ålderspension (Algemene Ouderdomswet, AOW)

- a) Den minskning som avses i artikel 13.1 i den nederländska lagen om allmän ålderspension (Algemene Ouderdomswet, AOW) ska inte tillämpas på kalenderår före den 1 januari 1957 under vilka en förmånsberättigad som inte uppfyller villkoren för att dessa år ska betraktas som försäkringsperioder
- var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, eller
  - var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller
  - arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.

Med avvikelse från artikel 7 i AOW ska personer som endast före den 1 januari 1957 var bosatt eller arbetade i Nederländerna enligt ovan nämnda villkor också anses ha rätt till pension.

- b) Den minskning som avses i artikel 13.1 i AOW ska inte tillämpas på kalenderår före den 2 augusti 1989 under vilka en person som är eller var gift, mellan 15 och 65 års ålder inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning och var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländernas, om dessa kalenderår sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjorts av personens make enligt den lagstiftningen eller med kalenderår som ska beaktas enligt punkt 2 a, förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder.

Med avvikelse från artikel 7 i AOW ska en sådan person anses ha rätt till pension.

- c) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW ska inte tillämpas på kalenderår före den 1 januari 1957 under vilka en pensionstagares make som inte uppfyller villkoren för att dessa år ska betraktas som försäkringsperioder

▼ M1

- var bosatt i Nederländerna mellan 15 och 65 års ålder, eller
  - var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller
  - arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.
- d) Den minskning som avses i artikel 13.2 i AOW ska inte tillämpas på kalenderår före den 2 augusti 1989 under vilka en pensionstagares make mellan 15 och 65 års ålder var bosatt inom en annan medlemsstats territorium än Nederländernas och inte var försäkrad enligt nämnda lagstiftning, om dessa kalenderår sammanfaller med försäkringsperioder som pensionstagaren fullgjort enligt den lagstiftningen eller med kalenderår som ska beaktas enligt punkt 2 a, förutsatt att parets äktenskap bestod under dessa perioder.
- e) Punkt 2 a, b, c och d ska inte tillämpas på perioder som sammanfaller med
- perioder som kan beaktas vid beräkningen av pensionsrättigheter enligt lagstiftningen om försäkring vid ålderdom i någon annan medlemsstat än Nederländerna, eller
  - perioder för vilka den berörda personen har fått ålderspension enligt en sådan lagstiftning.
- Perioder av frivillig försäkring enligt ett system i en annan medlemsstat ska inte beaktas vid tillämpningen av denna bestämmelse.
- f) Punkt 2 a, b, c och d ska tillämpas endast om den berörda personen har varit bosatt i en eller flera medlemsstater under sex år efter 59 års ålder och bara för den tid då personen var bosatt i en av dessa medlemsstater.
- g) Med avvikelse från kapitel IV i AOW ska en person som är bosatt i någon annan medlemsstat än Nederländerna och vars make omfattas av den obligatoriska försäkringen enligt den lagstiftningen ha rätt att teckna en frivillig försäkring enligt den lagstiftningen för de perioder under vilka maken är obligatoriskt försäkrad.
- Denna rätt ska inte upphöra att gälla om makens obligatoriska försäkring upphör att gälla på grund av dennes dödsfall och om den efterlevande maken endast får pension enligt den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring (Algemene nabestaandenwet).
- Rätten till frivillig försäkring upphör under alla omständigheter att gälla den dag då personen fyller 65 år.
- Avgiften till den frivilliga försäkringen ska fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den frivilliga försäkringen enligt AOW. Om den frivilliga försäkringen följer på en sådan försäkringsperiod som avses i punkt 2 b, ska avgiften dock fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgiften till den obligatoriska försäkringen enligt AOW, med beaktande av den inkomst som anses ha uppburits i Nederländerna.
- h) Den rätt som avses i punkt 2 g ska inte beviljas någon som är försäkrad enligt någon annan medlemsstats lagstiftning om pensions- eller efterlevandeförmåner.
- i) Den som vill teckna en sådan frivillig försäkring som avses i punkt 2 g ska ansöka om detta hos socialförsäkringsbanken (Sociale Verzekeringsbank) senast ett år efter den dag då villkoren för försäkringsanslutningen var uppfyllda.
3. Tillämpning av den nederländska lagen om allmän efterlevandeförsäkring (Algemene nabestaandenwet, ANW)
- a) Om den efterlevande maken enligt artikel 51.3 i denna förordning har rätt till efterlevandepension enligt lagen om allmän efterlevandeförsäkring (Algemene nabestaandenwet, ANW), ska den pensionen beräknas enligt artikel 52.1 b i denna förordning.
- Vid tillämpningen av dessa bestämmelser ska även försäkringsperioder före den 1 oktober 1959 betraktas som försäkringsperioder som fullgjorts enligt nederländsk lagstiftning, om den försäkrade under dessa perioder efter 15 års ålder
- var bosatt i Nederländerna, eller

▼ M1

- var bosatt i en annan medlemsstat, men arbetade i Nederländerna hos en arbetsgivare som var etablerad i Nederländerna, eller
  - arbetade i en annan medlemsstat under perioder som betraktas som försäkringsperioder enligt socialförsäkringssystemet i Nederländerna.
- b) Hänsyn ska inte tas till perioder som ska beaktas enligt punkt 3 a vilka sammanfaller med perioder av obligatorisk försäkring som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning om efterlevandepension.
- c) Vid tillämpningen av artikel 52.1 b i denna förordning ska endast försäkringsperioder som fullgjorts enligt nederländsk lagstiftning efter 15 års ålder räknas som försäkringsperioder.
- d) Med avvikelse från artikel 63a.1 i ANW ska en person som är bosatt i en annan medlemsstat än Nederländerna och vars make är obligatoriskt försäkrad enligt ANW ha rätt att teckna en frivillig försäkring enligt den lagstiftningen, förutsatt att denna försäkring redan har börjat gälla den dag som denna förordning börjar tillämpas, men endast för de perioder under vilka maken är obligatoriskt försäkrad.

Denna rätt ska upphöra att gälla den dag då makens obligatoriska försäkring enligt ANW upphör att gälla, såvida inte makens obligatoriska försäkring upphör att gälla på grund av dennes dödsfall och den efterlevande maken endast får pension enligt ANW.

Rätten till frivillig försäkring upphör under alla omständigheter att gälla den dag då personen fyller 65 år.

Avgiften till den frivilliga försäkringen ska fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den frivilliga försäkringen enligt ANW. Om den frivilliga försäkringen följer på en sådan försäkringsperiod som avses i punkt 2 b, ska avgiften dock fastställas enligt bestämmelserna om fastställande av avgifter till den obligatoriska försäkringen enligt ANW, med beaktande av den inkomst som anses ha uppburits i Nederländerna.

4. Tillämpning av den nederländska lagstiftningen om arbetsförmåga

- a) Om den berörda personen enligt artikel 51.3 i denna förordning har rätt till en nederländsk invaliditetsförmån, ska det belopp som avses i artikel 52.1 b i denna förordning vid beräkningen av förmånen fastställas
- i) om personen innan arbetsförmågan uppkom senast arbetade som anställd i den mening som avses i artikel 1 a i denna förordning,
- i enlighet med bestämmelserna i lagen om försäkring vid arbetsförmåga (Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, WAO), om arbetsförmågan uppkom före den 1 januari 2004, eller
  - i enlighet med bestämmelserna i lagen om arbete och inkomst enligt arbetsförmåga (Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen, WIA), om arbetsförmågan uppkom den 1 januari 2004 eller efter detta datum,
- ii) om personen innan arbetsförmågan uppkom senast bedrev verksamhet som egenföretagare i den mening som avses i artikel 1 b i denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i lagen om försäkring vid arbetsförmåga för egenföretagare (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, WAZ), om arbetsförmågan uppkom före den 1 augusti 2004.
- b) Vid beräkningen av förmåner enligt WAO, WIA eller WAZ ska de nederländska institutionerna beakta
- perioder av betald anställning eller perioder som behandlas som sådana och som fullgjorts i Nederländerna före den 1 juli 1967,
  - försäkringsperioder som fullgjorts enligt WAO,
  - försäkringsperioder som den berörda personen har fullgjort efter 15 års ålder enligt den allmänna lagen om arbetsförmåga (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, AAW) om de inte sammanfaller med försäkringsperioder som fullgjorts enligt WAO,
  - försäkringsperioder som fullgjorts enligt WAZ,
  - försäkringsperioder som fullgjorts enligt WIA.

▼ M1

ÖSTERRIKE

1. För förvärv av pensionsförsäkringsperioder ska inskrivning vid en skola eller jämförbar utbildningsanstalt i en annan medlemsstat betraktas som likvärdigt med inskrivning vid en skola eller utbildningsanstalt enligt artiklarna 227.1.1 och 228.1.3 i den allmänna socialförsäkringslagen (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz, ASVG), artikel 116.7 i lagen om socialförsäkring för egenföretagare (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz, GSVG) och artikel 107.7 i lagen om socialförsäkring för jordbrukare (Bauern-Sozialversicherungsgesetz, BSVG), om den berörda personen vid någon tidpunkt har omfattats av österrikisk lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare och de särskilda avgifter som föreskrivs enligt artikel 227.3 i ASVG, artikel 116.9 i GSVG och artikel 107.9 i BSVG för köp av sådana utbildningsperioder har betalats.
2. Vid beräkningen av den pro rata-förmån som avses i artikel 52.1 b i denna förordning ska hänsyn inte tas till de särskilda tillägg till avgifterna för tilläggsförsäkring och för tilläggsförmån för gruvarbetare enligt österrikisk lagstiftning. I dessa fall ska den pro rata-förmån som beräknas utan dessa avgifter i lämpliga fall höjas med hela beloppet på de särskilda tilläggen till avgifterna för tilläggsförsäkringen och tilläggsförmånen för gruvarbetare.
3. Om, i enlighet med artikel 6 i denna förordning, ersättningsperioder har fullgjorts enligt ett österrikiskt pensionsförsäkringssystem vilka inte kan ligga till grund för en beräkning enligt artiklarna 238 och 239 i den allmänna socialförsäkringslagen (ASVG), artiklarna 122 och 123 i lagen om socialförsäkring för egenföretagare (GSVG) eller artiklarna 113 och 114 i lagen om socialförsäkring för jordbrukare (BSVG), ska beräkningsgrunden för perioder för vård av barn enligt artikel 239 i ASVG, artikel 123 i GSVG och artikel 114 i BSVG tillämpas.

FINLAND

1. Vid fastställandet av rätten till förmåner och vid beräkningen av den finska folkpensionen enligt artiklarna 52–54 i denna förordning ska pensionsrätt som förvärvats enligt en annan medlemsstats lagstiftning behandlas på samma sätt som pension som förvärvats enligt finsk lagstiftning.
2. Vid tillämpningen av artikel 52.1 b i i denna förordning för beräkningen av inkomster under den intjänade perioden enligt finsk lagstiftning om inkomstgrundad pension ska, i de fall då personen har pensionsförsäkringsperioder som grundas på arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare i en annan medlemsstat under en del av referensperioden enligt finsk lagstiftning, inkomsterna för de intjänade perioderna vara lika med summan av inkomsterna under den del av referensperioden som avser Finland, dividerad med antalet månader under vilka det fanns försäkringsperioder i Finland under referensperioden.

SVERIGE

1. Om föräldrapenning betalas ut enligt artikel 67 i denna förordning till en familjemedlem som inte är anställd, ska föräldrapenningen betalas ut enligt grundnivån eller lägsta nivån.
2. Vid beräkningen av föräldrapenning i enlighet med 4 kap. 6 § i lagen (1962:381) om allmän försäkring för personer som har rätt till föräldrapenning som utges på grundval av förvärvsarbete ska följande gälla:

För en förälder vars sjukpenninggrundande inkomst beräknas på grundval av inkomst av förvärvsarbete i Sverige ska kravet på att föräldern under minst 240 dagar i följd före barnets födelse har varit försäkrad för en sjukpenning över den lägsta nivån vara uppfyllt, om föräldern under nämnda period haft inkomst av förvärvsarbete motsvarande försäkring över den lägsta nivån i en annan medlemsstat.
3. Bestämmelserna om sammanläggning av försäkrings- och bosättningsperioder i förordningen ska inte tillämpas på övergångsbestämmelserna i den svenska lagstiftningen om rätt till garantipension för personer födda 1937 eller tidigare som har varit bosatta i Sverige under en fastställd period före pensionsansökan (lag 2000:798).
4. Vid beräkning av inkomst för antagandeinkomst till inkomstrelaterad sjukersättning och inkomstrelaterad aktivitetsersättning enligt 8 kap. i lagen (1962:381) om allmän försäkring gäller följande:
  - a) Om den försäkrade under referensperioden även har omfattats av en eller flera andra medlemsstaters lagstiftning med anledning av arbete som anställd eller verksamhet som egenföretagare, ska inkomsterna i den eller de

▼ M1

andra medlemsstaterna anses vara desamma som den försäkrades genomsnittliga bruttoinkomst i Sverige under den del av referensperioden som fullgjorts i Sverige, beräknad genom att inkomsterna i Sverige divideras med antalet år under vilka inkomsterna intjänades.

- b) Om förmånerna beräknas enligt artikel 46 i denna förordning och personerna inte är försäkrade i Sverige, ska referensperioden fastställas i enlighet med 8 kap. 2 och 8 §§ i den ovannämnda lagen som om personen vore försäkrad i Sverige. Om personen saknar pensionsgrundande inkomst enligt lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension under denna period, får referensperioden räknas från den tidigare tidpunkt den försäkrade har haft inkomst av verksamhet i Sverige.
5. a) Vid beräkning av antagen pensionsbehållning för inkomstbaserad efterlevandepension (lag 2000:461) ska, om kravet för rätt till pension enligt svensk lagstiftning inte är uppfyllt för minst tre av de fem kalenderåren närmast före den försäkrades dödsfall (referensperioden), hänsyn även tas till försäkringsperioder som fullgjorts i andra medlemsstater som om de hade fullgjorts i Sverige. Försäkringsperioderna i de andra medlemsstaterna ska anses vara baserade på genomsnittet av de svenska pensionsunderlagen. Om den berörda personen har endast ett år i Sverige med pensionsunderlag, ska varje försäkringsperiod i en annan medlemsstat anses uppgå till samma belopp.
- b) Vid beräkning av antagna pensionspoäng för änkepension vid dödsfall den 1 januari 2003 eller senare ska, om kravet i den svenska lagstiftningen på pensionspoäng för minst två av de fyra år som närmast föregått den försäkrades dödsfall (referensperioden) inte är uppfyllt och försäkringsperioder har fullgjorts i en annan medlemsstat under referensperioden, dessa år anses vara baserade på samma pensionspoäng som det svenska året.

FÖRENADE KUNGARIKET

1. När en person enligt Förenade kungarikets lagstiftning kan ha rätt till ålderspension om
- a) en tidigare makes avgifter beaktas som om de vore personens egna avgifter, eller
  - b) de gällande avgiftsvillkoren uppfylls av personens make eller tidigare make, ska, om maken eller den tidigare maken är eller har arbetat som anställd eller bedrivit verksamhet som egenföretagare och har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater, bestämmelserna i avdelning III kapitel 5 i förordningen tillämpas vid fastställandet av rätten till förmån enligt Förenade kungarikets lagstiftning. I detta fall ska hänvisningarna till ”försäkringsperioder” i nämnda kapitel 5 betraktas som hänvisningar till försäkringsperioder som har fullgjorts av
    - i) en make eller tidigare make, om ansökan lämnas in av
      - en gift kvinna, eller
      - en person vars äktenskap upplösts av annan orsak än makens död, eller
    - ii) en tidigare make, om ansökan lämnas in av
      - en änking som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till bidrag för efterlevande make med barn, eller
      - en änka som omedelbart före uppnådd pensionsålder inte har rätt till bidrag för änkor med barn, bidrag för efterlevande make med barn eller änkepension, eller som endast har rätt till åldersrelaterad änkepension beräknad enligt artikel 52.1 b i denna förordning (med ”åldersrelaterad änkepension” avses en sänkt änkepension enligt artikel 39.4 i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992).
2. Vid tillämpning av artikel 6 i denna förordning på bestämmelserna om rätt till biståndsförmån (attendance allowance), vårdbidrag (carer’s allowance) och invaliditetsförmån (disability living allowance) ska anställningsperioder, bopättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare som har fullgjorts inom en annan medlemsstats territorium än Förenade kungarikets i nödvändig utsträckning beaktas för att uppfylla kraven på vistelse i Förenade kungariket före den dag då rätten till den berörda förmånen först uppkommer.

▼ M1

3. Vid tillämpning av artikel 7 i denna förordning ska, i samband med kontantförmåner vid arbetsförmåga, ålderdom eller till efterlevande, pension med anledning av olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom och ersättning vid dödsfall, alla enligt Förenade kungarikets lagstiftning förmånsberättigade som vistas inom en annan medlemsstats territorium under denna vistelse anses vara bosatta inom den andra medlemstatens territorium.
4. Vid tillämpningen av artikel 46 i denna förordning ska Förenade kungariket, om den berörda personen drabbades av arbetsförmåga med invaliditet som följd medan personen omfattades av en annan medlemsstats lagstiftning, vid tillämpningen av avsnitt 30A (5) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), beakta alla perioder under vilka personen för denna arbetsförmåga har fått

- i) kontantförmåner vid sjukdom eller lön i stället för sådana förmåner, eller
- ii) förmåner enligt avdelning III kapitlen 4 och 5 i denna förordning som beviljats för den invaliditet som följde på arbetsförmågan, enligt lagstiftningen i den andra medlemsstaten, som om de var korta perioder med utbetalning av förmåner vid arbetsförmåga enligt avsnitten 30A (1)–(4) i lagen om socialförsäkringsavgifter och socialförsäkringsförmåner (Social Security Contributions and Benefits Act 1992).

Vid tillämpningen av denna bestämmelse ska endast perioder under vilka personen skulle ha ansetts som arbetsförmögen enligt Förenade kungarikets lagstiftning beaktas.

5. 1. Vid beräkningen av en inkomstfaktor för fastställandet av rätt till förmåner enligt Förenade kungarikets lagstiftning ska, för varje påbörjad vecka med arbete som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning under det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning, den berörda personen anses ha betalat avgifter som anställd eller ha inkomster för vilka avgifter har betalats, på grundval av inkomster som motsvarar två tredjedelar av den övre inkomstgränsen för detta år.
2. Vid tillämpning av artikel 52.1 b ii i denna förordning gäller följande:
  - a) Om en person som arbetar som anställd, under något beskattningsår som börjar den 6 april 1975 eller senare, har fullgjort försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder uteslutande i en annan medlemsstat än Förenade kungariket och tillämpningen av punkt 5.1 ovan medför att detta år räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av artikel 52.1 b i i denna förordning, ska personen anses ha varit försäkrad i 52 veckor under detta år i den andra medlemsstaten.
  - b) Om något beskattningsår som börjar den 6 april 1975 eller senare inte räknas som kvalifikationsår enligt Förenade kungarikets lagstiftning vid tillämpning av artikel 52.1 b i i denna förordning, ska inga försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder som fullgjorts under ett sådant år beaktas.
3. När en inkomstfaktor ska omvandlas till försäkringsperioder ska inkomstfaktorn för det aktuella beskattningsåret enligt Förenade kungarikets lagstiftning divideras med detta års lägsta inkomstgräns. Resultatet ska anges som ett heltal utan decimaler. Det tal som har beräknats på detta sätt ska anses motsvara antalet försäkringsveckor som har fullgjorts enligt Förenade kungarikets lagstiftning under detta år, under förutsättning att det inte överstiger antalet veckor som personen omfattades av den lagstiftningen under det året.